

Moralitates

<https://hdl.handle.net/1874/334144>

res sām̄ fēm̄ et adūrū
dīa allā. N. 267.

the same time to receive the
ut Regis illi regnare sub-
sunt reges regnare ut Regis
sunt reges regnare ut Regis
sunt reges regnare ut Regis

Epistola ad Salomonem
in et gradatè spissis
indebet ut eam
erogatur. Et non sum
meū sustinuit. sed
aut temptavit ad. 7
De gressu. Ver clamans
in isto si ea nō deficit.
Intra. 1. i. t. r. d. 2.
Intra. 2. i. t. r. d. 2.
Intra. 3. i. t. r. d. 2.
Intra. 4. i. t. r. d. 2.

*Quarene que eti audiret, nra
micales que eti metitatis diu-
natae deinde arcuatu et sru-
pulatu et rupulatu et rupulatu
et rupulatu et rupulatu et rupulatu*

Sicut dicitur in me
etiam per prophetam mis-
tice. **P**rophetat Isaias
accidit donec regnaret ut ful-
de missus eius. **N**ec ut
nec dominus ut sedet cum pueris.

non est illud quod
potest inveniri.

ad te dicitur
tuo. et a consilione tua
et a seruitute tua du-
ia que emere seruisti.

Hs.
4 J 18

Aevum medium.
Scriptores ecclesiast.
Nº. 370

331 (*Eccl. 370, antea 291t.*) Membr. 4°. 96 ff. Saec. XIV exeuntis.
(**Robertus Holcot**, *Moralitates quaedam*), fol. 1—13b.

Fol. 1a. Fabulae seu narrationes moraliter expositae. (Incip.) Non est desperandum, cet. Insunt XVI historiae, quarum I—XIII, XV, XVI ut in Rob. Holcot *Moralitatibus*. Historia XIV nec in editione a. 1580, nec in Cod. *Confluent.*, nec in Cod. nostro 317 invenitur. (Cf. *Gesta Romanorum* ed. H. Oesterdey p. 246 sqq.)

S. Eusebius (Cremonensis), *De obitu S. Hieronymi*. (Sequuntur adhortationes ad virtutes), fol. 13b—35b. (36 vacat.)

(**Ger. van Vliederhoven**), *Cordiale seu Quatuor novissima*, fol. 37—96.
(Incip.) Memorare nouissima tua, cet.
„Pertinet ad Carthusienses prope Traiectum inferius.”

331

S. Eusebius (Cremonensis), *De obitu S. Hieronymi* (Sequuntur adhortationes ad virtutes), fol. 13b—35b.

Totus libellus excerptus est ex narratione EUSEBII *De morte Hieronymi*, nempe: cap. XI (med.) — XXXVII; cap. XLVII (fin.) — L (fin.). Cf. *S. Hieronymi opera*, ed. Vallarsius, XI (Veronae 1742), p. 292—310, 316—318.

Gefolterd 30/5 1964

¶ Et quoniam tunc
or. 2 hunc tempore

¶ Et deinde ex se
tunc non nescit. T
tunc et illus et
deinde ad me
ram utrum deponatur
debet. Tunc tunc
met ad eos in

¶ Et quinta cum aere
tunc tunc deponatur
ad eis etiam deponatur
tunc et aeronauta

utriusque dñs hinc in
vno et cœlum utrum
dicitur qui est tripli
dicitur qui est tripli
pro. Vigen. omnia
quod in his fundo
nisi plaga sanguinis.

Beda Venerabilis, Explanatio allegorica i
Fol. 133a. Liber sancti patris thobie, cet
tions allegorice venerabilis bede famuli christi
„Iste liber pertinet ad Carthusienses prope
dom. Christianus de Haerlem monachus ibi

333 (Eccl. 508.) Membr. et charta. fo
ineuntis.

Glossa decem paeceptorum.

Fol. 1a. Audi israel precepta domini dei tui, ce
ceptorum secundum capitula. Fol. 31b. Explicit
Pertinet magistro Iacobo de Tarragona

326

Expositio in librum Job sec. literalem

Est s. THOMAE AQUINATIS. Inc.: Sicut in
Quétif-Echard, I. 323.

327

Psalterium B. Virginis Mariae, fol. 12

Hs.
4 J 18

Aevum medium.
Scriptores ecclesiast.

Nº. 320

K 4 R 07
N: 18

T. 331

rica in Tobiam, fol.
cet. Fol. 439a. Explicit
christi in thobiam.
prope Traiectum in valle
bus ibidem professus."

ta. fol. 32 ff. 2 c

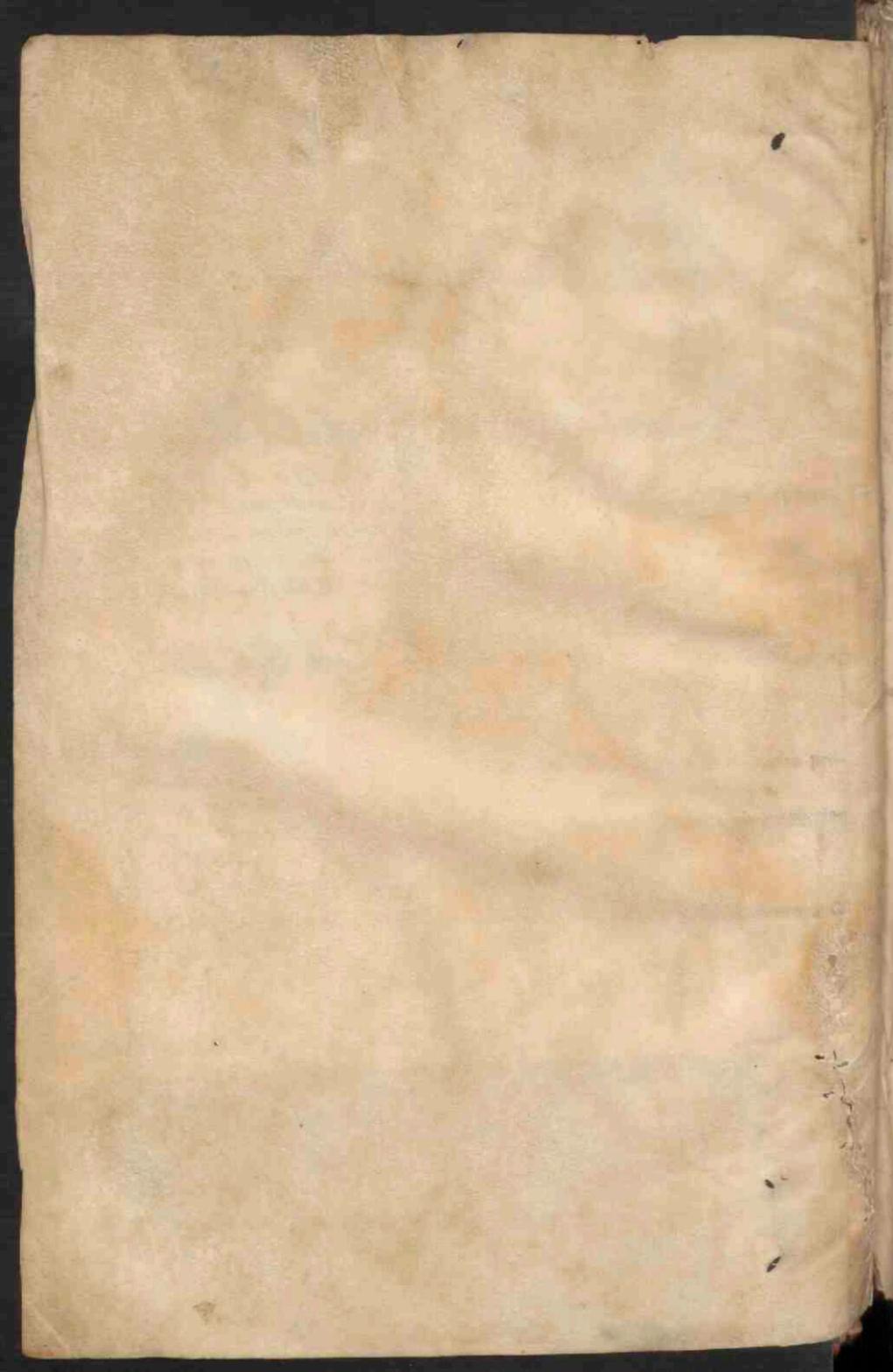
tui, cet. Fol. 3a. De
xplicit glosa decem pred
326

ralem sensum, fol. 1
cut in rebus quae natural

327

fol. 121—144.

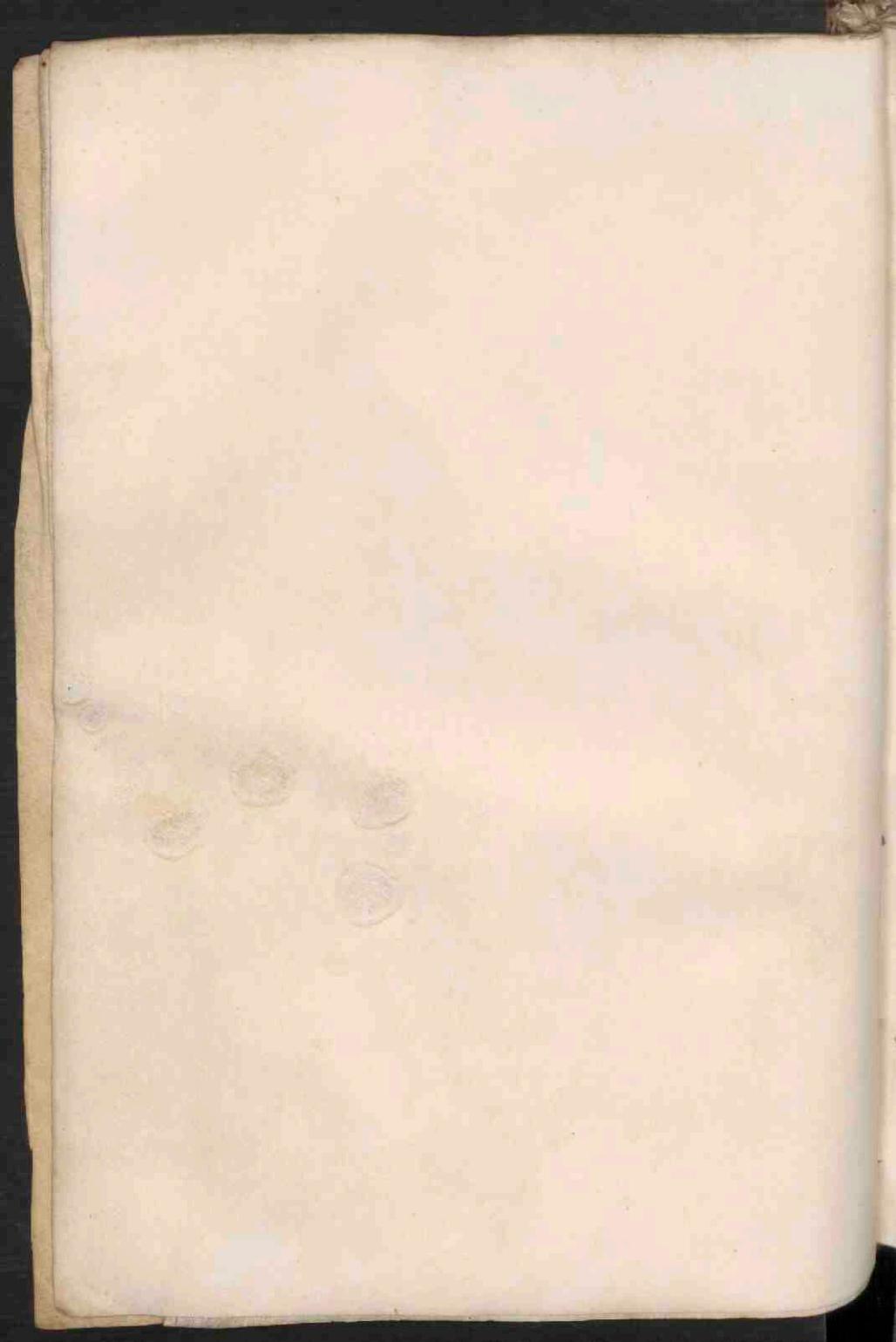
Gefoliiert 30/5 1964

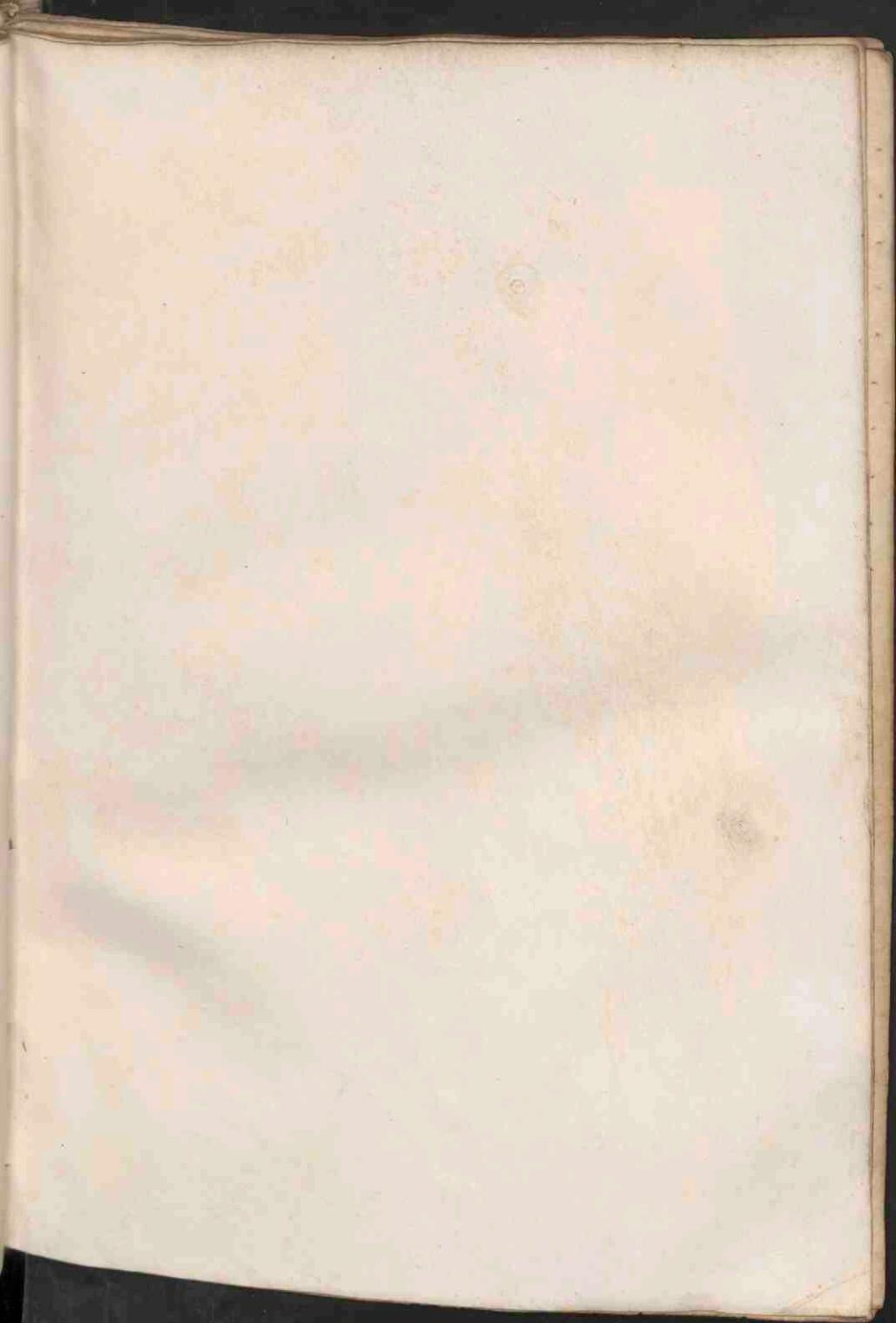

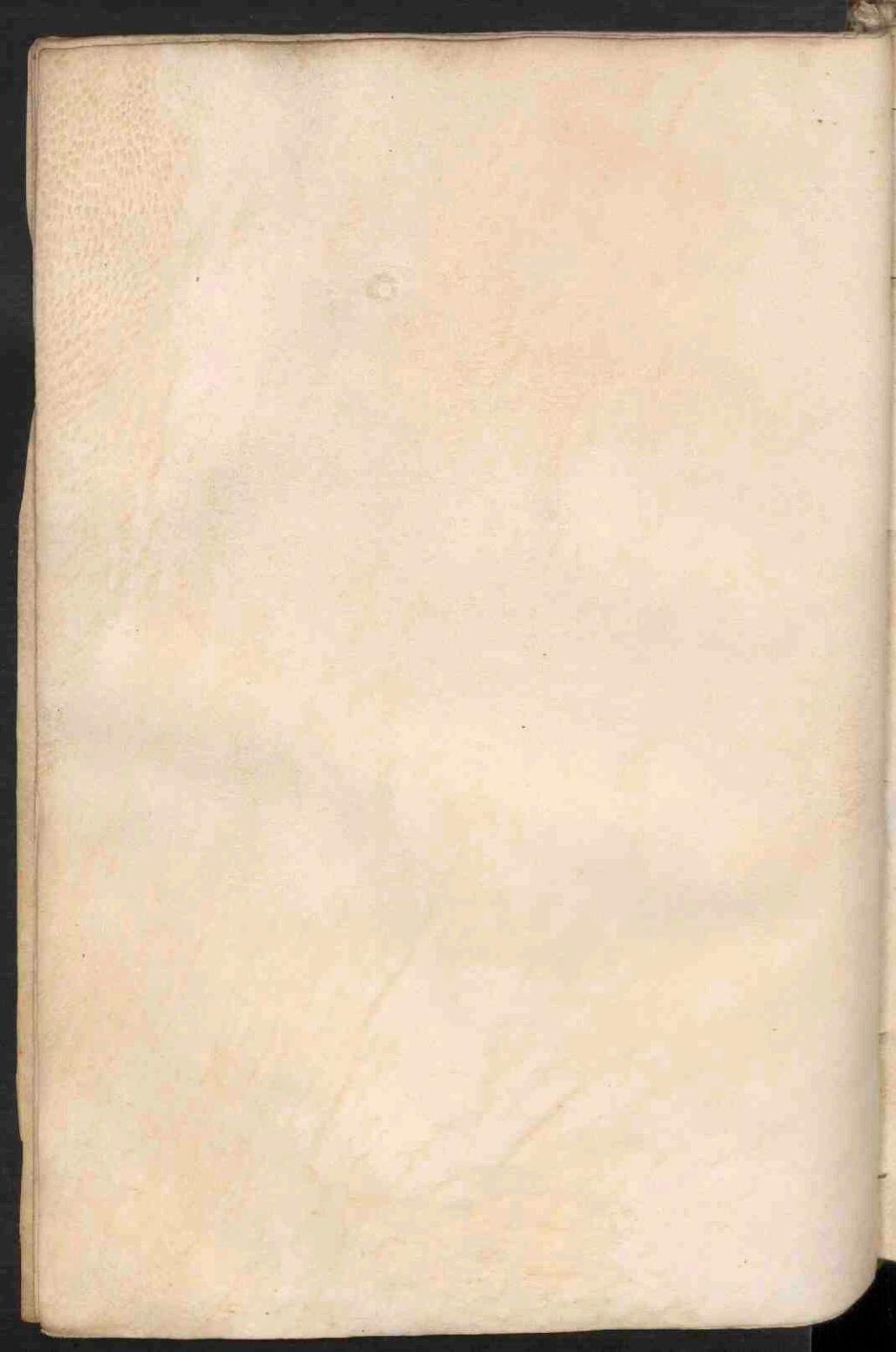

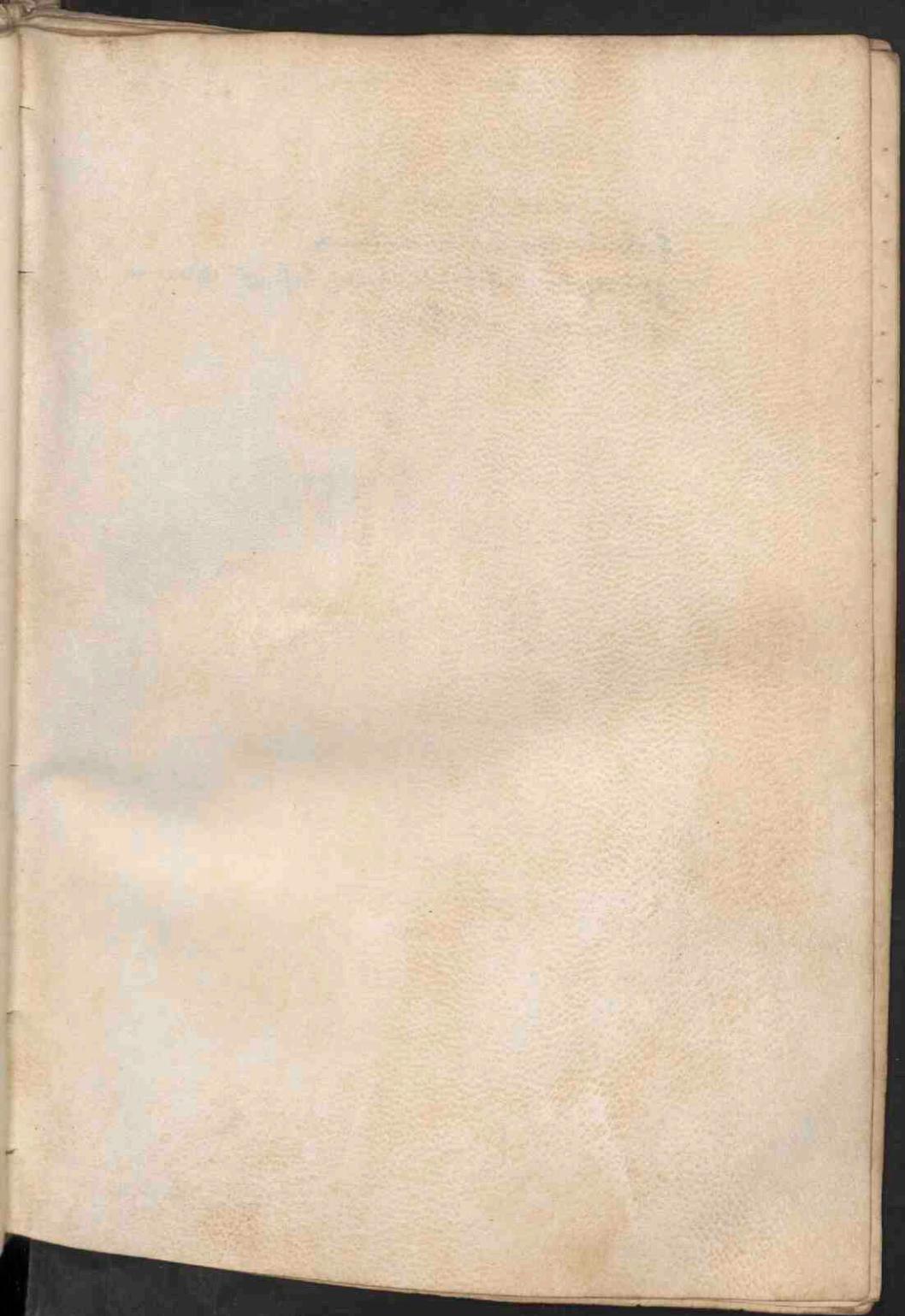

corde

pro grise 7 h° volum
fabule queda moralizate
ps aplo Eusebi de obitu glos. qff ihconim
naturalis nonissima

nº 252. t.

nº 291 T.

Nō cōdesperidū p̄qāq̄ p̄cō vili & horribilis qd̄
 lō. Deus p̄ato ē saluare dēmē q̄s nō p̄t
 salvare iusticiā. **C**ū i fert rōmulus m̄ tānib⁹ m̄dēz. In armis
 q̄ erat quidam tyrmis qui captus & infirmatus in
 amorem eiusdem dñe. regni sui dimisit, & p̄fēsis est
 ut dñm istam visitar̄. **C**ū autem veniss̄ tyrmis
 ad domī suam solempnē ac dicitur. Reptus est, & ex
 nō amore istius dñe ita p̄mis & m̄pietū oneris est.
 q̄ omnibus de regno suo libertatem gressit. ita ut nō
 seruitur aliquid de celo guaretur. **C**ū aut̄ r̄diisset
 rex ad regni suū. cōnocito p̄plo dedit tā dona m̄
 alia. Primum domī libertatē fuit. q̄ p̄mo proclamāde
 fecit p̄ totū p̄plo. dñe. **D**om̄es venite & misericordia
 recipite. q̄ r̄mitto vñ offensas & iniurias. **S**ecunda li-
 bertas p̄plo adcessa ex pte istiū r̄gē p̄clamata fuit et.
Rex est p̄mis et benignus omnibus. si in aliqua
 hora remissionem petatur. Tertia libertas conessa
 ibidem p̄plo ex pte r̄gē p̄clamata fuit ista. Ad acci-
 piendū misericordiam nullus diffidat. Et corde sumo
 sime sp̄et. **G**ad ap̄ditum. **I**ste tyrmis deus fuit. q̄
 ante temp̄ grē tante crudelitatis fuit & iudee fuit. q̄
 angelos deiecit de celo p̄p̄ cognitōnē malum & fū
 sunt deniones in inferno. **P**rimos p̄ntes deiecit de
 p̄adys. p̄p̄ esimū om̄is peccati. **M**li qui fuenterū cines
 padys & dominū deuins m̄lē. sc̄ fūt culotes t̄re mi-
 sele que eis germinauit sp̄mas & tribulos. **I**n tan-
 tum etiam crudelis uidentissimus fuit deus q̄ p̄pter

In moralē exponit

p̄mis ad Cantab⁹ p̄ traectū iſi

pacem in obediencie & lenitute totū amūdū sub-
 merget aquas distillū solū eum aliis excepto &
 p̄tēa q̄ s̄na mīler pampella collegit lignū in
 sabbō fecit ac iussit eam p̄r d̄ ipso suo **S**ic itē do-
 infirmari d̄ nā h̄ta. ē pueniss ad eum crudeli-
 tas sua conuicta est in misericordiam & mansue-
 tudinem in fatus q̄ se p̄ expressū ad eum istius
 domine s̄ nē h̄tāne p̄misit serp̄m lignū mida-
 ri flagellari & vito corpde lataren & vito crucifi-
 gi. & ne fermitute p̄p̄ & enormi p̄p̄ paci in-
 demō in despacēz corcessit. nā in sic evangēlo &
 in tota sac̄ scriptura tē ḡcas sine libertates q̄s fecit
 pelamari p̄ q̄m̄ evangelistas. nā isti p̄clamāt
 ex pte dei os uerit. & aut d̄ est quedam mīler
 in adūterio dephensa & ad pp̄m adducta ut ḡm
 legem moreret. s̄ ippe mīla mori dixit. Vnde et
 amplius noli p̄cile. ecce magna bontas dei qui
 ex sua mīla iunxit p̄cōres de statu cūspē ad statu
 venie. & de statu damnacionis ad statu salutē scīd
 p̄fuit de latrone qui cū xpo p̄pendit. cū dixit
 amē dico tibi & ubi ex sua mīla nō solū f̄m̄isit
 p̄cēm s̄ & p̄cessit gaudiū. ut mīto 1° p̄cōres pos-
 sint p̄clamāre. os venit & **S**ecundū p̄ ipse rex
 fecit pelamari fuit ut p̄plū cognoscet & in signū
 subiunctionis veniam petat. Sic rex nr̄ p̄ suos p̄co-
 nes evangēlistas ap̄los & ap̄ph̄as d̄ ipso q̄ i^o mā

pm̄

2m

3

2
no 10

fuerit & pius nobis fuis ē. qd nō dñi petet a nob̄
ſ. ut p̄t̄m cognoscamus & ab eo misericordiam petamus
In signū h̄mis legitur 3° regnum & qd enim elize-
us d̄x̄is achab regi qd morte vikissia moretur
& canes ipsius sanguinem lamberent qd eo qd dux
eius iſabel fecit interfici naboth īmpe. Ezachab
rex audiens p̄mones ap̄le ſadit vefem suam & ope-
runt alio carnem suam ieiunante & abulauit di-
miso capite & demittit in ſacto. Ap̄ter h̄milia-
tē in iſam magnam dimisit ei deus p̄t̄m ut p̄t̄d
& p̄t̄ padres p̄clamare. d no dñi m̄ qui ait de ſe-
nō. Dicite a me qd minis ſum & h̄miliis corde.
Rex igitur p̄mis & miſericors & **C**ertum quod
ille fecit proclamari fuit qd nullus d̄sp̄tor. Et qd
quocūq; p̄t̄d omisſo. Sic rex nō xpc fecit procla-
mar qd nullus d̄sp̄tor. Semper accep̄ de p̄t̄o.
qz ip̄e d. qd qcūq; die conuertit ſe imp̄i ab i-
pietate ſua dñmet & nō morietur. Vñ Bernardo
dix confiteat de p̄t̄d nō diffidens indulgentiam
& miſericordiam conſequer̄. Nullus homo diffi-
dat de dei miſericordia. qd p̄t̄m magnū ē deſpa-
cio. qd ibenio qd caym p̄t̄m ſui coſeffis ē. d. ma-
ior & iniquitas mea qd ut bema metit & fili. In-
diſ p̄t̄m ſui coſeffis ē. d. **P**ectam ſt̄dens ſui
iustum p̄. qz qz n̄qz d̄sp̄aruit neuer ad mis-
dei ecepto ē. ſi ēre ſub forma r̄m̄ carte oraria mag-
dalena accessit ad ihesum & clamans & lacrimans

no 31

no

Psalmus.

A.

miseriordum conseruā ē. dicente dūd. Remittunt
tibi p̄m̄ tua 2 id p̄t dīc h̄z p̄m̄. Non desp̄is
vos qm̄ p̄ale solerit. Item de quadam dn̄a p̄m̄
martiū & p̄didante. Fert romulus in anabib⁹ judeoz
q̄ quedam dn̄a p̄uenit amor & magnitudine domi-
ni p̄m̄ r̄pidamente & alteri conglutinat ē in amore.
H̄ tandem dn̄a suam miseriam ascendens & de fōfō &
scandalo penitens ad captandam dñi sui bennolentia
eidem eorū amicos aureos & liryn destituit. Scriptura
primi annū h̄ec est. Amore sanguine. Scriptura p̄t
annū h̄ec est. sanguinando p̄co. Scriptura p̄t h̄ec
est peccando sp̄o. Scriptura x̄i h̄ec est. Esperando re-
unio. Tenerit. Quem fugi diligere qm̄ dilexi
fugio q̄ fugi p̄mito & petendo filio. Ad pro-
positum. Ista domina ē maria magdalena sine
āia patrī p̄ieta amor & magnitudine cātorem te-
li & tre sponsim̄ p̄grinatio. conglutinata in ob-
sp̄idante & alteri conglutinata ē in amore. s. p̄i-
pi luxurie & voluptatis. H̄ tandem compuncta de
magnitudine amoris h̄z & offensa sponsi sui. ut
nocet amī sponsi sui sepsit. s. Amore sanguine
ex ih̄i sponsi dulcedine. & sanguinando p̄co ex cul-
pe p̄pe formidine. peccando sp̄o ex gne & fortuē
& sperando reunio ex fute glorie cātitudine & id
q̄ fugi diligere q̄ xpm̄ qm̄ dilexi de sp̄o. q̄ dyabo-
lum quem fugi p̄culpam iam m̄c p̄mito. Et pe-

expo

D.

mittendo per gratiam iam meū r̄f̄lio cogitando meum
statim meum reatum temp⁹ amissum deum offensit.

2 id ne desperet vos qui p̄tac soleris. exemplo 3 meo
vos r̄pate dō. **D**e statu dñiciorum. Narrat
fulgencius 2 hoery m sc̄nclario poctarum. q̄ statu dñi
dñiciorum depingebatur ut milie. daga coronam
h̄n̄s in capite. oculis belata sceptr̄ syalle tenens i
mam vestimenta varia induta. sedens m curru q̄
thebant q̄t̄ne leones. **A**d p̄positum depingebatur
ad modum milier dage. q̄ daga 2 sc̄p̄lis ē milier
2 ē inconstans h̄n̄s milies amatores quos tamē
dñi nō amat. Ita dñicie nūc h̄n̄c nūc illi ill
guntur 2 tamē i fine gr̄p̄ dñi delinqunt.
Ecce ē q̄ dñicie nō pl̄s r̄sp̄tum p̄sonam pau
per quam p̄sonam dñit. n̄c equo nam filius
panper ad dignitates excolitur 2 filius dñitis
fame mortui. Coronam h̄t̄ m facie ad signum
q̄ h̄d dñies h̄bitatur 2 paup̄ i hoc sc̄lo ut q̄t̄
contempnat. Cept̄z tenet i māni i signum q̄
sc̄p̄ h̄i obediunt om̄ia ita 2 pecunie p̄anonem
portat i māli. **D**e anaemia. Beatus Ber
nardus vidit vni hominem statim sup̄ patrem
sc̄nclias de p̄nteo exercitantes deuorantem 2 mact
tentiam faciem habentem ex toto corpoe tremen
tem. Tandem cum obstipuiss̄ que vidit questuit
ab eo q̄ sic stat̄ sup̄ patrem. R̄spondit q̄

3
B
nana

Op̄p̄

ex

ppter hōrem 2. B. aut q̄e sic corpus tñens h̄es
rñdit quod p̄t timorem. **D**Id ap̄tum per istū
hōmem s̄q; p̄tem sedentem 2 st̄missas deuora-
tem. Intelligo anat̄ s̄ne cupidum qui toto tpe vi-
te s̄ne in laboribus est 2 sudoribus 2 v̄ḡis multis
ad cūmulsandum tetrum mīdum 2 si queris quid
sic fecit rñd̄ tibi q̄ apter hōrem q̄t vñst multū
lucrari ut magnus coram homib⁹ possit apparei.
2 lucrum est prima p̄petus anari s̄ne cupidi q̄
toto mīdo nō possit satiari. q̄ q̄ magis cupiū
magis sicutur. sic anari q̄ni plns habundant
plns laborant. **C**a q̄re trent̄ 2 timor q̄t ab dīb⁹
patit. q̄t si vñd̄ pauperem erit eim̄ eē fure
Si vñrem 2 familiam dñt eos ip̄m velle inter-
fice 2 hōm̄ sua sumi. Si vñd̄ ī gem̄ eēt eim̄
ēe raptorem s̄ne spoliatorē. 2 id dimicē acqñit̄
tū. cim̄ labore custodim̄ cim̄ timore 2 perdi-
tur cim̄ dolore. **C**a q̄re cupidus 2 malitentia i
inopia. q̄t anat̄ q̄ obulo uel denario indiger
2 mīḡ uidet expende denarū ad usum p̄pum.
Do paupe quodam. Refert Ios⁹ q̄ dyoḡs
ita p̄fēt s̄ne in paupitate q̄ dolim̄ p̄ domo
habuit em̄ hōm̄ sem̄ com̄ solem̄ dirigebat
ad q̄ne in sole sedentem cū alexander atessissi
hortabatur. si q̄ eēt q̄ p̄rāti sibi indicar̄.

Respondit ille p̄teris q̄ nō frater aī solem exq̄
michi dñe nō poterit. et allemandus misericordia eo recessit.

4
Cvij

Alloquio p̄ istū paupērem quicq̄ m̄ intelligit
q̄ omes paupēres fūtū sumus. p̄t. Hicā mā p̄tū ē quasi
dolim⁹ m̄ q̄ mēnēns. nā sicud dolim⁹ ē versatile
de loco ad locum. Ita vita mā p̄tū ē de statu ad
statum. mīc hō tristat⁹ mīc lētūt⁹. mīc infīt⁹ māt⁹
mīc fāt⁹. et nūq̄ in eodem statu p̄manet. In isto
dolio sedentes et in vita p̄tū manet. semp nos
vertit tēm⁹ ad solem et alii. s. xp̄m de q̄ mala. orie-
tur nobis timētib⁹ deum̄ sol̄ iustitiae. Et si velet al-
levander magn⁹. et mīdo et querat si aliq̄ hōe ho-
luerimus nob̄ ab eo p̄m̄. Habiendo dūicias et p̄t̄i
solim⁹ petamus ut nō sit aut̄ nos et solem̄ iustitiae
s. ut michil spale ponat aī oculos nōs q̄ separat nos
ab amore dūino. Mīdo cum suis amaritib⁹ mō-
rem supbie mit⁹ pone aī nos. ut dñs̄ solim⁹. q̄
supbia ē mons positi ante nos et solem̄ iustitiae.
ne et vide possimo. **D**e quadam dñla adma-
ta a q̄tuor Regib⁹. Legimus p̄m̄ unigenitū in ana-
libo Iudeor. Quod eat q̄dam dñla admat⁹ et deside-
ta a q̄tuor Regib⁹ qui sibi daria dñla p̄misserunt
et sibi dūicas lītūs sepserunt. Lītū p̄ma missa a
r̄ge p̄misit. et aīt. Eat. Tū. Sollicitas dūiciarum
eat tibi tota vita tua si michi p̄ amorem quicq̄
fuerit. lītū p̄ma missa a r̄ge sedd. et aī mīdo sic comi-
necat. In habundancia deliciarū gaudiū cordis tu-

deduces dies tuos si michi conuicta fueris pro amore.
 haec dñia a 3° hgi. s. a dyabolo sic continebat. Sup
 omnes te extollam et sic si mihi quicunx fueris pro amore.
 haec q̄nti dñs s. xpi sic continebat. si michi confessarē
 eis p̄gina in felia vita. ¶ Ad apōtum ista dñia est
 aia rōnalis. s. vobis euāde laqueos h̄ic trum p̄gum
 vniemp̄ p̄gum sic indebiti. Rūsio dñe p̄mo h̄ci et
 h̄. volūptatem et delitacionem sepe sensi. easq; fructus
 et amarus ideo cum respno. Rūsio dñe 2° h̄ci est h̄.
 diuine et gaudia mūtana crebre veniunt et tūscunt
 sicut fūmbria et id respno. qz fūmbria ea terro. Rū
 sio dñe 3° h̄ci. De supbia et excellētia nolo am
 plius gloriarī qz moes tollit om̄a h̄. Volo h̄mūlū.
 Rūsio dñe quarto h̄ci. Corde tuo te affecto nolo
 autem p̄ dilectō p̄ oīb̄ tūss̄ionib⁹ penitentiam
 adimplēbo. ¶ De ymaginē amorē. narrat
 fulgeti in quodam libro de gestibus romanis q;
 rūtes Romani hoc anno h̄c amorem sp̄serint. s.
 qz ymago amorē depicta erat ut iuuenis quidam
 valde indutus habuit viridi. caput et facies eius dis
 coopta erant sine denudata et in fronte eius sc̄pū
 erat hyemps et estus et eat latius h̄ aptum ita
 ut videatur in quo erant h̄ verba longe et prope
 et in fūmbria vestimenta eius erat sp̄rum mors et
 vita. similē ista ymago habebat pedes nudos. ¶ Apōtum ista ymago que depicta eat ad silicetū

5

inuenis in signo eis qd verus amor senecte in deca
qd semper inuenies qd statim ee in principio et in fine.
Ista ymago habebat caput et faciem discoloram in signo
qd verus amor non poterit diu latere interius in corde. sed
se extendit extensis in ope. Innotet illud signum. Proba.
discens exhibito et operi. in fronte hinc ymaginem
que ab ipso patens est erat septem. Hic enim est etas
et prospectus et aduersus in signo qd veri amici secundum
cordis in vicem debent demidiae. et natares quibus alii
altri ostendit et sic in corde septem est. longe et prope
quia vera amica timore diligendo est. in diffinita gressu
ape existet. in fimbria timore septem erunt. mox
et vita in signo qd verus amor debet esse psonierans
non solum in vita. sed et in morte qd per fimbriam
designatur. ¶ Be quodam fonte ex quo exauit in
multi narrat solius de mabbibz mudi. qd in india
est quodam mons magnus et altus et in illo morte
erat fons de quo exibant ruruli aquas ad irri-
stantiam totam terram in circuitu. et si aliquis contingeret
per tria gressu ariditatem aqua indigeret. habitatores is-
laz vallium micante in motu pulcherrima pu-
ellam que coronam fonte cinctar. et fons erat talis
virtus qd statim ad dorum illis pueris riuus suu
habundaret emanaret et cum terram quatuor indige-
bant irrigabant. ¶ Ad propotum per istum
vadum magnum et altum celum intellisco. per fontem

Expo

10

Deum p̄m. P̄q̄ istis fuit gratia suam p̄ tuam
dallium corda hominū q̄ t̄ca sunt p̄ puellā sciam
et deuotam ordinem ut corda mā que fata sunt p̄
deuotam ordinem missam ad deum p̄m. Valeant
tpe aridat et priuatum ḡtēs habundantē m̄z-
gari. **D**e tribz fatis quibz h̄o enadit mor-
tem. Legit m̄z dñs q̄ anno ab urbe oīna condita
23° pplo rōmis columpnā m̄ foro statuerit rōno.
2 ibi statuam Iulij cesarē statuerunt et sup̄ caput
statue nōm̄ Iulij seperunt et sub illa statua cū
seperierunt. **S**z iste iulij ante mortem suam tru-
signa accepit q̄ moreretur. Centesimo n. die ante
mortem suam flūce occidit ante statua m̄ foro et
de noīe eis sup̄stpto frām q̄^o destruxit. Noſte-
rō predente mortem suam feneret amere ei
cum tanto impetu et strepitu apte sumit ut totius
domus ruituram estimar̄. **E**odem vēd die morte
sue cum ad capitolium iret. Date sunt ei līc̄ t̄dicā-
tes sibi horam morte sue quas si statim legisset
de morte pericolo evallis. **A**d propedium sic
et de nob̄ et de deo ut h̄o mortem etiam enatit
tria signa deus duc sibi. **P**rima signū et desti-
tio līc̄ capitalis m̄ noīe p̄ 1° q̄ et m̄ principio noīe
intelligit habundancia diuinat̄. Isti ē q̄ fuit ho-
mines nōmen h̄re m̄ tra. nemo n. iste diebus no-
m̄nat̄ nisi habeat diuinat̄. **H**oc p̄z nā si querit

ep̄so

pp̄m

6
H.
Quis sit melior istine velle statim apponit qui plures
tibz dimitas quis sit pessimus... Ecce quomodo dimito dicit
huius nomen qz si dimes id est nouatum id est. et alijs
dimitie sunt occasio mortis eternae. Ideo deus dicit primo
hunc qz tales salutari vultu cum affert prima hunc
sum nomine s. dimitias ab eo et facit eum paupere ut sic
qui p dimitias a deo recesserat p paupertatem ad eum
arcedat. **C**ertum signum qz impator accepit fuit
qz fenestra canis no. Ista canina est corpus humanum
qz cum qz uocis pulsationem ecce et forte statim cadit
in pacem p qz mors eterna sibi patitur et ideo ho-
lens dñe a morte eterna eum libicare fecit sedm signum
s magni stridorum entia corporis sum p naked inspi-
ritatem et passionem in canum qz ad morte credic-
tus ab aliis et qui p pulsationem et fortitudinem
a deo recesserat p infirmitatem ad eum arcedat et
peniteat En p. multo plante sunt infirmitates qz
Ex de nabogodorum age et. **C**ertum signum qz
acepit impator fuit qz hoc et. Hoc signum parit de-
potioribus qui et si. id est hunc morte ure qui sua gra-
ciosieras nrae illustrant ut legi possimus pacem nrae
quibus martrem etiam meruius et ideo dum lumen
et brachium suu spc hunc fratre istas legamus a. pacem
nrae pcamus nrae pmo in corde et pma sacerdoti de-
ut sic legendo mortem eternam evadet valerius

Ne hīc clānse & conscientia nō mūdate p̄ mortem nūm
 aperiantur & manifestent̄ tēti mūdo in fine. ¶ De
 supbia narrat nālis libro x^o de alexandro magno. q̄
 cūm ēt̄ magnus & nobilis trēs tū habuit malas condicō
 nes. Una ēt̄ q̄ contempst̄ p̄m̄ sūm̄ philippum. nobilem
 r̄gem mācedonū. & dixit se filium ionis ēt̄. 2^a fuit
 eo q̄ fuit mācedon & noluit vīi mācedonā dēste. q̄na
 videbāt̄ sibi nūm̄ vīcipelosa. 3^a fuit q̄ noluit ut
 homo hōrari s̄ r̄putāt̄ st̄nd̄ dēns. ¶ Ad propōnt̄
 ita ē de illis qui habent pampēm p̄m̄ qui cūm non
 fatēnt̄ s̄ volunt̄ cūm videre. s̄ si aliquis fit dūce
 & honestus de parentela xp̄m fatēnt̄. putēt̄ et cog
 natim. Itē dēste q̄t̄ vīata ab antiquis n̄ q̄ ad p̄z
 n̄ quo ad colorem aliq̄ mō plaz s̄ mō una die vīat̄
 vīste talis gēm̄ alio die alteq̄ mō unq̄ pūntie mō
 alteriq̄. & antiquis cat̄ dēm̄ q̄ mīct̄ erant mūbles
 s̄ mīc̄ pt̄ dici q̄ om̄es homīnes emīzēḡ fūt̄ sanc̄
 mūkērībō mūtablōres q̄ hodie sunt galli. crīs erit̄
 galli & vīe. Jam n̄. fuit tīpēna in capite q̄i cauda fer
 pent̄ in signū q̄ sanc̄ plen̄ vīeno p̄t̄. H̄t̄ etiā
 manicas q̄ alas in signū q̄ volunt̄ volāt̄. s̄ nō
 ad celum supēns. s̄ cūm lucifero ad infernum dec̄si.
 Tercium fuit q̄ noluit repnatri ut hō sed ut deus
 Ita ē de mūle q̄ si sit rōz nō sufficit sibi mīp̄. s̄r
 plēndat̄ p̄ archidiaconos p̄ta ep̄c ut hōret̄ & ab oīla
 magnus r̄putet̄ n̄d̄ ut hō sed n̄ deus. si sit mīles

non sufficit sibi nisi sit bardo vel comes vel rex. **R**ex de omni statu sub sole. et id vanitas vanitatis et omnia vanitas. et id est de istis tribus gaudiis scimus narrat de quatuor infirmo quod certe sine capite ad quem accesso medico accedit ei. Scio infirmitatem tuam. qui ipous capellum de plumbō caput eius qui ab capelli frigiditatem accedens pristinę virtutibz acit. Nam sentio caput meum. Sic est de sedi qui dum sum fuit sine capite et edidit et deinceps tunc fuit nolunt se fieri capello de plumbo infirmitas pondere. tunc deinceps. et caput eorum et seruos cognoscere incipiunt. id autem per Impiale fides eorum agnoscantur.

De tribus legibus in India. narrat romulus in analibz indecess. **T**unc in India fuerint tres leges prima fuit quod rex sel in anno decimū cum magna nobilitate se ostendit et hoc eadē id regnū ut missus enī cognoscet et aperte nobilitatem eius semper eum timeret. **L**a fuit quod rex regnum decimū p. d. osiliarios et hec eadē id regnū ut in suo regno eet sat. **Z**ā fuit quod predictos decident exiliari. et id regis eadē regnū ut rex sine tiore immicet et regnum in parte quiescat et possidat. **S**ic haec omnia accidit quod quidam magister dominus id vobis ipsius predicto fecit. qui dephenitus ut prodire et legem regnum in exilium missus est. qui tamen sui exilij fratres d. osiliarios regis misit depdatorias ut ad patriam posset r媚ere. d. pess ut a vinculū ibi h̄i absolviatur me. si pess osiliarium fratrem respicit talis contineat. Iudicium tuum iusta ē et legem quoniam et possem

te inuidi nisi cont^o legem n°. 2° consiliarius sic scripsit
 p^rim tuu magna e^t hoc e^t solendum p^r diu*m* iustice
 adiutoriu*n*o est impendendum. 3° consiliarius sic
 scripsit. in gr^a m^ea n^o confidas si*c* id operari es
 tribuer^t. 4° consiliarius sic scripsit. q^ue d^on^t tuu de-
 dictum dimicu*c*um spome con*c* legem deliquisti. n^o
 offere michi p^rim tue redempcio*m*s. 1° consiliarius
 sic scripsit. n^o possim pati ut dampnuer^t sed me
 ip^sm offeram in p^rim me redempcio*m*s. **A**d
 ap^ostoli p^ristum regem intelligo d^onum qui est reg^m
 regum et d^one dominacu*m* p^r quis est consiliarius
 intelligo istas qu^up^r virutes. s. venit enim f^uer^t equi-
 tatem potestiam et misericordiam. p^r p^onitorem qui
 fuit magnum em*c*rete intelligo adam qui fecit se
 legem reg*c*eli et qu^up^r consiliarios suos p^r in eo
 fuit p^rdictus qu^u consensim p^rbuit dyabolo ubi et
 erit sicut d*icitur*. I^oz fuit consul de padiso uolup-
 tate sibi in vasem lacrimar^m et miserie. et iste ad
 sepe p^riam qu^up^r consiliarius id est et nullus eoz ponit
 n^o velut cum libe*c*are. s. ap^ostolus veritas qu^u ip^sa d^{icitur}
 qui huius egit dum legem huius habebit qui deo male
 sinter punitur et*ca*re apli*m* p*ro* d*icitur* die et p*ro*bat p*ro*scripturam. S^{ed} qu^unt*u* consiliarius. s. opt^t p*ro* misericor-
 diam suam respicit sic consulat ade*t* et tenet huius f^uer^t
 n^o possim pati p*ro* dampnuer^t s*ed* hoc fecit feria
 sexta qu^u in paradi^me se deo pri*m* spome p*ro* nobis

in ora crue^z p^rmisit crucifigi. Octauus s^e omnes ad
consilium istum regnando ut nos p^r p^rm in valle
miserie exulatus. ad statim s^rte dignem. suocare
q^z misericordia eis sup omnia opera emis. . . . 15.
De
discordia dei z d^rabli. narrit in gesti romanorum q^r
cum romuli exiret a^r mō. noluit in ea regnare z
de ea h^rre d^rum. s^r fuit ibi unus qui magna p^rte cum
hunc p^r se u^rto offerez z r^rst^r ne regnare in ciuitate
ne d^r ca h^rre d^rum. ut q^r maria discordia orta z op^r
hoc. Tandem ex mutuo consensu viri p^r p^r admira-
tum fuit q^r tres peli milites ex pte romuli uicerent
campum ad pugnandum z z^r ex alia pte z cuius mi-
lites h^rre victoriam ille regnare in ciuitate z h^rre
d^rum ap^r. Quo sed romuli misit tres milites in
campum. illi aut de alia pte miserunt tres alios
z in pmo egressi r^rsp militem occisi sunt duo mi-
lites ex pte romuli z 3^r fugam petier z dum sic
fuer^r p^r se p^rspexit z videt alios subseq^rtes z redi^r
z p^rm co^rs occidit z p^r a alium z ultimo 3^m z d^rum
r^rstabat romulo z p^rmodum ciuitatem possedit in
pate. . . . epo
De ap^ritorum pastum romulum qui sic reg-
nauit in r^rona ciuitate z eam mō exiret intelligo
deum qui nō solim in Roma regnari sed z in toto
orb^r. nā d^rū est t^rti z plenitudo eius de p^r romanum
que z nobilis ciuitas intelligo anima h^rumanam q^r
z nobilis ciuitas z illam ciuitate exire muro fortis

simo i. corpore humano. quā scind ciuitas que cingit
 mundo incliditū infra mundos ita aīa nō corporis
 In ista ciuitate vult deus regnare & h̄c eius dñum.
 s̄ dyabolus qui ante ista tpa maxima p̄tatem ha-
 buit in aīa q̄d die deo & d̄g ad ipsi p̄tin passaē
 eam & regnare in ea ita q̄ magna discordia ē inter-
 dem⁹ & dyabolum q̄b d̄ h̄c dñum n̄t̄ aīe sed
 ad cōfundam istam discordiam deus misit tres milites
 ad pugnandum & dyabolo alios tres milites. Tres
 milites dei q̄s misit sunt tres leges q̄s dedit ho-
 bus ab inicio mudi. tēm q̄s si h̄c dñum plenū
 dñum de aīa habuiss. & fuerint illi tres milites
 dei. lex n̄e. lex mosayca & lex ewangelica. Tres aut̄
 milites q̄s misit dyabolo fuerint luxuria supbia
 & auaricia. s̄ in p̄mo qflicti duo milites dei fugie-
 rint & fūt occisi. q̄z lex n̄e fuit una de milibus
 dei que fuit occisa p̄ luxuriam. q̄z deus p̄t luxu-
 riā destruxit totum genus humānū p̄ diluvium
 p̄t octo aīas que salue fūt sunt. lex etiā mosayca
 q̄ fuit & miles fuit occisa p̄ supbiā q̄z p̄t siqaz
 indeoꝝ destruxit deoꝝ iāz legem. s̄ lex ewangelica
 q̄ fuit & miles dei dñi accepit fugam. q̄z dñi fuit
 auḡ illa venit. s̄ p̄ḡ nob̄ iāz fuit fuit occidit ad
 alios milites dyaboli. nā ap̄a lex ewangelica doc̄
 occidē luxuriā p̄ q̄tē & supbiā p̄ h̄abilitatem
 auariciā p̄ elemosinā & sanguinem & quicquid
 istos tres milites dyaboli occidit x̄ de sua aīa p̄le

17.

Dñm hñbit siend habuit nōmlus de cincit
rōna. ¶ De ingrati. scdm q̄ art semia i. 26
ep̄la sū libelli. mōt̄ e qm bñficiō obliōnem
fit. id nob̄ bñficia m̄p̄sa ingie ad mōriam reu-
temq. 2 ipsi sangredi sime r̄ḡtem. s̄ r̄la qmdam
no p̄c̄tānt d̄o p̄ bñficiō collat s̄c̄d quādām mu-
lier de qua legis̄ m̄ fallacē d̄eo v̄bi d̄ q̄ eāt q̄
m̄lier nephante noīe ip̄t̄onat̄ 2 v̄t̄na p̄t̄. Ita
ingressa ē temp̄ d̄eo s̄uor̄ ut eis q̄silet super-
ferum quē gebat m̄ v̄to v̄t̄s eet fēt̄s n̄l mas-
culino. Enī p̄mo d̄eo t̄le r̄s̄im̄ dedit. Enīs fēt̄
fili⁹ est 2 sibi q̄cedo pulchrit̄s. 2 d̄eo s̄ic r̄ndit
Enīs fēt̄ fili⁹ 2 2 sibi q̄cedo d̄inut̄s habuātām
sime plēm̄. 2 d̄eo s̄p̄t̄. Enīs fēt̄ fili⁹ est
2 sibi q̄cedo fortitudinē. Iste r̄s̄is accept̄ m̄lier. 2
d̄ignata īcessit de templo 2 offensia ḡm̄ eo q̄ dñ
nō coesserunt filio s̄no dno dona que hñt̄ volint
s̄. dñm hñm̄ 2 v̄te diuturnitatē. sed 2m̄
legem sub qua v̄x p̄ueris̄ ē ī templū ut d̄o
p̄ bñficiō sacrificiō 2 gr̄as aōt̄m̄ hñm̄. et
dñm m̄r̄ obtulit eis triā dona. p̄ p̄mo dono p̄s̄-
christidm̄ obtulit lūt̄m̄. Pro 2o dono fortit̄s
obtulit sp̄tt̄m̄. Pro 3o dono s̄. d̄inut̄s habu-
dātām̄ obtulit derisiōs m̄t̄m̄. vñ offensi-
vñ illī templi m̄inerunt ī v̄to m̄ris fēt̄m̄
v̄t̄em̄. p̄ cīm̄ n̄gēt̄m̄ apparuit m̄d̄e oīm̄ t̄le
figē. pro dono p̄s̄christidm̄ portauit caput

symee. pro dono fortitudine portauit manus et
 brachia ad modum aueris. pro dono dñi uictarum ha-
 buit corpus ex toto excoriatum et pelle nudatum
 et oculos vicensa rueluentes. **A**d apóstolum Iu-
 mulier e iónahis dñi quā deo p̄ ad suā ymagi
 et filii nō formauit cū pulchritudine corporali q̄
 deo filius decouit eum fortitudine sp̄nali quā
 sp̄ne p̄s exaltauit eum plenitudine virtuali.
 s̄ cū r̄uerit dñs ad laudandum dñm pro istis
 donis pro pulchritudine corporali effici lucrum sup-
 erie pro fortitudine sp̄nali effici sp̄nulum discordie
 p̄ plenitudine virtuali effici mūta sup̄bie et
 t̄les iusto dei iudicio ut symee dilecti p̄ finis¹³
 ut māes debilitantur p̄ discordium et mātē
 agudunt mādi et excoriat virtutibz propter
 grē amerciam. s̄ extra mā denarii offert deo
 dno dona. sc̄ corp̄ et mās finendo sibi in dignitate
 et abstinentie et ceteris bonis op̄alz. **D**e sp̄o
 te incidente m̄ legem. Antiquis in ciuitate athe-
 noy fuit constituta talis lex. Ceteri d̄ publico mis-
 se denarios recipiat eid̄ d̄ ḡ sp̄nde solentes
 istam legem instituerunt ut apud ipsas m̄di-
 tates nō ficeret invoca legem. sc̄. q̄a libro de-
 clatione z̄ apóstol clem̄ casam. x̄ hoīes fuerūt
 in ciuitate illa. qui dñm ora sua male finito

19.

consumptissimi accidit ut in principio hyemis
erit ad tabernaculum et dux statuerit impia pars
ceperit de me me se quoniam lex est in cunctitate
Eccl d' puto 28. dixerimus ergo apicium sortes et
sup eis sorte occidit ex parte vadit quod ad ingredi-
cuntur et petat denarios impia legem cum
quibus hyemem transibimus qui in hoc concorduerint
omnes et forsan etiam illis occidit sacerdos sup unum qui cum
plurimis decuplaz p violenciam eum occauerint qui
int ad ingredi et tempore certus impia legem milles de-
narios petunt. cu ingredi possit respondet. Lex
necesse dñe propter sponte incidentibus in eam. tu
autem sponte madisti. si lex tibi aperte dñe non debet
Ille autem ergo arguerat. Ad propositum

appo

spiritus eiusdem statutus et a deo statutum
est p boni qd et. Per teum ictum intelligo per
teum a iudicio domini vobis excommunicatio p culpam ori-
ginalis in actuali. statutus autem lex diuina q
tus in mundo recipiunt. p denariis intelligo diuina
inscripctionem. q sicut denarius datus ad sustentan-
dum vitam corporalem. ita diuina misericordia sustentans
q dñi sumus in h' mundo in vita spirituali qd nisi esset
diuina misericordia omni die semper mortui p precem. Item sic
denarius in apicium p mortem episcopis in deo solo ne
vitam habent corporalem. sic diuina misericordia p facit

no

dampnas p̄fennit & p̄cūm. Itē sic uis deuarij nō ba-
 lent nisi eēt hōis vna. sic mā saltem p̄tūm ad ali-
 quē actum sui nō valz nisi eēt hōis p̄cūm & misericordia.
Iuste S̄ p̄ denarū intelligo misericordiam. Et dī mil-
 le q̄ ille mīs p̄ mīnū infinitum ad denaridūm
 p̄ p̄tūm q̄ hō infinias si eēt possibile p̄carū ad
 dñariū. i. mīaz r̄cap̄t si ad mīgrātū ciuitatē putat
 ad op̄m r̄cm̄rū p̄ p̄mitētām. s̄t aliqui magis
 so. qui mīs ē p̄fēns p̄ quē intelligo p̄tēres p̄tūm
 ad mīndūm. bona sua gr̄e. s̄. ex virtute amicūtū
 malam ostēnditē sponte incidentes & legem no-
 lemes audire p̄cepta q̄ debent obseruari n̄t̄re ad
 sermōes. s̄t ad tabernām h̄m̄ mīdi vadim̄t ut res
 h̄m̄ mīdi possint h̄r̄e. q̄ debent audire p̄cepta
 dei sic uis narrat̄ de quodam lūzēnsi mercēsi. cū
 dpor̄ sem̄l̄ quidam bon̄ homo. q̄r̄e n̄d vadis ad ser-
 monem. qui r̄spondit. nolo ir̄e. q̄r̄ si si item ibi r̄le
 ubi possem audire q̄ oportet̄ om̄ia que h̄cō resisse
 Tales sunt teci mīs sperantes de dei mīa que tamē
 nō dabit̄ p̄fāntib̄ in eam p̄ xp̄iam volim̄t̄ & ex
 appōto. inadēntib̄ &. ... **D**e p̄gnā agilēma. Itē
 iam sequēs h̄cō alibi alia forma verbor̄. narrat̄
 om̄di in libro E. q̄r̄ acbortha eēt dñgo valde pul-
 chra & agilēma & concedebat̄ sibi a dñs q̄ nullus
 eam ducet̄ in spōrem mīsi. vēloq̄or eēt & cito ad

tūnum stadij possit puenīe. 2 enī hoc m̄ habet a dñs
 si ab ea cīcī puenīe ad tūnum stadij q̄ caput vīgīe
 amputaret 2 in p̄fīndissimū pītemū mītere. acīd
 rāndē q̄ ista vīgīe adīmanit quīda īuenīs nō
 p̄pōmē 2 dolens dūce m̄ uxorem dīxit se cīcī
 eam cīrīdo eam puenīe ad tūnum stadij. 2 ut meliō
 h̄o fēter fec̄ sibi fīel triā poma aurēa 2 ip̄sīs tīren-
 tibz cīmī vīgo cīcī eo tīren pīce aī oculos vīgīe
 m̄ dīa p̄mū poma aurēum. q̄ vīgo vīdes pulchīnū
 poma stītē a enīsu suo 2 poma accep̄t. 2 eā p̄tīsīt.
Sed vīgo cīcī cūcīt īme. 2 app̄i actīngēs ad medīu
 stadij. tīren aīd poma pīce m̄ tītū aī oculos īgīs
 q̄ vīdes īgīo tīme fīstebat a enīsu suo 2 poma
 accep̄t 2 eā īme p̄tīsīt. Tēto vīdes īgīs
 cīcī eo tīre. 3m̄ poma pīce aī oculos eīo q̄ vīdes īgīo
 a enīsu suo desīstens accep̄t sibi poma q̄ dū eēt solīcī-
 tīta poma collīgēndū p̄pōmēs eam p̄tīsīt 2 ad
 tūnum stadij cīcī pueit. q̄ dū vīdēntes illīgī vīgīe
 cap̄ amputabat 2 in pītēn p̄fīndissimū pīteit.

Ad p̄pōtū p̄ istam vīgīe sic pulcherrīmā
 2 a dñs dīlāmī ītēllīgo aīaz ītēllīmā q̄ bī p̄ da
 pulchra q̄ ad ymaī vīdētē trīnitātē cīrīca q̄ 2 dī-
 agīlīma q̄ h̄o p̄ aīaz suām p̄tē ēēt mō m̄ celo 2 mō
 m̄ tra 2 zōnē pītibz. ita q̄ ḡīm̄ ē ex p̄tē aīcī sat̄ ē agīl̄
 p̄ p̄pōmē q̄ ista vīgīe vīlt hīc m̄ uxore iek̄

22

dyabolum qui die ac nocte currit ut eam faciat suus
suggestio[n]ib[us] sibi inhereat q[uod] p[ro]ficiunt tria po[n]ta
aurae s. inuictutem. fortitudinem et dei misericordiam
et q[uod] istam uirginem inuicem currit. nam si ho[m]o sit inuictus
et ipse deo inuictus gratia sua in aitaz sua ne ipse ho[m]o
opellet se exerceat. statim dyabolus ab oculis suis p[re]c[er]t
p[ri]mū ponit aurum s. inuictutem et d[icit] sibi Domine ego et sat-
rito poter[em] eē fatis et dyabolus p[re]uenit eum ne i[n] inuic-
tute virtutes exerceat. Simili[us] eum ho[m]o habuerit for-
titudinem et deo inuictus in aitaz sua gratia. d[icit] Tu male
expendisti inuictutem tuam. sed nō dixit ad me. et exp[er]i-
de temp[or]i tibi datum in virtutib[us] et videns dyabolus
q[uod] ho[m]o fortis velit vitam suam in virtutib[us] exerceat p[re]uenit
eum et ante oculos eius p[re]c[er]t 2m p[on]ta s. fortitudinem
et de sibi. Tu es fortis ideo expende fortitudinem
in hoc mundo dum habes et semper et tua fortitudo
defecet te sat tempestive potis ad dominum conseruare
et statim talis fortis tali suggestio[n]i consenserit et sic
dyabolus p[re]uenit eum ne vitam suam emerget sed
potius in malis quinque. It[em] cum ho[m]o semper de
iuicitus in aitaz suam gratiam et d[icit] tu male expen-
di vitam tuam et me domini vite me. sattem in
ultimo vite mea conserue ad me. sed cum ad ipsius
dei voluntate vitam suam corrigere ho[m]o videns dyab-
olus ante oculos suos proicie 3m p[on]ta s. inuictus

23
12

dei : dicit sibi . si mane expendisti muentem tua
et medium dite me noli desperare qd magna est
misericordia dei si potest scind tibi placere ex parte qd
sufficiat qd huc ante mortem tuam in tua misericordia
tria uel quatuor verba qd dicitur multum misericordes
et sic cum preuenient ne dicunt suam corrigit et
tandem cum in pectus inferni profundi demor-
gat perpetuasiter . **L**egetur quendam fuisse
imperatore et habuisse quandam filiam delicate
nutritam que voluntarie securta est raptorem .
veniens autem pugil fortissimus et bello ino contra
eum reptarem ipsum debellavit et filiam imperatoris
rediuit et eam per reconciliavit . qd per post recon-
ciliacionem vero nobis in sporem copulauit et
in coulmo filia recepit multa et varia dona a pte
qd recepit tunica palmiticam videlicet conopeum
in qua septum erat . dimisi tibi ne adicias a rege
acepit coronam auream habentem in septum . ho
habebat ex me tua dignitas . **A** pro pugnando accep-
tum est in quo erunt hec separata . dilexi te . diste di-
ligere me . a mediatore recepit alium amulum in quo
septum erat . quid feci tibi . a filio rege recepit alium
amulum in quo septum erat . filialis effecta es no-
bilitatem tuam ne contempnas . **A**fratre proprio
alium amulum accepit in quo septum erat accede ad
me ne timeras frater n . cuius sum . et sponsus acce-

pīr sigillū. m̄ quo sic sc̄ptum erit. Cōm̄cta es
 noli errare. ¶ No propositum. Hec om̄ia possi-
 mis respicere in ypo qui nos p̄ passione suam
 a riþore dyabla plenarie liberavit Imperator. n.
 ē dn̄i nr̄ s̄r treþo machiaz. rex etiam sup̄ totius
 qm̄ in fœde eis sc̄ptum est rex regum z domini dō
 minatium. pr̄ z ē. deuteron̄ 12. nōne ip̄e ē pac-
 tūs qm̄ possedet. Emo filia ē aia rōnālis que
 cum consentit mortali p̄co a dyabla riþore x̄
 absidata est. p̄nigil qui riþorem denit ē xpc̄ nā
 de eo amit eccl̄a. nō est aliñs qm̄ p̄nigm̄ pro nob̄
 ff nr̄ ē heli. 2 amicabo nōm̄ tuā fratribusque
 is. sponsi z acē ē xpc̄. ozee 2. sponsabo te michi
 in fide. p̄istim̄ n. Adalati sumus p̄n̄ celesti z ad
 pacem locuti. ip̄e ē pax nr̄. qm̄ fecit nr̄as bni
 dn̄ p̄ipsim̄ p̄dā dona recipimus. Tunicam rōlanc
 dōc̄ acē s̄. car̄ suam candidissimā ded̄ nob̄ p̄inā
 redemp̄tione que fuit polici suie pulsūzat̄ rōs
 rubris q̄p in sua flagellatōne snoz vuln̄z sp̄one
 sim̄ erat mitela. c̄ m̄restari ē vuln̄z multa
 plūcatoz z in illa tunica bene potuit scribi. dimisi
 tibi q̄p redemi te. z lo ne adiæ m̄ agē s̄. Vade
 z noli ampli⁹ peccare. Iste etiam rex nr̄ dedit nob̄
 coronam auream gloriosam dm̄ pro nob̄ voluit
 coronari z vere in ea possimus huncire sc̄ptum

ex iure tua dignitas q[uod] p[ro]p[ter]e hanc nos memin[er]it cord
 nari corona vite que interponitur. p[ro]p[ter]e lapidib[us] sine
 ex p[ro]p[ter]e p[re]mio nobili m[od]o q[uod] sunt vita sine morte
 immem[er]it sine senectute pulchritudo sine deformitate
 habundancia sine deficit amicitia sibi odio pax sine
 murmurare vel iniquitate velocitas sine pondere simili-
 te facie sine errore m[od]era sine obliuione simili-
 tate sine infirmitate. Ex quibus omnibus b[ea]t[us] p[ro]p[ter] dicit
 q[uod] eo illa est nostra dignitas q[uod] per illum de filio nre
 nati sumus filii hereditas regis celestis. N[ost]r[us] p[re]p[ter] e[st] n[ost]r[us]
 propugnator dedit nobis amulum domini iocundum s[ed]
 deo manu fortante ubi vere possimus inuenire sp[irit]um
 quid feci tibi. dilexi te. Ap[osto]l. 10. dilexi vos et
 ideo distamus illum diligere. Et n[ost]r[us] propugnator
 mediator dedit nobis amulum domini s[ed]. manus suissime
 foramen. Ubi videlicet possimus spiritum. quid feci s[e]nsim
 et. Q[ui]met[er]ip[er] omniu[m] formam seru accepimus q[uod]
 est deus dominus fecit deum immortalis hominem esse mor-
 talen. dunt enim pauperem ut hominem perditum redi-
 merit. sed et filius regis eterni dedit nobis etiam amul-
 tum deo tri pedis fortanem in quo inuenire possimus sp[irit]um.
 nobilis esset es. Omnis p[ro]p[ter] fr[ater] n[ost]rus dedit nobis
 spiritum amulum s[ed]. fortanem suissimi pedie et ibi inueni-
 emus spiritum accende ad me et. Ne p[ro]p[ter] sponsa n[ost]ra
 dedit nobis sigillum et fortanem patet in quo curta n[ost]ra

redemptionis erat signata qd time mā redempcio
ex sanguine & aqua defluente de lato xpī accepta
principium & confirmationem. Iste sigillo inscribitur
in circuitu. Jam coniuncta est noli amplius pectare.
separati emū illa tua budea a corpore xpī. effusa
aqua mē redemptio ex latere emū riformata ē
pax & concordia m̄p dñm p̄c̄m & humanum
naturam m̄t angelos & hoīes qua patet & amicor
dā homo quiete ē amori dñtino

De obitu bñ
Iheronimi

Deus om̄p̄ emū mā p̄fit ante faciem suū
qui iusto est & reū iudicium suū reddens
mercedem laborum sc̄p̄ suoz. pastor verus
& bono. insecuridā disponens om̄ia & oīgāme
oīres suas in suū suo. Non usque diebus
ist̄ em̄su in tollēabili & oneroso. agōte ḡmisi
m̄. in quo & cara concupisit aduersus xpī
& spiritu adversi carnem felicē consumat p̄cip̄
Jam dñi cōcupisit de nāmagōne h̄m̄ mār̄ pro
cessōsi. in quo sunt reptilia inūtabilia & inū
corum agmina colluctantia ut decipunt & au
rident rectos corde. Jam obēto suū dulcissimū
p̄fuit Iheronimā op̄tūm̄ togā mortalitatis et
putredinis h̄m̄ carnis miserrime. Petue i
mortalitatē brac̄o decoratum ad celeste arric
enocamus ne illud q̄ videbat hic in enigmā
ibi videat facie ad faciem. Quem enī op̄c̄rē

eius horis egrediudo de corpore osim gerit. Iu splo
 non agmina et sepi annis febre estruans validus or-
 ca nos dolere et in domum filios. quos sicut
 nonellas plantaciones stabilitur a sueterne sua
 quorum dulcis suetu grises intuens. ut prius et
 inseitorum hinc pannisper motu flentibus tremunt
 spii et lacrimans. in me aliquantulum elevans oculos
 plana vocem inquit. fili evsebi cur istas sueriles
 fundis lacrimas. nonne tam eis sup defunctum p-
 dere lacrimas. Quis vinenus non credet hinc
 corporis solemnum. quod semel locutus est deo et au-
 disti. audies credidice. et nosti illum et sine posse re-
 fuisse dolorum. Iam fili rego abbas flere desi-
 ne. Certe mre misericordia carnalia non finit.
 Denide dulcius hyllari et rotundo alaci dore ceteros
 alloquice filios exclamauit. Cesser meror luctus
 abeat. sic omium tua vox gaudientia. quoniam ecce
 tempore acceptabile ecce dies iubilacionis et lenocinie per
 omnes diebus ecce nunc in qua fidelis dominus in obli-
 fione et fatis in omibz operibz suis aperte rium
 suum ut mea exultem agnum hincusq; in carce
 mores hinc ob reatu mei genitoris ade renoret
 ad eternam priam imperatim filij sui sanguine
 precioso. Nolite filij mei discessimus quod ipso ha-
 bui in visceribus caritatem impetrare gaudium meum
 ne possibiliter reddere temere quod est suum. corpus meum

statim exire **C**re dñe ex qua fñm est ut redat
Vnde dñm **C**um fñm uerbis entes frēs
lacrimes maledicti demantes sunt sacrissimum corpus
Ita squalidum & deforme abstinetus q̄ quidē tristis
cūcto dñsi cernebatur nam tanta eadē effectu
matie ut ossa ex porciisse p̄ articulos māri sic
quererib⁹ cūuentati ne leprosi p̄ oīis corpora cūdantur q̄
sam flude hūmo p̄tīs cūdiderunt & nōn faci lū-
mbo cooperierūt. Ast dñi dñs de dñe sensit asper-
itatem. mīmūd iocundat⁹ querit q̄ ad frēs. p̄ dolore
& angustia lacrimaz̄ sombri mīdanties inquit...
Poror vos frēs fr̄m̄ mei & dñissim⁹ filij mei q̄
genii & cupio m̄ dñsterib⁹ alij xp̄i p̄ dñconem &
caritatem qua dilexit nos. ne pacificati mīc pa-
rem habeas⁹ deq̄ em⁹ vos tamq̄ dei ministros do-
mesticos & amicos ad sp̄nalia amelie ut sic aliis
m̄ exemplum vos qui sp̄nalias es⁹. Cmr istas tot
infructuosas fñndit⁹ lacrimas. p̄tēz vos semp
recedatio lacrimas inducat. Tanto prouida estote
ad lacrimas q̄to fñndit⁹ gaudentes ad culpam. Si
quē morit⁹ nō flete m̄ nā si mala cum penitēcia
a morte singit. Angeli gaudent m̄ rebus. Certe si
vōno p̄tē morit⁹. angeli dolent. oīe vero nō tñq̄
morientem lugere. sed metu tamq̄ p̄tēm fa-
lue attingentem gaudeat⁹. Quid imbecillius hui⁹
mīndi miseria sit. qua tot cīcumduamur dolore

15

et passionib[us] aggrauantibus. ut nulla hora pene sit
in qua vivens quisque homo a dolore trahatur
secat. si dives ducas timore ne quod possidet
amicit. si paup[er] nesci[us] quiescit ne indemnatur. si bono
finc diabolus tuus periculum. sime ne namus mortalium
corporis in h[abitu] mudi pelago naufragier[is] no[m]edio
tristis optimis[er]it. Idcirco nullus se[ns]us uel etis[em]
conditio doloris tuis exponit quoniam in hac manzania
est via. si quid certius nunc impediens iter dolete

Hec q[uod] nauigantibus per hoc mare magnum
et spaciostatum in q[uod] sume tot diversa gna animos[us]
sed in cuiuslib[et] dñi quicunquam colluctuancia post
multum nauigantia felicitatem post multas viclo-
nas iam denses fme capte poplacie aliq[ue] dyalo-
bici suggestione in h[abitu] hora ad laudem predicationis
sua indictione puererit. **H**ec q[uod] hic et uita
uocemdat et fama quibus unico pati consensu domini
mortis iulius et ruina. Idcirco dum lumen timet
primes. p[ro]p[ter]um sapientie timor domini. Uita nostra
misera est super terram qui hic uenit alibi coro-
nabitur.

Domi[ni] hat pelle tegimur
nulla uoli[us] est. certa uictoria. si omni genitor
relinquenda nesci[us] occidifuerit. p[ro]p[ter]um omnium malorum
sui presumptio. qui non timet de se presumit. quod
me fortunes quae omnes auro securi gradum
saluatoris quid nos aliud deo nisi timere. Vigilare
nisi ip[s]e nesci[us] qua hora finis ventus est.

num si sciz p̄familias qua hora fūr dicimur
vigilans dixi et nō sicut p̄fodi domū suam.
Sūmū ille clamiger petrus. solus nūq̄ estote
frēs et vigilare. q̄ adūtari ut dyaboli cūnūp
les rugientes curvūt querens quem denorit. sic
mo rūter serpentes cūnū secundare habitat qui
sanctior et sapienter est plus semp̄ tineat. nā
qui alioz cūldens est multoē cūp̄ recipit. Esdī
dyaboli mā elat̄ est de malis nō tineat q̄z sūi
sunt. Cecidit ille sapient̄ salomon. Cecidit
eis genitor dānd̄ elat̄ scđm̄ cor dñi. Tineat
frēs iterum rogo dñd̄p̄ tineat q̄z beatus ē
vir tineat dominū. Etom̄ si consisterem̄ aduer
sus em̄ custodi nō tineat cor em̄. si ex
surrexerit in em̄ plūm̄ in hoc sperabit.
Pf̄ctis dei timor fortis dām̄ mīlē timorem
amorem dām̄ nō h̄z caricias. Caricias et timor
dei dām̄ sunt. Consideris cū s̄c prop̄p̄tē.
clamāt̄ dicebat̄ Cō. Signe tineat̄ tuo. curvus
meas. q̄s eo nolus ē. emp̄ca dñl̄. dies bo
nos accedit̄ huc et illū. minērū
et paties sua nō q̄sunderit. qui tineat dñl̄
petet bona et remoralt̄. in dñis eiā anima
et semē eiā h̄editat̄ possidebit̄ tamen q̄m̄ fū
mamēt̄m̄ ē dñs tineat̄b̄ en̄ et testamēt̄
eiā manifestat̄ illa. q̄ dñi faciat̄ m̄ magna
cūtela tineat̄. oculis bona fāmē q̄z p̄fū

16

subripit humane lundis apetim decem fue-
runt Virgines et tu quip a celi astro sume ex-
clusa. Hec hec est quod hodie sume fonte renati
baptismate xpianu finguuntur noue quibus foret
melius non fuisse. Est enim gehemalio pena pa-
gnio infinito minor quam malorum xpianarum bri-
ua non fort calu pte maior. Namis hunc summa
enit submerso fonte renati. errauerunt hoies
in hac soli alij colla ingo auariae submersi-
tes. alij luxurie fecidi ut epis suos demur
pati. alij vita inbrilia diripienda occupati eni
abieci rōmis bsi cooperantes ut Iuniori in-
spiciencia et Crimam finites eent illis. sum ci-
mitat nonne astutu ad tuererunt. in regnum ce-
loz nullu populo ingrediuntur. Concupido est arri-
via cui qd credit quia longa sit vere timet
ibz. Tueri timorem genitit episc ad omni
accide psumus reglo. cu illo ppe ire denegit
de non omnes hoies obedire evangelio. Veler
dicobat apostolus temp in qd sancta doctrinam non
sustinebunt hoies. plures pdicunt sicut non omnes
baratum pdicant. simplici cordu in pccis al-
ligant. alligant onera gravia in pccis mi-
nimas. in Giulio oculo tūsemus minima. a ecce
cor

Est enim doctor falsus gladius accepit hinc
scindere opem et exemplo. hinc pfect et inservit

Verba dolosia et iniquis. quoniam ignis frigi-
dus enim donat aqua caliditatem sapientiam
suisum gradum. Et superius quod probatur
cavitationem et si predicat que audiencibus inde fecerit
huius. quid per dico audiens nisi quare pre-
dictas que opere denegas. bene loquens ore et
male loquens opere. semper ipsum dispiciat. plus
enim tunc talis predicit qui loquens. eae qualia
deo sic acceptabilis talis predicatione. Unde per psal-
mum. patet enim dixit deus quare tu enarras
iusticias meas et assimilis testamentum meum per-
os tuos Tu vero odiisti disciplinam et precasti ser-
mones meos pro te. quia uita legum grandia. ad-
discunt ardua. subtiliter disputant ornata locu-
tum ut honoris a populo capiant magistrum ple-
bilio nominem. et nichil scimus si ex profecto et die
mei credite plus manet corda hominum bene fa-
ctis quam ornata collagina prima facie et prece pre-
dicante. Cepit Ihesus facie et post predicatione. valeretur
sine predicione sed non sine facie. non dixit deus
qui predicamus voluntatem prius mei. sed qui facit.
non sibi per predicationem nisi non patientibus ea
que predicant. subtilius verborum doctor et non
operis est quedam auctor inflatio et levitas fune-
cito sine fructu prouisio. In intelligere preces natus
ligite que dico. quicco plus meret qui facit et

14

predicat q̄ qui facit et caret. si solum bonū facio
michi solum prosum et si p̄dicans facio michi et aliis
prosum. Unde qui ad iustitiam erubuit plurimos
erunt quasi stelle in perpetua eternitatem. sicut enim
sā p̄dicatores sup̄ ad luminandum q̄ p̄ eoz dechi-
runt corda caligina et recta misericordia vero
lumen qui lumen in tenebris illuminant. sicut etiam
sal ad conditendum verbum dei q̄ cibā ē autē op̄ibz
bonis. Quilibet inīgit saeculi p̄dicacionis officia dū
modo frat̄ juno ut plus dicam qui facit et solum
fit et aliis non doz tenetibz dñs reddē rationem. cū
enī inīgit ap̄l̄ Jol̄heim. qui odit fratrem suum
homītida est. et qui habuerit p̄dā mūdi et videat
fratrem suū necessitatem pacientem et clausent
discernit ab eo quoniam manus caricas dei in eo. q̄to
magis qui viderit fratrem suum errantem et mor-
taliibz oppressum criminibz et nō ministriat ei
verbum doctrine ille qui doct̄. et est. etiam homi-
tida ē et sine caritate est. Tineat o doct̄es et
rectores quibz inīgit dñs p̄dicacionis officia. si nō
p̄plo suo urbium dominici ministret. q̄t enī uel
eo exemplo vel vī negligēt p̄tē moriūt
tot de manu vī requiri dñs. quanto enī estie
aliores gradu. tanto maioriibz cruciabimur cri-
minibz. non est dñs sed pastores. Enī ē dñs et
vī pastor p̄ficiplis qui cognoscit omnes suos et

exquirat eas de manibz b̄is. **H**ec quā hodie
in ecclesia nō pastores sed mercenarij ad quos in
cūl p̄mis de omnibz ihesu xpi. qm̄ ymo & ut b̄em
dicam & xpi met p̄mis supi rapaceo qui & ones.
rapacē & disp̄gant. certe nichil penit nichil ab-
hominabilius q̄ am illi qui custodiē debet dissipat.
heu q̄ hodie in aliquibz ecclie pastoriibz sed des-
tructoriibz q̄d nō est pars minor f̄m s̄cū &
labores hominū tamq̄ inf̄o insatitibiliter
degrediunt. & nō solim eos a patre nō emittat
s & ip̄met uel op̄ sui negligētia uel sine pessi-
mis ministris. uel sine nefandis operibz eos con-
fūnit ad illata. **I**ta quidem dicam. hos tales de-
si sp̄nes relinqueret dene amplio nō esset. et
ideo sepe deus est filii fūm dñi dñuit. seruit dñ
in timore & constitate ei am tremore. apprehendite
disciplinam cīne. ne q̄ pereat de via iusta. **G**us-
tare mei ha. nissimi filii & iterū dico gustate et
videte qm̄ suauis ē dñe. dñe eḡnū & esur et
dormientes sic in dūctus & doluptuim̄ suis ni-
chil inuenierit in manibz suis. **I**niquitatem vero
deum nō deficiant om̄ dono. p. minor fui & sum
& nō vidi iustum in fine derelictum nec senecte
cīna querens panem de pauperibus.

Imitates pauperis estote & sequamini festigia
eo qm̄ cū in forma dei eccl. portatis om̄a servis.

Virtus sue in cuius domo sicut diuinitate et gloria. se-
 mercipin et omnium formam seruit accipiens et pau-
 per et inops natus est pauper et plus quam inops fuit quia
 vestit percepit mortua est et sepulta est. Unde
 dulces Iustus Idem sonat hic et solueret reli-
 ctes. filius autem dominus non habet corpus
 suum reclinet. Aperte etiam ubi non portare sarcularis
 neque perire. Inueni Ihesus consuluit vendere
 que habebat et pauperibus crederent. si enim deu-
 credidit enim non nulli posse credere. alioquin non est
 deus. et si ipm non posse nulli credere ipsi sequuntur.
 Impossible est diuinitatem affluere et pmi sequuntur
 donecque in contra miscantur. non passim deo
 servire et iudicare. aut ego falsor auctor ipsi est fine
 decipiuntur qui nasci non credunt cum diuinitate sue
 transferunt in egespatem. Dives sic epulabatur
 condicis in domo purpura et lissus. si mortuus quod moysi
 et prophetas nolunt credere in reuictus potest sonit. ne-
 mo multum deo implicit se negotiis seculatis
 non salvatur. sed p multum potentiam sua si dices
 diuinitus sius. est enim ea diuinitas fusa ad plu. na-
 diuinitus quieta est superbia et ubi superbia est ubi peccatum
 redire. enim enim dives fuis et homo. et cum multi-
 pliicit fuit gloria domini eius nonne superbit et
 cum superbit nonne possunt dic ei in anima prope

Et runc sedens in iisdne cunis dicitis in aculo. co-
gitat ut interficiat innocentem. Pauli enim in pauprem
respirum et insidias in occulto ut rapiat enim etiam
leco in cubili suo. oblitus est deo auctoritatem suam
ne videat osque in fine. Est enim deus aliquis dominus
qui manipulat a domino. cum vero plus et plus moui-
tur deus pacientia ad inferendum iudicium. plus
luratur in. et ideo plus etraplo timenda est cu
longioriter tolerare mala quia cu festinas punit
paucis enim deus aliquo tempore exulari et parbo-
nos ab iniquis et superbitis ut superius diximus. horum
falsificant pretores et prolongant iniquitatem sibi. et
ideo quies aliquatenus obliniscuntur deo pauperes
non in fine obliniscetur misericordia deo si quoniam
pilla tempore adiutorio et cui derelicti est pauper. et super-
bitis resistit deo dans humilis gratiam. corone bri-
chium patens et maligni exaudientes desiderium pauperis.
iudicant quod paupilla et humili. ut non appa-
reat deo superbitus magnificie se homo sup-
erbum de hec humilitate. accipitorem omnia etiam non

O ea aperte dilectionis filii mei humiliacioni sub-
potenti manu dei. ut non amittatur quod absit
quod facit. nichil pauprus deo gloriosa sit humiliatio
malum deo de beatissime Virgine incarnata aperte hu-
militatem si aperte aliam qualiter virtutem. scindit
enim ex sola simplicie radice omnia omnia mala. sic
ex sola radice humilitatis gravitas omnia bona.

Discit a salvatore qz miti ē z humile corde. humili-
 sicut semetipm p nob frūc obediens lpp ad mor-
 tem crucis. pp q dico vobis z si humiliis vultū ē
 estote etiam obediēces om̄i hūcāe creature pp dñi
 Considerate filij hūi quo cēseamini vocabulo id ē
 vnius. nō deiz monachū sic belle z nolle msi m
 nō peccando. z sit vob belle sic dñi in cibz bonis
 in rebus licet obediēre n̄ multa sine vob' p̄cepta ut
 finiat. nō ē obediens n̄ negligens qui scđm ex
 p̄ficer mābatum ad dñi dī missioñis vocem pen-
 z andreas reliqu' reals z om̄ibz que habebant dñi
 sc̄utū sunt bestigia. Hoc vero pp op̄rat obediēna
 nūq̄ sic obtempare voluntati sed pueris alieno

Illud nōpe m dñima tēna xp̄e m exemplum re-
 liquo. cum suor abliens pedes discipulorū peno
 dpoz q nisi obediēns fierz nō haberz p̄t sc̄utū
Ideric dñissimi filij p̄nd vob ē dñi nomen
 monachi. ita sit dñi belle z dñi nolle donū ē
 em z iocundū habitū fratribz m dñi. **P**er sit
 vobis maior nec minor sed qui p̄cessor sit sc̄ud
 ministrator ne vob regū genū instar. dñi ma-
 ior ē m vob dñecū fratribz tēo. Et ab eis gau-
 doat supuacuie lāndibz anollī. **S**i ei ad exemplum
 regū ihū xp̄i maior humiliis efficiatur quasi mi-
 nor quibz sḡendie preest. sit em dñ maior per
 humiliarem sc̄utū Iuniori cum bone agit. sed

cum deliquerit sit ecclesiæ coru[m] virtutu[m] p[er] zelum iusti-
tie nullū sit omni[c]ū cū virtute federe. Sic diligat
homo ut eis virtutē obdat. et agnū dilectus signū ē
honestū nō quisculq[ue] minimis respende. sepe mīletū
vana uox humilitatis. nā vera humilitas virtutē ca-
rēdo nō p[er] p[re]mitū. clamā ne cesses. usaynas īmī
q[ui] tuba opalat sonum tuū dñiū p[ro]p[ter]o meo frēlera
cōz. Virtutē q[ui] virtutē omnis clāmaz tūcarūt q[ui]
si p[ar]tē dñm nō timet nō hōtēs tueret. q[ui] ap[osto]l[us]
nos decens d[omi]n[u]s. Irascimini et nolite patere. s[ed] nō
ocidat s[ic] mātūndūm virtutē. Justo ē dñs et iusti-
tias dicit. equitatem vident vuln[u]rē eis. si iusti et
vos iusti estis. de honore

Diligentia et vana passiorum humilitas pasto-
res effici ut lapi in agnos audire possint.
Nō respiciat in vuln[u]rē potest nō emi et acceptio
psionari apud dñm. Ubiqui q[ui] iusti et operamini
vult. Vera iusticia vniuersalē q[ui] sumēst. obe-
dite operis deo et nō habeb[us]. nōne si veritatem rati-
onis metu poterit. Iudicat apud vos metropolis
et fā est iudicis cogitationē. Etāz. et nō plus vīta
habendū iusticia q[ui] scribāz et phansorū. nō plu-
diūtēm hōret q[ui] pauperem vīs mēles sit qui
ymo ut veris dicam nulla plus pauperem ho-
neret. Relucet emi in pauperē vīmagō illū rpi
in dīntē emū mīldi. Omnes nos sumo ex una

20

carne radice geniti omnes faciem sumo membrum
in uno corpore cuius caput est illius xpc quid ergo
plus honor meruit dominus et potens ex pange forte
et dominus est potens sed si hoc quare dominas
in se decessamur quare mundi gloriam comprehendimus
pedemus nemini est malorum vestrum horumque puto.
si dominum honoris dominum plus panpe deo spem
madimus et si plus deo illud et modo diligemus non es
dignus deo. Reddece quod que sunt dei deo et quod sunt
mundi mundo. Veritas vestrum honorum. malitia autem
non detur petri. sed quoniam misericordia nostra de sanctis. qui in celo
dicitur sancta dominica gloriantur quoniam in quaestione fidei
carnis potest modicium in cinerem reverentur nobis
honestate potesta et dignitate sancta et sancti supremam
aurem ignoramus homines frustorum in suspicione ex
tollimus et alijs deprimimus contemptudo et se ob
hoc credunt illam actionem gloriam quia solo
humilis et mundi conceptibus prima domus pugnat
Sermo. Et quid de eis ne querunt disputatione de sic
vobis qui ad celos regnum dominum trinum festinatis
quoniam faciliter et rixare camelinum per fortunatum atque quoniam
dominem nunc in regnum celorum non mea sunt uba
sed xpi. si hinc irridibilis est sancta uel xpc omnia non
est deo. Celum inquit idem et terra rixabilem. mea
uincere uita non rixabilem. Rixabile o vos miseris
victo instabiles fortunae nobiles et potentes qui

aliquos opimis et ruris ignobiles nesciatis
qz huius mundi sanitatisqz fidei qz et gloria dignitatis
funo obsecari. cu Brete brevissime telo a mor-
te belus a reverente forte hac nocte sucederet
in treno fine inminabili p alios cruciabimini
otime morientes remates. m laboribus hominum
in mundo no est. immo no solius cu honestis laboribus
no fert. sibi laborantes ducere no possunt. id
enca no enim habeo nequamqz sibi cu dyabolus fla-
gellabimini. Quanto em m mundo maior fuic
gloriam letitiam caro minor erit m infimo ppata
pena. s quid dicimus. Quodam tempore ypm
apostolos legisse quod omium solo bartholo-
meus carnis origine fuit nobilis et mattheus domi-
nus. auctqz apostoli scripto insperato. Etiam vero erant
panprimi pescatores cum hoc testuli audierat. Si xpc
verbo est. si omnia qz ex ore eius autem mendacia
non sunt. huius homini ex uno unius apti regno dei
scriptur de mille. Qui vero eoz nichil no credunt
post modicum tempore in tormentis positi sentient. s
forte si quis veitac lumine ceteri iam mirabimur.
Ad quem ego. si ex hoc me interrogaris. respondem.
Donec dico credimus damnari hominem mortali-
tate. s si hoc Inserit est saluabit ceteri mili-
tiae. s quid dices. mortalis fime et vano rumore

21

antepastis aliud ē q̄dām p̄t̄d̄ om̄n̄i vae p̄t̄ndit
vbi supbia vbi luxuria vbi auaria. Nonne i dñibz
nobilis & potentiis. nōne & latrones s̄nt. qui & pa-
perū mercēdem violentē depārunt & eos deprimunt ac
necant. **C**und eo vberatē domo dñi fr̄unt. qui
ne pauperibz nāta odonaret reeperunt. Certe super-
fluitatem vestimentorū supfluitati nāmis additū de-
pauperū frigore & indutare morientū nō curāt̄.
palacia & magna erigit̄ edificia. ut huius oculis
contemplent̄ & pauperes in platus morint̄ iomodis
Conuia fēt̄ aliis p̄parat̄ dñitibz ut fertulis de-
ficiōsis suās ventrem impletant̄ iglumē. quibus paup-
erē fame perirent. quid aliud ē eoz vita q̄ p̄t̄a
si venter tunc r̄plet̄ alioz copia. nōne ac foras
enī ad eft̄ luxuria. **Q**uid amplius loquar. cum
omnis mortalit̄ lingua defiat. ut q̄ patet fr̄unt
imicatz. n̄ dñi nisi sompniant̄ cognoscant̄ nec se
de pno morient̄ arbitrant̄. Non enim facile i pat̄
habit̄ qui se morient̄ cogitat & dñi fibi fore iudicē
nō ignorat. Vere nāmis ē ibepliss & miseri. cui
hęc ē mēoria si cūcta dyabolica repāmet̄ nō fācile
cōtempnit̄. Idōto vera diuina. si dñi fr̄u iudicem̄
agnoscant̄ & se mori credent̄ nō peccaret̄ fāct̄ tuū
secut̄. Cur h̄ij amiserint̄ ac ecclias q̄ properat̄. ut
diuine insint̄ misteria ay ut milazo q̄replaz
vusto. H̄c sua ē p̄dicatio h̄c meditatio & dei cognitio

sic diuinā pūtam legem ut penūas trām mare
pagnantes crebris & vigiliis & meditacionibz sibi
& filius suis reggant. Terratim vestimenta sua si-
sonerat mīra artificij varietate fēgit uniter
quācūd ludos hastulidū chores p̄ca elicientes
magna cōuina delicta ferula suis alternatim
exhibeant sodalibz. **M**ulies ad sua soluppa-
tē exsplendū sufficiēt habeat. si de miseri-
quid faciat. ne agnoscatur. Corp⁹ ante temp⁹ desru-
it & aut̄ in infirmitate. aut̄ infirmitates & mors cum
incep̄stia mīsi ex nimia ciboz copia & fūti
multicord⁹ usū. deinceps delide credit. ēte delectat
dos metipos. P̄to corpō obliuiscim⁹ aut̄ &
ecce corpō simili cūm aīa destruit ante temp⁹
Et adeo grandet totidam & letam⁹ in hoc bre-
vissimo t̄ps spacio. q̄ h̄c ut p̄modū cū dya-
bolis sine fine t̄ps fugiat. Quid fieri nō
diffidet fēgitissim⁹. Vestimenta p̄minet ne forte vī
disparat nobilitas nō sit qui dos excedat ut
in infino vētundiam rapiat & confusione. Obi-
cōuina ubi delicta ferula ubi vīna paosa
melle mitta & aromatibz p̄ata. eplēmī et
meleamī. nō enī p̄ mortem amplius fr̄ces
si cūm dūcēt qui coctidē splendide epulabat
in tornet gehennalibz guttā aque nūmī p̄

orationis ut hinc poterit. Agere solana vna in
 luxurias ooplate solipsites semite in corruptio-
 ne de corruptione colligat diuinā sententiam. q̄
 iusta dabit ille iudeo in magno Iudicii die di-
 cens. Itē misericordia m̄ ignē eternū qui p̄pat est
 dyabolo & angelis eis. **H**ec cor lapidet si enī
 tillem tibi cogitas ecce cur ob hinc m̄ndi p̄na
 solana iminē p̄nias atq̄ formidas si illū expor-
 tas diem tam horribilem & crudelēm. in ipso no-
 foliū de luxurie destituz & ebrietatis conuessa-
 tionibz & de tota tpe amissō quo devixisti. si etiā
 de quolibz te oportebit cogitatione vanam dñm red-
 de rōnem. Cur nō emendat cur morat de die
 m̄ dñe miseri q̄nti ad dñm. Cur vos id malum
 nō pemtz. Ecce mors propecat ut te cōtentū die
 noctu q̄ currēt. ecce dyabolo se p̄pat ut te
 recipiat. ecce diuitie tue tibi deficiunt. ecce ver-
 nus corpo q̄ tanta emutris diligētia exp̄sant
 ut illas reddant. quo usq̄ iterū quicquid autē est
 illa p̄nitē pena habeat infinitas. q̄nd eritudo
 in hinc s̄tū lūna & vanitatis petis solana dñnas
 gloriantur & eis tibi planeta nō inuenies hic q̄ sic
 nō sit si si vera querit gaudia. ad illam telos
 gloriarū propera ad quā fūs es ibi ecce
 illa vera sit gaudia q̄ nec omnis videt si am̄p

audimur ne m̄ cor hois ascendat. Sicutte queso
caducia et mortuaria ne fr̄e salens eterna et
perpetua. s̄ qm̄ de dñs qui nec dei timore n̄
amore n̄ moret̄ n̄ tormento subsequetur fr̄ore
a patre cessant si condolent ut si. ap̄t̄ p̄ua
agere non p̄mt̄. dicam v̄e v̄e miseri qui hic n̄
det̄ qm̄a planget̄. Te qui ista op̄ata sp̄ala qz
vobis tuit̄ sustinebit̄ tormenta infernalia. eate
vob̄ modicū restat t̄p̄ois implete m̄esuras ma-
niae v̄rāz ne veniat sup̄ vos om̄is indigna-
cio dñina. fruam̄ h̄o q̄ p̄no m̄icis edificab;
plus et cōrēcōmis; choreis et p̄cōdib; n̄e vacuū
p̄t̄re corp̄ dūicit̄ ex moroni ut viuit̄. En-
ḡate filii v̄ris honores diuinas et potēnas.
Grām̄ augete nobilitatem et famam ut et dñ pos-
sim̄ filij q̄ fecist̄ opp̄le. q̄t̄mo cū illis parit̄ et
m̄ if̄no ampliora patremini crucianeta. forte
quis dicat benigno ē dñs et misericors qui oem̄
p̄t̄orem venientem ad se d̄apit̄ et indulgit̄. Ver
quidem h̄o ēē oficor. benignor ē em̄ dñs q̄
credit̄ et dñciusq; p̄sic ad se d̄aret̄ redenni.
Pdone benignissimo et dño qui rācas tollerit in
iurias a patrib; dans eis q̄ p̄io spaciū ne enie-
derit. sed hoc nouerit qz siad benigno ē in
tollerando ita iusti in puniendo s̄ forte q̄b̄ iuste

dicit q̄ dñs qui tu⁹ q̄e dixit male ⁊ fecit i arti-
 culo nō accepta p̄mā a dñs deitatem obtinebat.
 H̄en q̄d h̄ana suspicet⁹ ⁊ f̄lā medicis dix de c̄cī
 mūlīb̄ homī quod mala fuit sp̄ dñca mēd̄ a dñs
 f̄t̄ mēd̄gē ⁊ dñs. sicut tu⁹ in p̄t̄ia genit⁹ ⁊ emi-
 trici qm̄ n̄ dñm h̄adie n̄ agnōme n̄ de eo andie
 dñb̄. n̄ se peccasse agnōstic⁹ n̄ quid p̄mā sic mīsi
 forte dormiendo nomine tu⁹ ad h̄uc in flāmīs īmodic⁹
 negotiis. qm̄ angustia p̄mīc filior̄ q̄d deserit q̄
 infirmitas conciter̄ q̄ dolor diuinitato ⁊ p̄salū do-
 nōr̄ acut⁹ cuī dñm nō posse frui amplius se certific⁹.
 q̄ acceptam dñs accepit p̄mitētum q̄d nō accepit si
 ad h̄uc se posse sanari credet⁹. **Certe dñs con-**
cludat⁹ qui dñm sano ē ⁊ Inuenit⁹ dñm offendit⁹
 nō formidat i morte nō n̄cib⁹ dñmā obtineat i
 dñlgentiā. **Dñe diligissimū fālā ē p̄mā q̄d solūm**
 qm̄ accepit q̄d si vñc amplius nō posse certific⁹
 qm̄ si eo infirmitate qualest̄ p̄ior q̄d p̄mū fecit.
 Etio nō modicos pecuniosos accepta i morte arti-
 culo p̄mā mūlīsse corpore ⁊ p̄iora p̄e dñam. **Hoc**
 teneo hoc dñs p̄mā h̄ multisp̄ia copiēt⁹. didic⁹
 q̄ ei nō long⁹ ē finis. cuī mala sp̄ fuit dñca qm̄
 p̄cile nō timuit si mūlī dñmītib⁹ sony dixit
 Prosa m̄q̄nt p̄fici. n̄ c̄sp̄ci dñm. ⁊ mors p̄d̄c⁹
 pessima de fortitudine. **acta**

Et ideo filii predilectionis accingimus potencia et estate
filii potentes et nobis hoc misericordia dimit et potest
seque vestigia. Quodcumque tamē domino miscillatorem
et misericordiam ecce quod non ducet lingua tamē potestum
formidare in operando misericordiam qui cum propter misericordiam
prosecutionem patet beatu te et deo sibi erit et si mora-
tur beator. Propterea nepe est in Christū dīm oportet fōr-
ems. Si ergo vitam tene in Christo mortem nolit
mere pro Christo. Non enim illa potest sustinere pro Christo
quod sunt condigna ad futuram gloriam que reue-
labit enim apparuerit gloria nostra quae sursum est
et non super terram. Non speret mea fidelis quoniam non
laborat non sufficit opificium nomine sed Christus es
mutatio Christi frustam Christiam ille huius nomine qui dū
volunt sequitur. quoniam unius Christi Christians omnes non esti sed
autem Christi. Inquit illicet beatus Iohannes evangeliste. uideis
quod autem Christi venit. uicem autem Christi missi facti sunt
vici et regnare cum Christo patitur cum Christo. si Christus
dūm et regnum cum nō est super omne nāl. oportuit pati
ut ita misericordia gloriam suam quae fiduciam habe-
mus nos misericordia sine labore. O quod stulta sumus
et tarda corde ad credendum hic gaudente cum solo
et post regnante cum Christo. dūs ambi ingredimur
seruus superfluitate omista vestrum ambi et genitac

meritabitur. Ille ieiunio iste oracula et luxuria plena
 ille in cruce pro Christo moriens. iste in scrofula delicate
 micus. quod dominus non fecit sermone faciet. promulgat dñe
 debet filius regnum suum. si calice quod bibiturus
 erit post bibere. **Hic** fatus filii homini non tecum au-
 dicantes neque quod verba et cognoscentes. dicentes
 bonum malum et malum bonum. reuerterintur ad eorum
 et clementes audiunt me et narraverint michi non occul-
 teretur a filio homini. Adhuc deo bonum est et fiducia
 ille ambulacrum facit Christus pro nobis animam suam posuit
 sic et nos si opus est pro beatitudine quam a patre deo est debemus
 animam nostram posse. Qui animam suam amant in hoc
 mundo perducant cum Christo pro nobis passus est nobis idem
 misericordia exemplum ut sequamur **desfrigia** enim non se
 cogit Christiam qui pro Christo mori se non tueri parti-
 tur. qui Christo ministrari Christum sequitur. dicas ho-
 quis solus noster et Christus propinquus es. fidem Christi habes
 et predicas bonum est sed ubi operari fides sibi operibus mor-
 tali est. **Certe** dicamus qui Christum tuum ore et non operi
 lundas tuum negas quod si quod dicas ardentes saltus est
 timores et de peccatis derelictores. et si credis et
 malefactis. complo punitus es. nonne premis quod
 sit ex tua malitia. si modo peccatum est pro quo fit eo

ignoranciam peccantem angelum peccantem homo. aliter poterit veniam invenire et aliter non. quia de re illa ex ipsa malitia et suo ex suggestione dyabolica. forte dicas. et ego similius suggestio de patre dyabolica sum. deo patitur me temptari. non peccarem si fuisse non foret dyabolici. Ad quod ego dico quid miserereis sum si nullum habes plus. nonne terrestres miles ad omne se exponit periculum ut suo regno placeat. Nec est illa tibi propter eam excusatio. si te temptari dyabolici dicit suggestione sic et ille. quod illa tibi non est occasio que illi. Unde solus habuerat preceptum ut de signo non quideret. non dum quod fortis dyabolici suggestione non erat neque quoniam prius deo displices faciat. et tu ne dicas nosti et bene credas. et tota misericordia tua pietate et quidem excellentia qui tales sumus copiam diligunt eum in ore suo et lingua sua meminimus ei. Cor autem eorum non est rectum cum eo ne fidem habent in testamento eius. si quis diligit proximum. si quis vero est copiam. et spualis fidei et morsus in quo tamquam in specie rident profici non solum abrenuntiat omnia quod possident sed etiam abnegat semper ut in toto sit mortuus mundo. quod nisi granum frumenti cadere in terra mortuum sumus ipsum solum permane. Qui mundi

Vnde negotiis mortuus est deo. **C**orūnus nāḡ hoīēn̄ qm̄
 capē sūlt̄ p̄fōnēm̄ i tēnē opeřt̄ m̄ morū c̄ mūdo.
 ut tamq̄ mortuus nichil de felicitibz r̄b̄z sentiat. Ira
 ut cny aplo dicit. m̄ā q̄usato m̄ celis est: neq; vno
 ego. iam nō ego. vnit aut̄ i me xpc̄. idem qm̄ h̄c
 m̄st̄ ē. vitam hanc que mors est nō metuit amicē.
 Et vitam que xpc̄ ē daleat iuuenire. Eos qui occidunt
 corp̄ nō timeat qz animū nō p̄nit occidē. **H**ic tribula-
 tōnes que cito lābūn̄ sufficiant. ut gaudiā que sine fīe
 manet. h̄ec h̄c solūm̄ via qua iur ad celī patriā. ētē
 si alio poss̄ iur trahit. m̄ toto mediu fieri dēns. non
 enī verba que dōb dico accepi ab homī. neq; p̄ hoīē
 dedit. s̄ p̄ evangeliū sc̄m̄. **I**m̄p̄ cū opeřt̄ p̄ multas
 tribulaciones acquire regnum dei. Errant m̄ via qm̄ p̄
 diuinias i delicias festinat me. signū maifeste dispna-
 com̄ est i hoc mūdo sua b̄mplanta assequi i a mū-
 do diligi. qz deo diligat hos sepe corrigit i castigat.
Ded i mūdo gloriarū oport̄. libent̄ gloriēm̄ i tribula-
 tōnbz i adūstariibz vñs p̄m̄ist̄ em̄ hec discipul̄ sūis.
 qz dilecti vñs i finom̄ i signū p̄cipue dilectionis. cū
 i vñstrā rena dixit. **A**men dico vobis qz plorabit̄ i
 flebit̄ vos mūdi aut̄ gaſſebit̄. **V**andete filij mei
 dilectionis cū odit̄ vos mūdi. desideate conuincias i
 opprobriā ab hoīēz qz dñi erit̄ tū maledixerit̄ vobis

et perseverant vos fuerint et diversent omne malum ad
uersus vos merentes propter filium hominem. gaudent
te et exultate. quoniam si vos odie mundus mortes vestras co-
prosa est in celis. Vnde in vos missi regnorum iste
mundi. scientes quod de mundo non est quoniam si de mundo esset
mundus quoniam enim est dilectus De pauperitate. patencia habet

O my gaudium consternata tu misera fuit in seculo
obprobria et adversitates. scientes quod fortinatio et
patencia ex ipso erunt. patia autem peruenient opus habet
quod datur aut virtutes in hoc per patientiam transi-
tum et ignoramus qui retinet his virtutes sine patien-
tia in vasis faciliter portat in secula dicitur salutis
est patiens vestra possidebit autem vestris. I Fortitudi-
nemque et pacem facit. Vir paciens fortis est animus qui pati-
ens et fortis est secundum bona sequitur vita sperare
propter servitatem pacem suam in mente eadem cum reponit exter-
ore in expectatione. Est enim pacem velim quo in hunc
mundi processus namque nra quotus flante vento se-
cure nauigat nullum timet periculum. nulla vestris
ad vindictam vel odium proximi grumeliosa ilba quo-
neat. De misericordia Estote misericordes sicut et
propter me est misericordia qui plures super iustos et
iustos et solem suum oriri fecit super bonos et malos
iudicium suum iusta fiet illi qui non fecerit misericordia

misericordia sive exaltat iudicium. si non misericordia
 de corde sed illis qui offendunt eos nec per vester
 misericordie dolie. frustra petet misericordiam qui
 aliis denegat misericordiam. sustinet me apostolus
 si quis vos in servitio predigit si quis in fidem
 vos adiret sic vicii similitudinem huius tunc merget
 et primus ut amicos diligimus in deum et inimicos aperte
 deum. seruus ille neque accepit misericordiam suam de
 regnante misericordia et hoc meruit hanc servitatem
 misericordie. Justitia secundum misericordiam est et ideo iustitiae
 misericordia est. Secundum vero misericordiam in misericordia potest
 poterit quod nos dampnare deo iustitia quod sua sal-
 vant misericordia. quia aperte qui misericordia non habent.
 Aperte non est. Impossibile est hanc misericordem et prius
 primum non placere dominum. sed misericordes quam ipsi
 misericordia sequuntur. sacerdos et monachus proprius fine
 misericordia est namque in medio pelagi eiusdem personae. Va-
 nitas religio est a causa misericordia. pax predestinatur et
 servans asceticis concorde vita. Non vestimenta et
 ordine solum est opus sacerdos et monachus sed vita.
 Hoc quid dicimus sepe ex magna habundantia istinc
 et multa loquuntur. Et in modo undique fuerit mona-
 chus et sacerdos et tamen ita sumi alias prurissimam sa-
 cerdotem et monachum quod dico de centu domino et priatur
 bona nulla esse in modo cum crudelis vestra est quod
 malorum sacerdos vel monachus ita corrigi non posse

nec veritate dñi audire p̄t . et ne dñe
om̄is p̄eminz malitia. **D**icit s̄ij tales sacerdotes et
monachi solim̄ habiti et nocte quæc̄ vana ē ī religio
Religio mūdi et īmūculata apud dñm et patrem
h̄c est. vestitæ pupillæ et viduas ī tribulatiō corp̄
et īmūculatim se custodiē ab hoc secula. **H**ec ḡtu
ī quibusdam sp̄uñibz habiti et nocte teneat capta
tus. **P**roto ut veris dñam cū h̄m sp̄uñitatis ē ana
ricta. om̄i ēte sunt lapi impates in vestimentis om̄i
Dibi sacerdos et monachus est et sine misericordia ab
eodem plus q̄ a serpente fuge. **T**ame et nōnulli q̄
totū suū fructum existimant ecclesias et mōstia mino
modo et ope ex pauperē mercede edificāt. ī quibus
tanta dñg cupiditas ut primi et om̄ia sibi defitē p̄ueni
ibi cor ibi mōe ibi p̄ sua cogitatio est ut aliena pos
sunt coppolae marpulbia. **N**os tales salvator mar
pans. de deo misit qui edificat monumenta p
phetae. Ecce qui mōstia edificant ecclesias mino arti
ficio aptant bonū vident op̄ fr̄e. **E**t siundē mūl
pauperibz scūnt bonū ē. **O**ris ut op̄ tuū plu
teat deo fac ut de hoc pauperes gladiant q̄ replu
tē carnis deo q̄ hoc. **T**emplū dei est deo nōq̄ aplie
om̄i pauperi manū tribuit cū dñro ī suis nāl
tils subueniēt cū errantē ad dñm r̄tān duc̄. **O** q̄
admirabile et deo gratiū templū edificasti. Frange

27

esurienti panem tuū. egenes dages q̄ mduc in domū
tuā. cūm videret mdomū operi cū z amē tuū ne des-
pereret. **T**emō se excusans dicit nō habeo quā pau-
peri fratri tribuam. si vestimentū nū aliq̄ vlt̄ eo.
tremā possidens uicatē z paupērē indigentē non
subuenies fui. ea z latro. **S**unt filii dulissimū i rbi;
paupērē soliti dispensatores z non possessores. si quā
impficiū quo alter frāt̄ egat possidem⁹ furū
ymo p̄eis q̄ qui furat ex inopia z uiritate. iste tū
distrī multatē p̄tin⁹ q̄ temū dūcērent qui fame
perēunt ille dñi furū fecit. **I**ste tot q̄ nō adonat
paupērē mātēm. **D**ices forte miser. meid ē. nā spē
mei dimiserit michi p̄t̄ces. **P**z si hac tu tibi dñi-
serim⁹ p̄t̄ces quanto tibi potuerit dñmſe q̄ p̄t̄
non erit. ast si sūt iquien⁹ eāc̄ q̄m̄ dedit sibi.
Quid m̄ mīdū dūcētes apporauerit. quid n̄ cōcedē
secum ferūti. **C**erte que paupērē possidem⁹ i die
Judicij coram oculis dūlue iustice dūdictum ex-
clamabunt. qui h̄z aūt̄ audierat audiret. qui n̄
nō vlt̄ credē. heu q̄ ſūt̄ ſenac̄. cūm dūtie ſuc-
tūferint iegestatē. leo nālis ſet p̄cepit ut q̄
ab aliis deſiderām⁹ aliis ſtām⁹. quid aliud leo deti-
p̄dicat. ac evangeli⁹ p̄t̄m̄ ūndūp̄ quid aliud m̄-
ſimilat. **V**e coram deo iudice erit teſt̄om̄ia. quid
go dicam ſuis qui ſolū ſapides ſagittat̄ z mūros

enguit in altitudinem quae ē et cogitatio ne hū
mis oculis opus appareat lumen edificium et totum si
sua arbitrantur iusticiam. Hinc etiam aliqui qui de
rumpimus et pauperes sudore oblationes et victimas deo
offerimus. tales oblationes ante diuinam clementiam
nō pacē sunt abominabiles quia tam insipiens
est ut nō intelligat q̄ r̄ha edifica nō credite ad
dei gloriam sed ad mundi pompā. sed si quis dicat
quid dicas nō ē bonū edificare monastīcā ut inde
hōret dēns. id q̄ ego bonū est. dūmo pauperes do-
lentiam nō sicut passi nec impellent deū q̄t̄ vos
Quoniam possim edificare domū deo placitū n̄l sūb
eius et alii petunt de quibz pauperes plorant
qualis iusticia p̄t̄ ec̄ mināre mortuos et sp̄lōlāc
viventes et de indigētā pauperē offerre deo. et
si fieri deo placet iustitia forz fortis violētē et
a nob̄ belz oblationem q̄scue fieri in p̄t̄ ast si
deo displic p̄t̄ place fas de malitia

Ona de re filii dilectissimi deponētes omēm mali-
ciūm omēm dolūm et similitōnes et inuidias et
omēs detracēdes mōgēmī infantes rōmabiles sū
dolo. lac cōcupisēcie ut m̄ eo cōfiscari in salutem
Si cū gustat q̄ dult ē dñe v̄e si nō cōfiscād
parvuli nō mēbris in ignū celoz. Paula vnde
p̄ulchissimū mulierem non descatim̄ p̄iosam system

intuens nō desiderat. in iracundia nō pseuerat. Iesu nō
 recordatur nō odit prius sequit. invenit nō deserit. Et
 ideo nullus se regnū celorum cogitat acceperit nisi hanc
 pueri innocentiam et simplicitatem mentis studet. id est cas-
 titatem spiritus. modum spernie. fratrem diligere et in gre-
 mo misericordie esse semper inculpe. **E**xinde dux dilectissi-
 mi filij deuterem horum. et induit eos armamenta
 dei ut possit stile aduerso insidias dyaboli. **D**yab-
 olo nihil in mundo possidet. **E**xpositi sunt mundus
 rebus mortaliis et circa deum sombra labentibus
 cu[m] mundo pugnet. **N**on onerato vestib[us] cu[m] mundo
 luctat eas ad eam deicet quod vnde teneat sic. **I**n
 primis enim dyabolo dimicet. vestimenta prout ne
 suceritas. **T**errina omnia sunt quedam corpora indi-
 metra qui plus possidet rursum vincet. **A**lma vero
 pugnat perit. castitas pacata humiliata et caricata. sic
 sine armis alijs hercules dyaboli quibus si multum fu-
 erit acutus fortiorde lumbas vides et dolorabilis
 luctus dum fornax et decor indumenta videris et
 et enim in plio ridebit. non timelis a frigore
 minore et durissimata est domus vita supra quod est.
Et ipsi dyaboli luxuria sicut illa misericordia de luxuria
Crisiphal. non est aliud preius quo turres dyaboli
 dictor existat. fugite luxuria. nam sciam virginis
 tales hostes angelus equat. homo plus enim angelum facit
 Ita luxuria hominem plus quam bestificat. et ut ita dicit
 mundo peccatum omni bestia efficit. de nullo alio legi
 peccato deinceps peccata fecisse hominem. **P**er

hinc di scit opera. corpus debilitat. et quod est en morte
destruet. fama demigrat. marsubia danciat. furea
instruit. homicidium caecat. mercurium ebetat. cor austi
oculos derinxos. hois recutit. et percutit manu dei proho
cat. **E**x radice galle oritur. et nullo alio reatu tam
manifestam iusticiam operantur deus sed in tua gloriam p
isto. ppe hoc namque legem patrum deum mundo induisse
diluvium zodomiam et gomorram combusisse. et multos ali
os homines meremississe. **H**ec recte dyaboli. si quis
hoc capientur non credo solvuntur. in isto tam genere preho
nemo poterit vincere nisi fugiat. nema poterit firmari p
dure nisi carne domet. **D**omi domo dicit igne
porti in genere. **R**olne me aplie meliori domo
in quo est luxuria. hoc plus non sufficit nisi in
abstinentia et ieiunio. vini non. sed plus ceteris vici
tus mulier. **M**ulier dyaboli sagitta est quia in domo
matria sed non vita est. **A**nello in hoc confidat diuina
si scias es nec tam secundum es. mulier vixit quodam
modo capie. **R**uq' absconde poterit hoc igne in suu suo
ut vestimenta eius non ardeant. aut ambulacrum sup
prunas et non adiuvet plante eius. sed et mulier igne
et palco. Dyabolo nunc insufflare cessit ut atendat.
Domine plus nunc fieri vixit nisi fugiens. nunc
a domo cum muliere sum longa colloquia sola infil
loqui nisi faciat matritas. **S**ed mulier aucta spernat
mimicula et blandula verbula si non dulci lumen
rie capi laqueis. tanta sit mea vita et mulier
matrias ut alter alterius nomine nestat. **P**lurimi

iam sc̄issim cenderunt hoc vicio ap̄t̄r̄ s̄na securitate.
Coniceat filii si m̄ alius p̄t̄is timet dñm est m̄ isto
 nullo plus. **D**ixit deo dñm hodie sub p̄nalisatis
 noīe nomi formicōnis gen̄a pluribz. heu quid
 p̄feram hodie nō secundari hoīe qm̄ h̄mo glo-
 riant̄ c̄m malefectori. aliquāt̄ m̄ antieribz vīḡ
 secundia quamq̄ p̄na. s̄ m̄ h̄b̄z ita hec tremit ma-
 litia ut ille p̄uer̄ insipiens qm̄ h̄mo dñm nō ē
 a m̄ pluribz s̄ sua festinat̄ hec om̄is p̄dicatio ob-
 hoc frequēt̄ eccl̄as ut mulieres videant̄ et eis
 vītam̄ colloquias. quare m̄ luxurie ampli⁹ crescat
 appetit⁹. sed quid dñr̄ miser gloriāt̄ in malitia
 ista forte q̄ potens es iniquitate. **C**enit p̄ce-
 tis q̄ mulier. mulier mollis et tu fortem te confi-
 mas. illa in domo sedet. et tu vagando mille mod⁹
 eam illaqueas. et aliquāt̄ cogis ut dñi fr̄iat̄. hec tū fac
 qm̄a deo tā. tu cogitas q̄ sic tibi simile. s̄ vīc̄ et
 tempo quo angues te. et fracti cont̄ fatigā tuum
Dnde filii estote p̄dentes sicut serpentes et
 simplices sicut columbe et pugnate viriliter c̄m
 antiquo serpente. s̄nt lumbi dñi p̄t̄acti et lu-
 terne ardentes in manibz dñis et tūc dñs agite
 et efforter̄ cor dñm. qm̄ qm̄ debellabant vos cimelit̄
 et m̄ deo fr̄iat̄ dñt̄nē. et ip̄e ad nichil deduc tribu-
 lantes vos. **D**redit̄ mei diligere iūrem vos
 nō em̄ accepi hoc ab hoīe. s̄ a salvatore. **H**oc inq̄ e
 p̄ceptū meū ut diligas in dñm. m̄ sola em̄ dilat̄

omnibus virtutib; bona consistunt. **S**icut ex una radice
multi exponit rami. sic ex caritate omnes gaudi-
tur virtutes. si ergo hanc misericordiam loquar et
angelos si a me habuerit prophetiam et nouerit
misteria omnia et deum suum et si habuerit oculum fidem
Ita ut natos recessum caritate ambo non habent in
suum. qui verum caritatem habet benignus est et pacies.
Ille verum habet caritatem. qui non tantum proprios diligat
per affectum cogitationem et carnis. sicut edocit et publicat
in frumentis. sed qui ita diligat unum fratrem amicum. in hoc
homo per se homo cognoscit si manus in caritate. si ipse ab
eo diligatur qui ei aduersus est. **C**erte hoc quod plurimi
aduertendum est. sunt quod plurimi qui diliguntur sed male
In tanto enim aliquis diligatur quod dilectione dei perduntur.
Qui aliud super dominum diliguntur deo non similes digni-
sunt nisi virtutibus et quamvis sponte. virtus super dulcem
medium. nimis diligere malum est. sed ut non cogitur di-
ligere donum est. omnis dilectio quod nos dicenda est. propter in-
manum dilectionem aliqui in luxuria occiduntur. aliqui
in iudicium denunciantur. aliqui orationes et dei obsecra-
tiones dimiseruntur. hoc agit superfluous amor. ut quod diligit
super videtur velle. **A**limenti et stultus amor ignorat
neglectus et iusticiam et beatitudinem. rousse cari modum negat
accepit deo in possibili sollicitum neque ex difficultate
medio. impossibile est honestus qui talen sibi amore deo
posse acceptabiles orationes fecerit. hic amor non est cari-
tas sed est frustitia. omnes nostri debemus diligere fratres

30

sicut nos metipos. ita q̄ dīca nō diligunt̄ p̄mū malitie
rūcas est. plūs meliorēm diligē m̄stum. **D**ic diligendi
sunt hōc ut bonitas eralit̄. dīca deū p̄pet̄. Ven
tūris cogit ut dēm̄ diligam̄ eo coro corde ex tota me
te et ex totis viribz nr̄is. et ita singulār̄ q̄ cū deo nichil d̄
diligam̄ nisi q̄ ad dēm̄ p̄m̄. et p̄mū nr̄i stād nos
In dñobz s̄me mandat̄ tota p̄ndz lōo et sp̄he. **D**om̄ s̄m̄
caritate ē s̄me deo et q̄ deo et caritas et caritas ē d̄ns.
Qui manz ay caritate in celo iam cepit habicie. **I**n celo
est dīca caritas om̄in̄s bōz. ubi caritas vera ē ibi
iudicia nulla ē. id ambiāo nulla cognoscit̄ nec mū
nirūad n̄ dērapio n̄ deriso f̄ ē om̄ibz dīca et eadem
voluntas. **N**oc sc̄tore fratrio q̄ si nō habet̄ caritate
p̄fam̄ sub dyabolica p̄tate est. nec **E**ccl̄ deus debilit̄
habitat. et qm̄ s̄m̄ deo ē in inferno est. **H**abito p̄dilas
s̄m̄ filij mei. horoz lōo dñm temp̄ habet̄. ne d̄victū
dei graciā recipiat̄. Gracia dei om̄is dala ē p̄m̄or
tem filij eius. dñm t̄pe illo brenissimo vīnūo sem̄
nemo et p̄modū suo t̄pe metomo. **B**renes dies hōc
sunt. p̄dict̄ belid a tecente vita n̄sa. tam̄ s̄m̄ m̄os
dēm̄. cū mortuus fuerit s̄m̄ nō s̄m̄ dēscendit̄ cū ipso
gl̄a dom̄ eius. dīces in bonis q̄m̄ in m̄inis dīuāt̄
dīces s̄uos. et in p̄m̄eto ad inferna dēscendit̄ op̄ea cuiq̄
lili sequit̄ ip̄m̄. Olaz ē ut hōc ang male semp̄ fuit̄
vīta. bona sit̄ mōr̄. **D**ñe bonū s̄i malum t̄pe fec̄
mūs. illud idem p̄ s̄uo mōr̄ dēm̄. nō c̄spēdē
tio q̄ tempo istud acceptabile ē. dñm luce habet̄ non
ambulat̄ in tenebris. qui ambulat̄ in tenebris neq̄
quo vadit̄. Lōo lūa op̄e ē qui lūa in tenebris et il
luminat̄ om̄em hōcē rēcentē in hīme mūdū. ut

erit feli fatus suis et tenebit eos non comprehendunt ad
ab ephim antecedentes. lapides omni ab hostibz inimicis proda-
tum. a deo et electum et ipsi tamq; lapides omni frumenta-
muni. Et in omnibus exibit eos manus tamq; eius mi-
nistros. in multa pacem. in tribulacionibz. in necessitatibus in
angustiis in plagiis. in carceribus in seditionibus. in laboribus
in vigilie. in ieiunio in castitate. in fia in longau. in
frumento in spiritu sancto. in caritate novi feta. in dereloc-
tio. in virtute dei.

De mendacio et verbo otioso

Domi sic in dico vos mendacum. cuius vir mendax alio-
rum inimiculus est deo. est enim deus veritas. et veritas ob-
stat mendacum. Omne frugat uerbis otiosum. de quibus
enim deo onus et vano reddimus deo memorem. **Silencia**
disligite. ubi est multiloquium ibi fruui. et in mendacium
ubi mendacum ibi pcam. sermo uideat qualis est homo. in
ore facetus uel monachii nullum. Unde sit deus in
quo non sonat ipsi nomine. semper dominus uincet legem.
Eccl qui in lege domini meditatur die ac nocte non abscedet
in consilio impudicis neque in via pccatoris. erit tamq; lignum
plantatum sicut decursus aquarum cuius folia non deridet sed
dabit fructum suum in tempore suo. et omnia quecumque ferent se
prosperabunt. Ecce multi nos hoi mala facimus. et
efficiunt homo qualia faciat fructus. nunc cum agio emplo
habitur. **V**ir castus hoc iniquis facientem aufragat.
plusq; impossible puto dominum ducis in bonis operibus
operibus. qui malorum assidue conuersatione dominus. Omnes
sunt peccatis suis ergo et cum uno mortente mortens est. et
cum electo electo est. et cum peccato periret. **D**icitur enim
mala nostra quicquid ita bona prodest. nullaque hinc com-
pari possunt qui bona bonitatem facient lucem

Dicitur affluer. certe vera dicam. per rarmi homi bonum vel
 malum efficiunt nisi ab sonetate causam. Pueri et tamquam
 tabula in qua nichil pictum est fore dicit. illud ergo quod a sonetate
 recipit hospes ad senectatem retinet sine bonum sine malum. sic
 raro enim iuvene iuuenis habet. nam ignis si apponatur
 igni calorem non extinguit sed emittit. Tempore vero quod dilatatur
 sapientia se maiori parte et sapientia secundum existit. alioquin si abi-
 sumus potest assidua sonetate de struthia in struthiam nam
 dilatetur et **Dicitur in initio.**

Allte omnia filii mei nolite iurare omnino neque per celum
 neque per terram neque per aliud genitum iuramentum. sit autem
 sermo vestrum est. est. et non. non. in cuncto ore frequenter sonet iura-
 mentum. in ipso hunc pnam et dei cognitio et dilatio. Si non est
 per unum deum esse nego. receptum enim dei prohibetur. non assumas
 deum nomine Iudicium. **O**racione instare concutimus. multum
 taliter frequenter oratio et deuota. oratio hoc enim a terra subleuat
 ad celestia leviter et fecit scientiam cum deo laetum. et gratias ubi possit
 obtinere. dicens sit deuota et minora cum lacrimis. multum taliter
 oratio frequenter consperga lacrimis ad promissionem diuinam
 clementiam. ad exaudiendum beneficium. obtinuerit exechias precium.
 gratias a domino suis lacrimis et orationibus ne mucositas suitas quod
 impedit. liberante deo suspirantem a iudicio dñe mortis prope
 orationem et lacrimas. **O**racione helice telum dedit plenum
 quod clausum fuerat orbis annis et sev mensibus. si quo eger-
 petat a domino oracione et lacrimis. in fide nichil dubitares
 qui fidem eum certam habet. ne gaudiu[m] simplicis quod perierit
 fieri ei. ille idem dominus et dices in omnibus qui tunc erat et nunc
 est. spes nostra et gaudiu[m] noster. cogitacio nostra et omne desideriu[m]
 nostrum sit semper deus. quoniam ex ipso et in ipso et per ipsum sunt
 omnia in quo sumus et quae morimur et sumus. sime quo po-
 nitur et omnino nichil sumus. **T**am filii metu non

multa loquaz dobissem dicit enim hora ad quā natu-
sum. Hac condicōne hūc dēm ut ep̄tem. nūq̄ natus
fuisse si mori non debuissē. **D**uo p̄prio nō peperer-
dens filio. sed pro omibz nobis fecit p̄m mori in cruce
stipice. Pēmō mortem mors nra mortua est. Nemo enī
dormi sibi dñm sed uer morit̄. **E**nīc enī dñm dñ
suum. sive morim̄ dñm morimur. sive ergo dñm
sive morim̄ dñm sumo. in hoc enī vocat̄ xp̄c dñs di-
nōz & mortuoz. si enī xp̄c mortuus ē. c̄te nō seruise
maior dñs suo. idēnt̄ & nos moriem̄. si enī resurserit
habem̄ p̄iem firmissimā q̄ & nos resurserimus. & si
xp̄c sic resurserit ut amplius nō moriet̄. c̄te & nos
p̄p̄ resurrectionē nraū nūq̄ moriem̄. sed semp tū
xp̄o in gloria stabim̄. Enī enī mortuus fuit
xp̄c. Vero h̄o nō sumus mortuus est. ut destrueret
corpo p̄t̄ ut fierem̄ dñm tū illo. idēnt̄ si resur-
serit xp̄c & nos resurserimus cum illo q̄ sumus nēd̄
enīs. si autem xp̄c nō plene moriet̄ & nos similiter.
quo quādē filij dilassim̄ mei si nūt morior. Credo q̄
redemptor mea dñm & in nonissid die de terra surrec-
turus sum & rursum circādaber h̄ac pelle mea &
in ista p̄pria carne videbo p̄m salvatorem meū
quē dñm sum ego xp̄e qui nūt loquaz h̄ic quē
nūt certus morient̄ & c̄te nō aliis loco mei. &
Tibi uox oculi mei quādē vos video cōspectum se-
lectis & nō q̄i misspientes s̄i ut sapientes. & nobis
scdm carnem ambulare. q̄i si scdm carnē ambula-
bitis morientim̄. s̄i si sp̄u ambulantes s̄a carna-

mortificacē. mīc meū exultare. cantare & psal-
 lite. abiāte vestīa luctū & tristīe. pvergite timorem
 de capite vobis. umbilicō deo. & psalmū dicite nāl eis
 date gloriam laudi eis qm̄ hucq; tūstū p aquā
 & ignē & ecce mīc Iudicū me in pfrigerū. merito
 m domū dñi ut reddam domū meū de die nā diem
 .. O q; luctū & mīchi mori. qm̄ vñē mīc dēmēps
 opē erit. cōte ter restis domo līmo habitudine dissol-
 mēt ut alia succedit nō māfū fūtū etna i celis
 Ecce qd̄ mōrē t̄ besmētū eo noz ut eternū indu-
 at. hūs pegrinat̄ smy iam redio ad patriam
 ecce brāniū capio. pr̄ quo m agone cuenrit̄ ecce
 portim̄ atkingo qm̄ ambo desiderām̄ desiderio. ecce
 de tenebris ad lūcē. de pēculis ad securitatē de in-
 opia ad dīmītias de plio ad victoriā. de tristīa
 ad gaudiū de sernitate ad dominū. de ipsali ad p-
 petuū. de fetere ad oderem suauissimū behoz. hic
 ecce smy & illūnōz. Undiq; vñluerato & sanor. s̄
 semp̄ contñstat̄ smy & ecce iam sc̄ificoz. Ecce hic
 vñens. Nam vere vñfīcior De vita mundi vñcū

O vita mūdi nō bīm sed mōrs. vita fallax. vita
 omīsta tristīs & besillis & vñbrītīa. vita
 mendacī. mīc flores & fūtū arcīas. vita pīmāne
 vita rūmens. vita frugib; vita momētūa & cōdu-
 ca que qm̄om̄as crescas tanto maḡ dñrestas cū pl̄y
 procedas plus ad mōre propīquas. O vita plena
 laquieris quor mūdo illasquidas. q; p̄ te nā fūsti
 mīc tornēta infernalīa. qm̄ deat̄ qm̄ rūnas agnosc̄t̄

Fallacias. q̄d decaen qui de mis non curat datus bla-
dictus. q̄d beatissimus ē qui te bñ p̄tinacē ē. melior est
negociatio eius argento & auro p̄m p̄missimi fractis
eis. O mors dulcis & iormunda. nā ēte mors q̄d vici
veram p̄argin⁹ que fngas fedes & dulciora famē ex-
tinguis & firm⁹. O mors iustissima. pia dom⁹ & asper-
malis. h̄imilas sup̄būm dūltem & potenter & coactus
h̄imilem. p̄ te pamp̄s faciam⁹ al amas meus. tu ma-
ria diei sup̄būm & iusti eternū p̄misid. Qem fecit mea
sponsa mea. amica mea. iudicat michi q̄d diligit alia
mea. ostende michi. ubi p̄fatur dñs meo ubi vpc mei
cubet. nec dūmīcas me amplio vagari. p̄ iūm̄ h̄m̄
incolari mei. Exort⁹ gl̄a mea porrige michi ma-
nu. ut abe me p̄ te. patrum ē en̄ cor meū. & exort⁹
& post te curram in adorem dūgētōd tuor̄ don⁹ m-
iōdūp̄t̄ me in cellarā dñm meū ut exultem et
gaudent cū apparebo alī famē suā. & nūc cāllo et
psalmū dicam dñs. Ecce tu pulchri es amica mea
& ampli me nōl morari. ecce om̄es dies mei de-
fearunt & anni mei p̄fuerūt felicē tumbra. vīle
aliquāculū sup̄ me q̄ te iuenerūt coactam⁹. & m̄ te
delecto suā om̄ib⁹ dieb⁹ dñe mee. suscep̄ me h̄m̄
en̄y inscep̄isti dominū meū me salinasti. me dūm̄
tasti. Iam respice iy me. salmū sic me & liberū me
de aquis mīlē & de manū filiōs alienos. Erue de
carcerē mām̄ meam & edne eam p̄ grām̄ quā operāt̄ si-
st̄i suscipiendo dñm̄ meū. Vnde coulam⁹ p̄ cubit⁹ &

perpetuam mens genitrix aeternam... Domum pte in ore dicit
 mihi ut fructum pomorum suorum comedam. Deficerunt secundum su-
 um dies mei et anno meo ita fructus feni aruit. ete ita de
 tempo misericordi mei noli credere atque ut eripias me qz
 amore languo... Per te bona mors fructu reaping bo-
 neqz que fecimus. Prodigiosum pmi que spernemo. Anqz ve-
 nitas dei optime cognoscimus cu Semper pte ducibus eū faci-
 t. nigra es sed formosa pulchra es sed deora. fauoris distillat
 labia tua. Terribilis es et quae ristit tibi. Fribilis est apud
 reges tue. aufene spiritu. nota humili facie virtutem tuam.
 tu confingis cornua patrum et coalescas cornua iustorum. illuxer-
 unt confractiones tue orbis est videt et gemitus est terra. Aperi
 michi dulcis soror et amica mea lannas viri. qz aperire
 michi promisisti cu fructu cu domino meo ut ita sit in pace laet
 meo et habitaculo meo in sion. expollit me hac turba mortali
 meo qz feret. ut induat me vestimenta leticie. Anima mea
 laetatur et ut ibemur possim. dulcem meo qz in mundo quiescam et
 non ibem. ibenescit me in hac solitudo custodes qui circumser-
 timitate prouiderunt me et dulcificaverunt me et tulerunt pallium
 meum custodes minores. penitus suu et humiliata suu a voce maleo
 et dolor. uera die exprobauerunt michi minima mei logites
 aduersu me lingua dolosa et sermonibus odii circumdantes
 me et expugnantes me gressu posuerunt aduersum me mala p-
 domine et odii p dilectione mea. Erat bona mors ita propria
 cofringit aeterni. acu scutu gladium et bellu si morari ita defi-
 nit. ita parvissime spiss meo pte mali. uero dolor meus. iam
 consolaciones tue leuigat animam meam. Hodie voca mea

audiens noli obdurate cor tuum q̄d domā et apparebo tibi
faciem dei mei ut inhabitem in domo sua in langueſtē
dier̄. Fuerit michi in miseria huius vite paucis lacrimis
die ac nocte labores contumelie afflictiones crupue fa-
mēs fitis ieiunia vigilie temptationes et pestilēcē. audi
gemitū vīnculatū solue colligatōnes meas. accipe filium
tuum in regionē absentia et reddē eū p̄n̄ suo. Susipe obla-
ribz plenū et colloca eū in sumū abrāhe patriarche. fate
me int̄re in dīmō dñi salvacō. ne nō stem̄ sic otiosus
susipe me de via iniquitat̄ et deduc me ē dīa eternā.
Educ me de tenebris et dīmbra mortis. Disrupe lūcūla
solue compeditū. illūna tecū enige dis̄my. custodi adue-
nā et pupillū. sedent̄ in tenebris et habitanti in regionē
dīmbra mortis. ostende lumen tuum. illūna mē me it
mūq̄ amplius abderimā in morte. a **Hic s̄on̄ sumit corpore**

Pro quomodo pre ista cūq̄ tanta ē magnificēcia ut
nulla queat explicare creatura quē celi mālē et omnia
que eis ambitū contineat capte nō p̄n̄ qui idē coetus
ebūs locorū p̄n̄ es ne mīm inclusus nō ext̄ oculūs
Idem in celo ad p̄n̄s doctrinam omn̄ sup̄nos cūmū dāctio
et glā. qui tue celstitudis spēcē conceplant idem mētra
pingilla q̄ ipāq̄ grātes et otīcē. idem in mari et in
ubīssis ad mācā cūa fīges et conservas. Idem in iſu
potenter dominas sub tunc pāmē bremētē cōtineret
nō p̄n̄culant̄ sed magne et p̄fē et inseparabilē. O mēſſi
bilis Annuntiatio. o omnis nouitiat̄ nouitas. oīt̄ in te vītē
albedinē. saporem sentit gustu odorem offensit. rūctu q̄

310
h. defiārūnt
de rotula lib. obit.

310

subtilitatem iherit. **H**oc audies cordi nuntiis. Intra illa non
 fore accidentia. **V**nde ecce p[ro]pterea sola epistola accidens sine
 subiecto. q[uod] nō ut fratres domini filii p[ro]p[ter]a es. sed com-
 p[ro]p[ter]a ihesu me[re]gas f[un]d[am]entum celo[n] ad d[omi]num patrem ipsidens
 deus et homo. **N**unc p[ro]p[ter]a d[omi]ne qui de celo descendisti. d[omi]ne
 te summis dignus d[omi]nus d[omi]ni. nō siad minima q[uod] in deserto mis-
 pluit patribus. de quo omnes qui manducaverunt mortui sunt.
Verite qui te dignus sumis q[uod] in morte corporali cum a corpore
 separari nō morietur in eternu. q[uod] nō illa separatio mortis est.
 sed de morte ad d[omi]na c[on]signo. **V**nde qui digne te manu-
 crit in mundo mortis tua in eternu. **V**nde incipit. **D**omine
 q[uod] preiosa morte est illa m[er]ita h[ab]entes mortis sume p[ro]p[ter]a d[omi]ne
 incipit. tu p[ro]p[ter]a angelos tua responde angelos re-
 p[re]f[er]as. Tu esca es autem nō corporis. impinguans
 metem nō ventrem. Quid in te nō impinguat sicut u[er]ba
 nimis egerius in flagitis. tu et manducamus ne con-
 deg in tuis misericordiis ut cui p[re]cipitate efficiatur deus. n[on]
 tu in illum misericordia. Quod alia corpora feci esca. **S**ed
 te indigne summis t[er]re ad suu penitentia et reuictu te uero
 crucifigis. nō q[uod] te indigne illa manducato quin impossibilis
 et mortal otio es. **T**hen inquit d[omi]ne quid d[omi]ni q[uod] ho-
 die te p[re]dictores te comedunt in alio ut carnica peccati
 et debuerunt. ipso per nocte milie ad frumenta acti turpissimo
 et te macr[us] mastigando comedunt. **O**bvi d[omi]ne facias. deinceps
 ne in vigilias et ubi hoc accepisti sacrificium. et hec oblatio
 q[uod] eligis. et audi p[ro]p[ter]a coru de celo et sede maiestatis tue

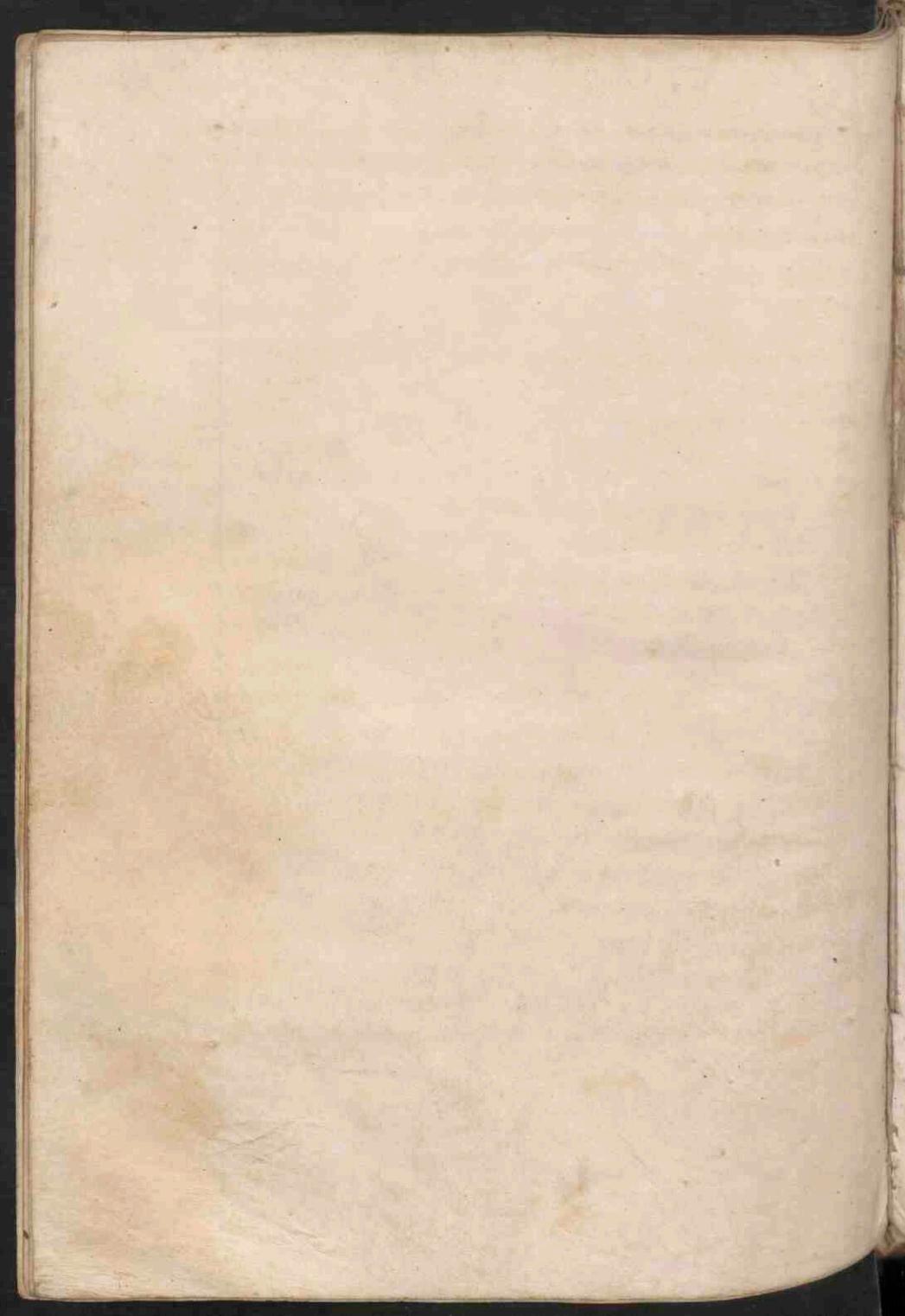
Vere si hoc velles sacrificium et libanum mensas fieres et praeferas. Certe domini si vera sunt que propter suos lucum et prophetas si nisi solus supplicatus presto es. et si tibi placet equitas. Hoc tamen impediendum est sacrificium ne praeferas. quia in se et non in sacrificio boni sit ut possit violari malis sacerdotibus quam malitia non dividat sacrificium. Unde huius sacrificium sit ad sacerdotem iudicium et damnacionem. ut pro quibus sit proditor. immo de verissime dicta. Nam dicam sacerdotem agnoscitur et cum pro se celebrare fecerit sit in eiusdem parte consensus natus et per eum principis.

O magnum et inistrutabile mysterium panis accidens transmutans per partes. et in qualibet manu pascit totum et integrum corpus secundum ens amica. O dulcissimus illustris sensuum frumentum illa que suauiter sensibus videtur deciderentia. et in hoc frumento nec corripiatur. De dentebus videtur mastice veluti manuante pane et in multis mastice. O nobilis coniunctio in quo sub panis et in dente corporis dei et hominis sumus. et ita in panis specie et in qualibet emissa genula. et in dente specie et in qualibet genita sumus in pane dente et in dente specie sumus. Nam dente pascitur et integrum sub pane corpore et sub qualibet quantitate minima punctula. et idem dente in dente specie et in qualitate puncta permanet. **O** etiam sacratissima quia vere comedentes deo officiantur. Iusti illud. ego dixi. dixi est et feli coeli oes. Allectus a malis impletus domino. et immortalis indubitate officiat. O sacramenta mea peregrinatio viatorum quo de hoc nocte seculo puerum ad celeste iherusalem consorciu. pres mei in egypcio manante comedentes nos puerum ad etiam promissionem. qui deo te comedit. in tuo foecunditate ambulabit ad morte dei orebus. O comedens dedicatissima in qua omnis sapientia et odore suavitas. omne deliciatum. omnis mediana. omnis sustentatio.

2 om̄is regnes a labore. necis et om̄e q̄ desideravi p̄t. Tu si
 ta es qua om̄is d̄m̄it creatura: s̄me qua mortu. tu certe via
 es d̄m̄it dulcis et amabilis aet̄ ionita. etoris mi suauitas e-
 gress regas et debiles q̄s n̄us fit sapoz salubres et fortissi-
 mos. tu s̄no illa m̄c̄phensibilis q̄ oem̄ illuminas hoem̄. De-
 entem in h̄me m̄ndum t̄na mi d̄m̄ ē om̄is potesta. mi
 om̄e regum. ante te em̄uab̄t om̄e gemi. Om̄a querūq; dis-
 facis in celo et in terra in mari et in abysso. tue n̄l ē q̄ possit
 resistē dolinari. Inte p̄ te et ex te sunt om̄ia et s̄me te n̄l
 Eva ḡ fidelis aia. grande epulac me morer h̄ns pasti deli-
 cie. ne pigriores hoc frui conuic. in quo n̄o carnes fricar
 aut thambo ut obliu in lege. sed salvator tu corpori sume-
 dum proponit. **O** signi dilectionis inopinabile. ut idem
 sit dator q̄ datur. et donator ē ipm̄ donis. q̄ magna dulcedo
 tua d̄m̄ q̄ abscondisti timetibz te. et p̄ficisti ea p̄teruntibz te
 O fecundum extrelassimū venerandū coloniū adorandum
 glorificandum amplectendum om̄ibz laudibz exaltandum. cuius
 p̄sumo firmit̄ in cordis distensis reuocandum et p̄permis te
 poribus ad affligandum. Cecidit h̄o p̄ cabim̄ signi bena ad
 miseria p̄ te relevat ad etenā gloriam. tu certe in rectis
 et erudit habitas cognoscim̄bz. tu miserrimū di rogantem
 et d̄m̄it p̄sp̄bim̄ decessus eū d̄m̄itē in manē et d̄m̄it de
 de te famelicit. tu paup̄rem̄ iustū p̄m̄ et humilem̄ om̄ibz eos
 impleas d̄m̄it̄ tue dom̄. Obertate facias. mitte et p̄ te
 et recti iudicis et equitas. tecū pridē et fortitudo et oīe
 uictoria p̄ te sit regnat in celestibz. p̄ te doctores predicatori
 p̄ te iusta con̄ hostes d̄m̄it̄ d̄m̄it̄. tu fugiū et poten-
 tem deponis de sede co-ascendo humilem̄. tecū sūt om̄es di-
 mie. te diligentes diligis. qui ad te p̄nro credi vigilans

te inserviunt qui cum simplicib; & rati corde gaudiis.
tu solus ante om̄e p̄incipiū om̄i eris fñis & p̄incipiū...

36

Cordiale seu m^o novissia.

37

n^o

Nemorare nouissima tua : tecum non peccabis. **C**ec^e
dij. Sicut dicit bruis aug⁹ in libro suar⁹ medicina
num plus dictata est sola p^oca fedicat q^o quibus
toremotorum i manitas. Cum igit⁹ nouissimor⁹ noticia
et illoru^m freques memoria a p^oca nos reuocat. Dicitur
copulat et in omni ope bono retin⁹ et confirmat. Ideo di-
uina inspirante gr^a de h^s nouissimis videliz que et
quae sunt illa modicum proposui dic^e et narrare inno-
nporum q^olib^t scorum dictis auctoritatibus et exemplis
singulare et p^r se ac spalit et p^oase quoddam declarare. **C**
Est igit⁹ nondum q^o q^otuor sunt nouissima cōt apud nos
in mis computata sicut p^r euidenter ex verbis beati
bernardi in quodam sermoe sic dicent⁹. In omnib^z operib^z
dus memorare nouissia tua. q^o quidem q^otuor sunt vide-
lis mors. Iudicium Iehenna et gloria. Quid horribilis
morte. qd tribulatio iudicio. qd tollerabilis Iehenna. qd
rotundus celesti gloria. **I**n b^zernardus ubi sup⁹. Ita sunt
q^otuor rate curia*re* ipam desentes ad eternam salutem
Ita sunt q^otuor iunctamenta. pp in h^sis iunctantia ut
mundanis spretis omnib^z ad suu p^odeat creatorum.
Est igit⁹ quenam et vale. qd habeant in cotinua re-
cordacione. Et g^o dic sapiens ec^e xxviii. Clemente
nouissimor⁹. Unde quidam doles h^s nouissima frequet
hie p^r oculis et iugis in memoria. Versificando sic loquit⁹
in hac verba. **G**is duo sunt q^o corde tenet sub pectore nisi

x

Mors mea iudicium baratri non lux patet. Verum
totalis huius opusculi proposito principaliter et proprie ac si co-
natur inducere ut nouissimorum celebris media cordia-
litez et itime huic cordibz continuo imprimatur. Ergo
videtur rei consonum ut puniti huic libellulo hoc nomine
cordiale loco sui cycli si placeat imponatur. **D**e morte corporali

Damnum igit nouissimorum cuius memoria est a
patribz retractuua est mors pnis suue corporal
Vnde bernardus in speculo monachorum Humili
philosophia est medicatio mortis assidua hanc ubique
homo preverit secum portet et eternum non peccabit. In
augusti in libro exhortacionum nichil sic reuocari a
potest sicut freques medicatio mortis. Hec est enim illa q
facit hominem se humiliare. Omnia contempnere et pen-
itentiam aggredi suue acceptare. Quod mors fuit

Dico igit quod mors memoria hominem se humiliare
facit hominem se humiliare. Vnde aug. libro de lib.
dñi. Agnoscat se homo mortalem et frangat elationem
Cetera nostra et bona et mala. certa sunt. sola mors est
certa. Vnde quis eius aduentu hora nobis est occulta et
certa ipsa tamen certissima est. et veniens veniet cito non
terribilis. Ecce mihi. memor esto quoniam mors non tardat.
Sicut enim in ethologia. Mors prout fuga nulla patitur mor-
tale tributum. sole naturae lege tenetur homo. ad
idem dicit bernardus in sermone. miser homo quare
re omni hora non digromus. cogita te iam mortuum

38

Si scis de uicinitate morituri Distingue qualiter odi
Seceuntur in capite. Vene rupentur in corpore et cor serui-
detur in dolore. Quidam ergo non timet mortem: se humiliabit
cum certissime sciat se iam in terram reuenere. illa
enim erit personarum exceptio siquid nec fuit ab inicio. nam
ut scribitur regum pugna. Omnes morimur et qui aquae
dilabimur in terram quod non revertimur. Unde legi in iuri
claudio. Iure vocata fuit mors mors quod mortuam amara
omnis est a quo nemo caueat peccatum. hic de in libello de co-
temptu mundi. Mors resecat mors omne necat quod car-
ne creat. magnificos perimit et modicas cunctas ducas.
Nobilium tenet imperium nullum qui reveretur. Tam ducas
quod principibus tuis habebit. mors uiuenes rapit atque se-
nes nulli misericordia. Illa fremit genitrix tremunt quod
in orbe mouet. Illa fert aero tota perit de subpede
mors. Conteritur nec eripitur viri robore fortis. Nullus re-
dimicatur dum mors perimit quod feduimusque. Nec peccatum nec
seruicium mors accipit omnis. Sed quod plura loquar
nulli mors ipsa patitur. Nec euadit tempus nec qui mai-
stria faciat. Ecce audito nunc quod mors est ultima li-
nea rerum. Unde scribitur in grecis. Omnia mors tollit
debet cecidisse cushione. Atque ipius sociorum peribuisse
ferunt. Ecce qualiter sciā aut doctrina nulli perseverat
a mors uiculis et ruina. nam ut scribitur et hoc
doctri similitudine ut illo modo. Unde ysaias xxviii. ubi est

latus ubi est legis ponderans ubi doctor parvulorum q̄ dicit
non sunt neq; vivit sed eodem cursu cū aliis tristierunt.
Dicitum georga solim dnos amicos nostre fore morte per
emplos dicit michi tu ubi hector ubi iulus ubi alexander
potentissimus ubi **Judas machabeus** et sampsdon fortis vi
ribus ubi tresis dictissimus ubi absalon pulcherrimus
ubi galienus medicus et auicena ei⁹ secundus. ubi salomon
ubi rufius ubi aristoteles pitissimus. ubi plato ubi por
phyrius. ubi doctissimus poetæ Virgilii. **N**uqu omes
tamq; pegrini et hospites omis⁹ diei velocissime tristierunt.
Vere sic nā omis⁹ ex eis nō remansit q̄ i vanitate de
feterunt dies eod⁹ et am⁹ eorū cū festinatione. Nam ut
er⁹ in ps⁹ m⁹ ymaginē pr̄fuit homo. tunc enī fortis est
et sanus composq; omnia. cras vero debilis et languidus
seu fossus in terra. Cum dubia et fragilis sit nobis vita
hūna. qd⁹ et clare p⁹ p⁹t⁹ sedm p⁹t⁹ qm Adriano impe
ratori de cencia et statu homi interroganti talis r̄udit⁹. h̄o
ē matipnū mortis hopies faci viator tristens similes
actio minus rose mature atq; pomo nouo. Ex hīs
facilius cōspicat q̄ fragilis et labilis et q̄ indurabilis est
hūna vita nō solidō pauper⁹. Vero cāc⁹ cuiuslibz
q̄mīcūq; dūit autē potentis. **N**am cōc⁹ mori mōr⁹
nulli pat̄ honorari. Mors feria mors neq; mōr⁹ nulli pat̄
et equa. Dat cūc⁹ legem tollit cū paupē regē paupē
et regis cōc⁹ leo moriendi. Dat cuiusam flendi si bene.

sapientia

scripta legis. vñ Iob xx. Sic scribit de diuite et elato. si
 descendereis usq; ad celum symbia eius et caput eum nubes re-
 tigerit. q; stropham i; fine p;det. et qui cu; viderant dico
 ubi e; belud sompnū auolans nō inueniēt tristet siad vi-
 sis nocturna. Item Bazuch m. Vbi s; p;ncipes gencū q;
 dñmāt sup lestrias q; s; sup crām. qui i; auib; odi ludūt. q;
 agentū thezaurisant et aurū i; quo cōfidunt hoīes et nō
 ē finis acq;nsionis eorū qm̄ argētū fabricant et sollicitā
 sunt nec est inēcio op;ij illorum. cōterminati enī p;nt. et ad
 inferos descendēt et alijs in locū corādem sueruerint.
 Vide p;pp; in suis sententiis sic ait. Vbi s;nt insuperabiles
 oratores. Vbi qm̄ quietissim festi disponebant. Vbi ep;po
 splendidi mrittowes. Vbi exercitūtū dutes. Vbi satrapē
 et tyranni. Tunc om̄a puluis et fauille. nōne i; paucis
 desib; ē eorū mēoria vnde. Respite sepulchra et vide q;s
 seruus q;s domini qm̄ dñes qm̄ paup. discorp; si
 potes virtutē a regge fortē a debili et pulchrap a foem.
 Item dicit aristoteles in libello de repacōne lappi. Qd̄
 effuit illis qm̄ in luxuria corporē et pūtis vnde volup-
 tatis. Qsp; ad diem ultimū pmanserunt intuere nūc
 sepulchra eorum. Vide si est aliquod iactancie sue festi-
 tuum in eis si aliqua diuitiae nē luxurie signa cog-
 noner. require Vbi nūc vestes et ornamenti pegrina vbi
 spectaculorum voluptas vbi et securorum turbæ et opulens
 h̄sus iacus et immoderata acq; offendit letitia quo abscessit
 et c.

ne

Vbi illa nūc et ubi apī finē corporis int̄ū diligētus et
accēde propius ad singulorum sepulchra. Vide cūm̄ solos
et feras Vermū reliquias et recordare nūc corpora esse
finē eciam si in deliciis et letitia etiā si in fasto et cōrū
cūm̄ in segerē sic vitam. Item bernard⁹ in suis meti-
tacōmbus sic inquit. Ne mīchi vbi sunt amatores mū-
di qui ante paucā t̄pā nobisū erant mīchi qd̄ eis ī mā-
sit mīsi cīnere et vermes. Actende diligēt qd̄ s̄t qd̄ fne-
runt. Hocē fuerūt sicut tu. cōcederūt liberūt riserūt
duerūt in domo dies suos et pūcto ad inferna deſer-
terunt. Sic caro corū vermis et illic aut̄ ignis depu-
tatur. donec rurq̄ infelici collegio colligati sempit-
eris ī soluātātē incendis. qui socii fuerunt in lucis et
patis. Quid ḡfuit illis tamē gloria brevis leticia mū-
di potencia carnis voluptas false diuīcie magna fit
milia et mala cōcupiā. Vbi r̄sq̄ vbi uocu vbi iactāta
vbi arrogātia de ranta leticia q̄nta tristitia post
tancām voluptatem tam gravis miseria de illa qd̄
alacritate ceciderunt in magnā ruinā et grām̄ tremēta
Quidq̄ illis accidit nisi accidit p̄ qd̄ homo es. Homo
de sumis est limus de limo. de sita es de sita diuis
et in fratrem reverenter. de hīis sup̄dīs mīdi amatores illi
tam carnali et scāli et uicētib⁹ nec morte metuerib⁹
iam dicim⁹. sic loquit̄ bernard⁹ ad frat̄ de monte
dei. O miserabiles miseri qd̄ nūc miseric̄ hīi miseri

40

bilis sic vel vita seducuntur dum in domis dico suos ducunt
et in punico ad inferna descendunt. Nam ut dicitur in ps. Dei
et mors super illos et descendunt in infernum viventes. Certe autem
quilibet eorum possit dicere. Curtidederunt me dolores mortis
et pericula inferni invenerunt me. In suis miserabilibus mi-
seri quos vita pueris sic seducat de quibus dicitur Job xxv. Impudic-
cium subleuati q[ua]ntitate q[uod] diuinitus semen eorum pueris
coram eis primus turba et nepotum in conspectu eorum dominus
eorum secundum sunt et pacare et non est uirga dei super illos. Hos
eorum concepit et non abortiuit. Eccl[esiast]a p[ro]p[ter]eis et non est priuata
fatu suo. Exultant liquibus tenent compam et citharam
et gaudent ad sompnum organum. Dunc[er]t i[n] domis dies suos et i[n] p[re]te-
rio ad inferna descendunt. O[stendit] q[uod] male fraudat q[uod] stridet lu-
dificat. Quidque florem mudi vanumque decore qui p[ro]p[ter]e appa-
ret q[uod] flos et primus aget. Radiis ad infernum p[ro]dens ducen-
tia simplicia. Certe tunc flens et crastis qui penis tradit
istis. Waller p[ro]p[ter]e q[uod] in omni que vita paup[er]is diriss nec
domicilias habuisti. Nec in certo n[on]a. Quid tu[us] tunc thesauri
q[uod] aterius praeedit aurum. Cui p[ro]p[ter]es mitiunt ad inferno-
res. Inferni latelbras igne parunt ap[er]t[ur]as. H[ab]ent passu-
ri nec ab h[ab]itu[m]q[ue] redituri. Certe q[uod] dicas de diuinalib[et]
h[ab]ent mudi q[uod] de potentibus sceli non moriuntur sicut certi
verissime in millo videntur priuilegiati. n[on] sicut dicit
sapientia dicit. Omnis est interdictus omnibus ad vitam et similes co-
tius. Item Job xxv. Iste moritur robustus et famus dices et
felix. Viscera eius plena sunt adipem et medullis ossa illius

irrigantur. aliis vero morit in amaritudine aie sue
absp ullis opibz et tamen similibz in puluere dormient
et vermes operent eos. Ecce qualiter diuites et mudi po-
tentes mortem coem cu pauperibz sororunt. Entra
Omnis potentia brevis vita ree et hodie et cras moritur
de tali rege suo dno sic legit et machab 2. Gloria eius
sterius et vermis hodie extollit et cras no inueniet exemplu
etiam accipe de excellencissimo mudi principe vnde mag-
no allevandro Qui uniuersum orbem sibi poterit bellando
subiungant sic q; tota sibi solus dñs putabat. En legitur
de ipso magno allevander quo pmi grecia rege floruit
et terris multa trophea tulit. hic mudi pagans pñces sibi
subiungit orbem tota q; tria minor viribz eius erat. Item
in alio loco scribit de eodem. Omnia ipso regi sibi subdici
regna didebat. fecit eni fame sono et fortuna monarcham
Totus allevandro famulat pñbodus orbis magna et in multis
no dñetur maxima orbe. Et post mudi triumphacu
post uniuersale et uniuersitate tota orbis adeptu imperium
q; magno sequens. Eni regni stabilitas aut poterit
perfruens. Nisi corporis icolumnitas aut pñctis vne con-
gentias. Ecce neqq; sed illud eae omibz. Ultimus ad mo-
tum post omnia facta recessus. Tunc eni poterit dñs allevandus
in hora mortis sue. Illud Job xvi. Ego ille quidam apu-
lensis repente conciens sum mñ dolium p; xii annos
non amplius imperauit. Sic enim de ipso scribit perius
in auro. Bis semis dñiane annis morti vir obedit. Cum
vixit adhuc nestia fama mori

41

Similiter de morte conquirendo potuit dñe illud Job xxv
spoliavit me gla mea et abstulit coronam de capite meo
destruxit me vndique et perire ecce lumen. Jam manifeste pa-
tet sic omnia cetera habet quod gla cesare esse desinit et tunni-
lus dix erat oculo pedum ex quo ut videt apparat evidenter
q Regia maiestas omnis terra pcula prosperitas rerum
serice longinqua dierum. pnc absp mora morte dñi venient
hora. **V**nus d' alius poeta Es sapiens marcer sapia mor-
te redimendas diutinis lappi mobiliore fluit. Es pber
possunt probitas et honestus honestas. labitur et fortis
fortia morte cadunt. Sane iam video q singula de
nobis anni furantur cunctes. Et g si fuis diuus fortis
pulcher ve qd inde si prior aut abbas fuis pcul ne qd de
Si dñs mudi si rex si papa qd inde. Tam cito ptererit
hec omnia qd nichil inde. **V**nus ypedom in omel dilassum
pensare debemus qd brevis est mudi felicitas qd modica
est huius scilicet gla. qd caduca et fragilis est qualis potentia
dicat qui poterit ubi sunt reges ubi pncipes ubi impera-
tores ubi reuoluti locupletes ubi potentes scilicet. **U**bi dñi
tes mudi qd umbra rufuerit et bellicis sompnii eua-
nuerit qd sumptus et non sicut. **Q**uid dicimus ad hec
reges obliterent et pncipes mortui sunt. nulli tamen
puciat diu dñe et qd nunc morte cadit de pnci pnci
Certe non sic impn non sic. vos aut sicud hoices morie-
mini et siad unus de pncipib; cedetis. nam ut dicit

Seneca ad lucullum. Huius eminētis vite cūdē ē exīc
Ende scribit̄ in ges̄ha. Omnia mors dēlet omnia morte addūc
Emūtas enī felicat̄es hom̄ mors terminat et cōcludit
et Nam cū pdicāt̄is fidem abrah̄e pietat̄e Joseph carit̄
tem moysi fortitudinē samp̄ sem̄ zelum ph̄ineos dauid
māſuerudinē elizei miracula. Salomonis diuicias et p̄
dēntiaon absalomis pulchritudinē et form̄ semp̄ extīma
om̄i luctus occupat finem q̄ historie finis hōis ip̄onic
Una q̄ conclusio est singulorm̄ vīdēlīz. Et mortuus ē.
Ecce iam pars manifestissime p̄ p̄cta q̄ forma genit̄
mores sapia res et honores et Non retinet hoīenū quin
runt in cinerem. Nam om̄e qđ est genitum tendit
ad interitum. Hinc ē q̄ ouidius dicit. Orcus auct̄a
suos reperirent mūrem q̄ requirunt. Et redit in mūſi
lum qđ fuit ante nichil. Omnia ad nichilum deluene
rūt tamq̄ aq̄ decurres simili et ego miserrimo q̄ ad ni
chilum redacto sum et nesciu. Nam dies mei si cōd̄m
bra declinaverit et ego si cōd̄ feniū arui. Puluis enim
sumus homo si cōd̄ feniū dies tamq̄ flos agri sic efflo
rebit qm̄ sp̄e p̄cip̄bit in illo et nō subsisteret et nō cog
noscet amplius locum suū. Ecce iam consideri q̄
homo res fragilis res diuans q̄ p̄uo efficac̄ simili
flori qui crescat in aruo. Th̄ ysa xl. Om̄is caro
feniū et om̄is gloria eius q̄ flos agri. Vere feniū ē

plus exsiccatur est fenum : accedit flos verbū autē dñi
 manet in eternū. Et s' cur supbit homo qui ē siad
 fenum rectorum qd̄ p̄us q̄ euellit exaruit. Vñ scribi
m̄ chobia. Est caro vas luteū vas lanctabile fenum.
Induluum fragil' ḡlebusa factus olens. Carnis vita
 labor carnis conceptio calce. Menstrua putredo fine
 origo luctum. Sperma prius modo factus olens post
 vermidius est. In tumulo pro qua p̄ dote supbit hō
 Item bernardus in libro meditacionis. Unde supbit
 homo cuius concepā culpa. Nasti pena labor. Vna ne-
 cesse mori. post hocē vermis p̄ verme fecit et horro
 die in nō hocē vertice om̄is homo. Attende igit̄ et vide
 principiū vite tue et modum ac finē sive terminū et
 venies maxima occasione et clausam temp̄ū humi-
 liandi. Quid cogitas qd̄ dicas q̄ temporū facis. idone
 puluis es et t̄ra. Sed p̄t̄ ē n̄ ec̄ x̄. Reuerter̄ puluis
 in frām sūa unde erat, in frām vilissimā in frām
 putridam vermidz spletam. Item ec̄ vīs. om̄is homo
 t̄ra et t̄m̄. Reuerter̄ in frām de qua suppo-
 es q̄ puluis es et in pulicē reuerteris. Et idō siad
 amonet alanus. Esto meo qd̄ puluis eis et vermi-
 bus est. In gelida putreis qn̄ iacetis h̄no. qd̄ erit i
 mūdo qui te felicit ultra vide. Cū tua rancidior sit
 caro rupta cane. Vñ bern̄. Quid fendiſ ſuano cada-
 Job vīm̄ putredin̄ vīpi p̄t̄ mena es n̄t̄ mena et ſecor mea vermidius

uerie. quid horribilis mortuo homine cuius erat i' vita
gratissimus amplexus fit in morte horribilis aspectus
Quid g^o profunt diuine qd deliae a deumib; nec homi-
nes a fevere. O deus eterne. q^o misera sorte claudit oīs
homo. Ecce tu sum. si pda diligent^r attendens maximam
humiliacionis causam pculdubio inemines. Item qd
mortis memoria horem humiliat patrⁱ i' res p*ro*^r de
slagab. qui audita communione mortis sibi fecit ab hclia
interim humiliatus est sic q dñs dixerat ad heliam
Non vides adhuc humiliari coram me. Legi qd ro-
mana curia quidam fieri solebat. Videlicet qd crebro
papa aportabat coram eo stupra quia iansenia dicebant
sibi sub hac forma. Sic tuis gloria mudi. h^e e' scid u-
nis stupram veloci^r & subito redigit in fauillam. sic oīs
mudi gloria tuo labit & pterit q' umbra. Narrat cau-
spider q'suerudinē antiquos fuisse q pmo dec corona-
cionis imperatoris constantinopolitam. cū ecce i' gla sua
lachomus quidam aportabat ei tres uel quatuor gna
lapidum dicens q eligeret de quo sibi velllet fieri
monumentum. Item legi de bco Iohse elemosinario
patriarcha alexandrinus q dñi sepulchrū ei⁹ fieret
nūq voluit illud pfici. ordinat^r q i magnis sollepmi-
tibus cū effi i' honore suo alias venierit ad eū ita dices
Dñe sepulchrū tuū impfam iude illud pfici q nescis
qua hora fui. est venturi. Et q̄re ista fabelā de

papa imperatōrē : p̄imarcha qui om̄es erant b̄ini status
 excellētissim⁹ hui⁹ mundi nisi ut semip̄os recognos-
 terent hoīes mortales : s̄ p̄e longioris vite & magna-
 nimitate potētie seu terrene glorie sup̄biendo se
 non contollerent. s̄ mortis m̄orā p̄ oculis habendo
 se in om̄ib⁹ humiliarent. vñ dī p̄ expham in ps.
 sciant gentes quoniam hoīes sunt. hoīes inquit hoc est
 de humo seu de limo p̄creati : & ige natūrio morituri
 Eccl. xlvi. Om̄ia q̄ de t̄ra sūt in terram quātent. De
 quoz m̄to om̄is homo reputat. p̄p̄la dicit. t̄ra t̄ra
 t̄ra audi sermōes meos. Ter vocat hoīem terram. Nam
 impliāt p̄t homo dici t̄ra. Est cū t̄ra q̄ de t̄ra erat
 in t̄ra conuersatur. & finaliter in terram redit & mutat
 Terrā ē creatione quātione & morte. Terra ē s̄ natu-
 ra vita & sepulchra. Nam sappit terram singulārē sicut
 & concupisit cōglutinato ē in terra venter ei⁹. descedit
 in inferiora t̄re celestium oblitio. pro t̄ra ligat p̄ t̄ra
 pugnat p̄ t̄ra mare nauigat p̄ t̄ra terram circuit et
 pambulat & sepius pro t̄ra mit illuc hō miserabilis
 auxius laborat nec a talib⁹ cessat. donec qui de t̄ra
 sumptus ē rūcat in m̄tem primā videlic⁹ ī terrā
 dicens illud in Reg⁹ n⁹. Ecce ego ligatio: diu amisse
 t̄re. & ideo. Cū p̄p̄ cū limo cū res vilissima sum⁹. Unde
 sup̄binus ad terram terrā redimus. Q̄ n̄t̄r̄ fāc̄t̄ om̄ia
 cōtempn̄

Facit etiam p̄dō mortis mēorū om̄ia cōtempnē
et tamq̄ nichil repudare. **vñ Iōn**⁹ in prologo
sic inq̄t facile contempnit om̄ia qui se semp̄
cogitat moriturn. nā cōcupiā oclœū cōtempnit
qñ aliquis cogitat se tam breuit̄ om̄ia r̄lucturum
Concupiā carnis despiciat dūmō q̄s cōsiderat q̄ corp̄
sui p̄sum q̄ instanti erit abz bernūt̄. Sup̄bia vtre
perm̄it dū q̄s hoc corde ponderat q̄ ille qm̄ vult esse
sup̄ alios ponet in terra subtra pedes oīm̄ q̄ ē i m̄fimū
elementorum. ⁊ ḡ dicit idem. **Iōn**⁹ in ep̄la ad cypri
m̄. vlemento more r̄ne ⁊ nō peccabis. Qui cōcidie
recordatur se moriturn cōtempnit p̄nūa festinat̄
ad fucā. Esau n̄ cōsiderans sibi mortem īm̄iere
facilit̄ cōtempnit terrena. **vñ dwit. gen. xviii.** En̄
mōrō qđ michi p̄derit primogenita. Item ysidor⁹
adilectus p̄nūis vtre breuitatē ⁊ q̄ ea q̄ hic vider̄
possidē q̄ instantissime videlis i morte v̄lunquendū
sint, ad illorum cohortans cōtempnū sic īquendū
aut. Si dīs v̄e qm̄q̄ nichil sibi appetas semp̄ reḡ
en̄ metis habebis si curias sibi a te proiecer̄. abne
a te qmdq̄ bonū p̄posūt̄ ponit impēdere. Esto me
tius mūdo ⁊ mūdi tibi. Mūdi gloria tamq̄ me
te iam sepa siad sepultus nō habebas cūm̄ de p̄lo

tamq^z defuncto ab omni re p^zinga negotio. vniens
 contempte qd p^z morre nō potis habet. Item seneca
 nichil eq^z tibi proficiet ad temporeiam om^z rerum
 & contemptu. si uid frequēt cogitatio breuis eiu^m et
 huius epis ince*re*. Igit^z dilecte mi dū tuus memori ince*re*
 memeto mori. Unde legit^z in libello de dono timoris
 Q^z quidam magne luctare in phia. ducit mudi van-
 itatis audiens semel in matutinis legi de longa
 vita p^zim antiquorū & q^z semp dicebat in fine ad
 q^zlib^z eorum illud. gen. v. Et mortuus est. Cogita-
 uit q^z sibi ea talis euemiz g^zticūq^z epis vueret
 sup fram. Et eo hoc cōcipiens mudi cōtemptum
 in iūc ordine p^zdicator^z i q^z fuis ē pisus m^gr in
 theologia & vñ eximie sc̄itato. O q^z vñ habuit huc
 p^z oculis uaria ec^z xl sic vñit. si armis multis
 diversus homo & in omib^z suis letato fuit memi-
 misse deb^z tenebrof. epis & diep militazim qm cu
 venerunt vanitatis arguent p^zica. V^e in die
 mox p^zat vñitas ac vanitati vanitas & q^z oīa
 fuerunt vana. Vñ scribi^z et in^m. Cuncta subiacent va-
 nitati & sic ē reuera. Vana se omnia summersa et
 singula vanitas est. Vita mā & quilib^z mudi crea-
 turā nā ut d^z in p^z. Summa vanitas oīe homo vi-
 uens. tu autē estimas eiu^m vñe & ge q^zplia amē

plurimis in deliciis posside. finē non sic. hō vanitati
similis fēus est. dies eius sicut umbra p̄cūnt. Ecce
iam vides q̄ dies tuū erunt pauci & epistopatū tuū
acipiat alter. & ido. Tp̄a longa tibi nō p̄mitē sit.
Quocūq̄ ingredieris sequit̄ mors corporis umbra. Igit̄
si bñ te inspereris & verba tibi dēa ac etiā p̄modū
dicenda cordis auribz diligēt̄ p̄cepis̄ potis̄ deberes
dīcē vado mori credens p̄ longū vnde temp̄ forte dies
hec ē ultima vado mori. Tibi. n. d. luce xvij. Hunc
demones hac nocte aiam tñā p̄petere a te q̄ autem
parasti cuius erunt. Ergo vade mori vade certus q̄
Velox est depositio tabernaculi tuū. Ut scribit̄ iij p̄em
r. Et cogita iam te morem q̄ scis de natitate etiā p̄?
q̄tostibz ãnos p̄culdubio moritus ac q̄tempne nisi
toria q̄ statim & q̄ absq̄ mala q̄ inuit erit vngda
Vnde poeta p̄ferit̄ p̄dia c̄rēs̄ possessio diuina p̄ fabri
ca. miror̄ grandis structura domoz̄ gloria men
sarium cum deliciis epulazim. Insignes q̄ r̄sori map
pe cyphri q̄ decori. Resplendens vestis q̄ moebz obstat
honestis. Greo armetorū spacioq̄ culta agoraz̄. Fīle
vñecū dulsa vñe r̄plenū. Gaudia natorū dīcō dul
cis eorum. Cūcta relinquet̄ nec p̄ her inuenient̄. Ex
his iam vide & considera q̄ nichil stabile aut p̄manēs
est in p̄tī vita. Vñ dicit eccl̄. O magnificui opa mā
edificari michi domos plātanū vñcas fēa ortos & po
meria consuei ea cūcti gnis̄ arboribz & extriuei m̄

45

piscinas aquarum ut irrigare silvam lignorum germinantem
cum possedi seruos et ancillas multas q[uo]d familiam
habui Armenia quaque et magnos omnes greges Ultra
omnes qui fuerint ante me in istum Coacteruauit nichil
argentum et auxilium et fidias regum ac puerorum feci nichil
cancatores et cantrices et delicias filiorum hominum cyphos
et orationes in ministerio ad omnia fundenda et suppedita
sum opibus omnes qui fuerint ante me in istum Dapia
quaque perseverauit metu et omnia q[uo]d desiderauerunt oculi
mei non negauit eis nec prohibuit cor meum q[uo]d fuerit
omni voluptate et oblectaret se in his que pauperam
Cumque me vertissim ad omnia opera q[uo]d fecerat manus
meae et ad labores in quibus frustra sudauerunt duci
in omib[us] operib[us] vanitatem et afflictione animi et nichil
permanere sub sole de nichil permanet. Omnia enim transse-
unt et labuntur qui omnia. Eni[us] Iohannes de gerusalemme. Quod
fuit est et erit perit articulo breuis hore. Ergo quid
potest esse frustra fore. Esse frustra fore tria florida et
sime flore. Nam simum omne perit quod fuit est et erit.
Quidam enim transiret et cœcupia eius. et ideo quod breuiter
durat quis prudens querere curat. Eni[us] Bernardus in libro
meditationum. Quod thesaurisat quod in terra cum sime dilato-
ne transiret et illud quod colligit et ille qui colligit. Eni[us]
homo q[uo]d fructum expectas in mundo cuius fructus ruina est
finis mors. Utinam saperes et intelliges ac nouissima p-

mideres. Item perris blesens in quadam epa sic die
Gloria mundi fallax et seductorua suos decipit amatores
Quod enim est in futuris promet ne in presenti pretendit totum
ad nichilum deueniet tamquam aqua decurrens. Inspice quod
fraglio quod fallax quod sit manus munda et illius gloria quod cupi-
mus. et igitur o stultissime. Cui cito non permis quod preuincia
terris. Non vides mundum miserum nos et furibundum. sed
gladio dñe mortis languendo perire. O mors fata mortis.

Tropa ordinem promissorum mecum restat peccata acceptare
diligenter investigare qualiter mortis memoria fecit hominem
promissam aggredi sive acceptare. Istud clare patet. Ioue in
destitutis qui ad communione mortis promissas pegerunt
per hoc est deus iustus baptista inducens homines ad promissas
faciendo dicens luc 11. facite dignos fratres peccata
et subdit. securis ad radicem arboris posita est quod est co-
minatio mortis. Item ps. Cum occideret eos querebat
eum et querelabatur fidelicum ad promissas pagendam. Vnde
ambit. super lucam. De michi si peccata mea non
defluo. De michi si media nocte non surrevero ad
confitendum tibi domine de michi si dolum proximo
meo fecero. De michi si veritatem non dixerero. ad radi-
cem arboris securis posita est fructum qui pertinet
quod qui debet promisse ad dominum quem querit fructum. Vnde
Job. eciam considerans breuitatem presentis vite potius
eligit hic quod postmodum sine fructu vobis penitentia. Vnde

dicit **Job** x^o. panaris diem meum finiet² breui
 dimicte me ego ut plangam paululum dolore meū
 autem haddam 2 nō reuerter ad terram tenebrosam
 2 operam mortis caligine. **Vere temp⁹ pnd ē breuis-**
sim⁹. Nam ut dicit **Job** viii^o. breves dies hoīs sum⁹.
 Item i chor. **En⁹.** **Temp⁹ breue est.** 2 ergo est melius
 mē viu⁹ 2 leuiter sustinere modicū q̄ postea do-
 lere 2 ibilis penitē p̄ infinita scia scelerum. **Vnde**
 dicit aug^o vii libro de x. cordis aelior est modici ana-
 nitudo in fauicbz q̄ eternū tormentū in discubz. **De**
 breuitate pñtis dicit. sic item dicit in sermone. **Vita**
 hoīs tota breuis est ab infancia usq; ad decrepitudi-
 senectutem. Adam si ad huc vineret 2 hodie moreret
 quid illi longitudo vite fuisse q̄tū modicū vel nichil
 vivo poss̄ dñe. **Iam michi pñcē fluperunt tpa vite.** **En⁹**
 quidam. **Q**uid prædest hoīni si vivat secula centum
 Cū morit' vitam trñssisse putat q̄ dñctum. 2 ḡ dicit
augusti sup̄ p̄. **D**ī coto q̄e illo viues q̄oquo adam
 de padys emissis usq; ad hodieū diem certe vides
 vitam tuam nō fuisse diutinam que sic auolasset
 vita an omnis cuiq; hoīs q̄ta est abe tantoslibet
 annos duc longissimā senectutem qd erit nōne q̄
 aura matutina. Item dicit **augusti** idem in quadam
 omelia fragiliores sum⁹ q̄ si vitri cēmus. **Vitri em⁹**
 2 si fragile est tñ bñ seruatū 2 custoditū dñi durat

Vita autem huāna ḡtūcūp seruet dūtre nō p̄t. nā de fin
bitur ad sebires w̄ statuū ē homib⁹ semel mori. Unde
Seneca de r̄medis fortuitos. Vita mā p̄grinatio ē
cū diu ambulaueris demip̄ redendū est. **H**anc
mortis nātatem 2 huāne vīte breuitatem q̄sdebat
gentilis ille x̄xes de quo dñs Ioh̄n scribens ad heliodo-
rum in ep̄la sic inq̄r̄ x̄xes ille potentissimus rex q̄
subuerit montes. Maria q̄ strauit cū de sublimi loco
ifimicam ēuerz multitudinē exortat̄ sui s̄² eo co fle-
uisse q̄ nullo corū q̄s cernebat post centū annos sup-
uiuerz in huānis valde necessariū ē huāna vīta
nō esse longeuam. Ram siend̄ barlaam refert. Ip̄a
cuidam arbori compatur ad cuius radices sedent duo
mures. unus albus niger q̄ reliquis id est dies 2 nox
hūis arboris vīce radices itessabiliē corrodentes. Item
augustinus in originali c̄tang illud Ia m̄. Quae est
vīta mā. Paper ad modicū parens 2 deniceps titulū
sic dicit vīta. hec ē vīta dūbia. vīta ceta vīta crūp-
nosa. q̄ huāres timidant. dolores optenuat ardorez
desiccant aer morbidant esse inflant ieiūnia mate-
rant ioci soluunt tristiae consumunt sollicitudo coar-
tat seūtas obsecat diuīcie iactant paupertas deicit
iūcet optollat senecty incurvant infirmitas frāg-
meror deprimit 2 post hec omīa mors interimit et
omīensis gaudis finem imponit. Ita cū esse desierit

47

nec finisse puer. & hoc ē qd si sapi. ¹⁰ hoc exigitū est & cum
tempo dñe mē. ex nichilo nati sumq & post hec eri-
mus tamq si nō fuerim. Et ibidem Umbra tūsiens
est tempus nostrus. Item sapiē s. Transiet vīca mā tūp
vestigium nūbis & siad nebula dissoluet q̄ fugata ē
a radib⁹ solis & a calore illius aggrauata. Unde Job
xvij. Ecce breves anni tūsicunt & semita p. q̄ nō re-
uertar ambulo. & eiusdem xv. Dies mei velociores fue-
runt cursore. prūsierunt q̄ naues poma portantes &
siad aquila volans ad estam. Item eiusdem xvij. dies mei
velocius tūsicant q̄ a texente tela succidit & q̄ supti
sunt absq̄ illa sp. Memento mei deus q̄ denuis
ē vīca mea & nō reuertet oculus meus dt videat sō
nec aspiciat me fīsus hōis. vñ petr in auro. Tela
texentis cūtus mea vīca fecit. Nā nullo tūspire die ut
nocte morat. Quid simile vento fīme tua vīca membro.
Quae fruge absq̄ mora quae sola tūspit in hora. Ecce q̄
brevis & modica q̄ instabilis & caduca ē hec pīs vīta
mā. Etia ut scribit eccl xvij. q̄ nū dies hōm & mē-
tum cōtū anni. s. iste nūs p. successum q̄ pīs ē modicū
minorat vñ 8. m̄ ps. Dies āneq m̄ dīp. lxx. anni. si
autē in potentatib⁹ lxx. anni. ampli⁹ labor & dolor.
sed qmd hoc ē temp⁹ lxx. uel eam cōtū annorum
p. qd homo viuit ē hoc temp⁹ magnum ē hac longū

annorum spatium reputandum. Certe non sed respectu eternitatis pacis est momentum quod tempus non aeternum. Cum etiam mille anni sint ante oculos domini tempore dies hesterni propterierunt et cito ruisserunt velud sombra. Quod vero est hec vita brevis lubrica pena dolor. Item non solum ponderanda est punita vita breuitas sed etiam maxima incertitudo. Cum dubia incertis versetur vita postea. Nesciens enim diem neque horam sed cum dixerit pax et securitas tunc repentinus supveniet meritus et forsitan finis ille est hodie aduentus. Unde poeti refert. Omnis sit adhuc an non plures complebit annos. Restis crux an te mors sit iugurta uel ante et post hunc diu ypsi vivimus. Disponit domini tue quod morieris et non vives. Et ibidem psalmus est velud a rexente vita mea dominum ad hunc ordinem succidit me. Nam dominus primo incepit vitam in eodem tempore etiam ceperit morte premitur. Et caput. V. Nos statim nati gemitu defunimus esse. Hinc est quod seneca in epula dicit. Cotidie morimur. nam cotidie deminuit aliquis per nos vite. Et sic quid aliud est vita nostra nisi quod omnis sine tuncstus ad mortem. Unde non in merito herculeo competit quod gradatim semper ruisset et usque ad certum puctum qutius distinxit et tunc subito et impulso cadit ac campanellas tangit et eas sonitus facte compellit. Sic in velocitate vita nostra semper labitur et fluit usque ad certum puctum hoc est ad dicere terminum a deo prius possumus et perfixum quod nemo potest preterire. Tunc enim deficit

et cadit ac campanellas i realitatem et ad sonum sepe pulsari et
 sonare facit. igitur euigila et prudenter expecta casum tue vite
 At horologium tuum gradus iam paucissimos habet praeferre
 Omnia enim hora plures gradulos preterit et miscendit. et sta-
 tum cum ad ultimum puerit in baratu mortis impudice et
 subito dilabit et cadit. audi quid poeta refert. Vita bre-
 uis velut umbra leuis fugit et nichil latet. Sic dicit subito
 ut cadit dominus stercus putat media enim vita in morte summa
 et secundum dicit etiam ipso. respicit homo finem suam. sed si cuncti pueri
 capiuntur homo. et si cuncti aures capiuntur laqueo sic capiuntur
 homines in tempore malo. Ecce iam venit finis finis venit
 etiam mors vite est ultima finis habet est finis cunctorum hominum
 qui amonent in domo luctus. Ut habeat etiam uirum in libello
metrico de vita et gestis alexandri. O felix mortale genus
 si semper habebis. Eternum si mete bonum finem quod timeris. Quan-
 tam nobilibus media quam plebe creatis. Impudicus adeo est autem
 discrimine magno. Ecce iam finis. Vita quid est hominis ini-
 res vallata ruinis. Est cura nostra animis non principium mortis
 finis. Hinc est quod vernae dicit. Cum recordor quod sumi animis
 et quod ait dico finis sine fine permaneo. et ut animis respi-
 gisto. Et quod sedum Gregorii Valde se sollicitat in bono opere
 qui pro cogitat de extremo fine. igitur dilassime. Quoniam inde
 diem tibi deuixisse superum. Semper hunc in cori mete nocte
 mori. **T**erminusque sume mentis considerans fluctuam et magis
 inanimam incertitudinem hinc vice ac propinquitatem mortis iam

Venire quid accedentes diligenter per revoluens quod anni
mi sciat aranea medicabuntur. et dies mihi sciat sumus deficit
unit. quod homo natus de muliere tam breui vivit quod qui
quod flos egreditur et conatur et fugit velud umbra. Quis
metet tenuis haec ponderans ac cordialiter inueniens et considera-
tans sic seducitur a dyabolo carne et mundo quod penitentem
gligat in hoc quod breuissimo uno ut verum dicam in hac
puncti horula seu momento. Certe nemo differt suam me-
gligat nisi quod malitia sua penitus expectauit. O quam pe-
na de illa negligencia consequitur. Unde applus ad hebreos
nº. Quoniam effugimus si tantam negligemus salu-
tem. hinc versus effirm ita dicit. Si in hoc breui quod
si negligemus nullam omena expectationem habebimus
quod per nos facinoris ostendamus. Namque breuitatem huius
quod negligemus ne per infinita felia penitentia iustificosa
postmodum incipias carde penite. Ide festina et ne tra-
daueris ne cum factus virginius finaliter excludaris. Vñ
math xxv Ecce sponsus venit et que pate erant inter
uerunt cum eo ad nuptias et reliqua. Sup quo dicit
Grego sic dicit. O si palatum cordis sapientia posset
amittere habet. ecce sponsus venit. quam dulcedime
meminerunt cum eo ad nuptias ac quam amaritudine. et clau-
sa est ianua. Item si haec sapientia intelliges ac precepit cor
detenus ruminares ad penitentiam. utrum festinantes
curres neque tempore acceptabile et dies salutis percomes

saciones & oculis tam inservit p̄dentes sine fructu. Et ergo
 siquid scribit. Apocal 15°. clementio unde excedit & penitentia
 age. **L**egit apud clarae Ballam accidisse. Quidam in saepe
 cum esset in ordine audiuit q̄d dāni votum miserabilitate. fa-
 menitatem. & cū inquit qm̄ hoc est. **V**nde ego sum
 mā cuiusdam dampnati. meam infelicitem plangens con-
 demnatōrem. & cum de pena eius queret. dicit qd̄ inter
 omnia. q̄ dampnatos magis optabant ad penam erit amissio
 tuis sibi dei grā collati. in cuius pua morula potuissent
 penitentiam fecisse q̄ eos liberasset a pena infernali. Vnde
Vnde de p̄d victore. Omnia gehennae simplicitia supat deū
 nō vide. & bonis carē que in p̄tate habuisti obtine. Oper-
 emur igit̄ bonū dñi temp̄ habemus. ne postmodū dicu-
 mus penitendo illud **L**ēme. **V**ns. Transiit estus puniti ē
 messis & nos saluati non sumus. Hinc ē q̄ deuotus ille
efficiet nos amonet. sic dicens. **O**bsecro vos km̄. & sup-
 pliciter rogo o amici mei. Vigilate in hoc bireui q̄p̄ in
 hoc hora videat contendite. Jam cū dēppa aperauit
 & cū glā multa & numerator adueniet reddē vinciug;
 sedm opa sua. Exemplarē etiam p̄as qd̄ mortis memoria
 inducit hōiem ad penitentiam faciendam. Vnde legitur
 de quodam milite flagioso qd̄ nullam p̄mā a papa al-
 lexandro sibi impositam voluit acceptare. Tandem pa-
 pa dedit sibi amulium suū ut illum p̄ penitentia i digno-
 to portaret & qntūq; cum respiceret qd̄ p̄ morte sua cogi-
 tar. Qd̄ cum fecisset plumbus diebz. postmodū ad papā

redire dicens quod patet esset ad oem aliam penitentiam quam
sibi iungere fecerat et adimplere. **C**Item legitur de quodam alio
potore qui eum nullam doluit acceptare penitentiam
tandem confessio suus sibi hoc iungit ut patet servitio
suo quod semper in primo ferulo baculum decorticatum punitas
ei dicens. domine ab memoria reducatis quod nataus habetis mori
et nescias ubi quoniam uel quoniam. **E**nim autem per tempus aliquod
sic fons fuisset et aperte hoc quod comedebat sibi in tendu verte-
rentur duxit confessor suo quod patet esse oem alia primaria facta
quodcumque etiam vellit. nam cor suum erat in sepe concurba-
tum et formido mortis cecidit super eum. **E**x predicto ergo
facies clare patet quod mortis memoria facta hominem se humiliare
omnia contempnere et primaria aggredi sine acceptare et ex eo
septi patet denicare et ideo sepe recordens bone finire
quod morieris. Si memor es mortis felicis eius aco fortis ^{de iudicio} ^{corino}
Secundum nouissimum cing frequenter recordatur a patre
memoria non solius corporis a maximis seu etiam
a culpis minimis et peccatis. Unde in virtus patrum legitur
One cum quidam senecte vidisset predam uniuersitatem dissolute in
dente dixit ei. Coram celo et terra reddicuri sumus ratione
totius vite mea et tu ridebis quod dicebis si scias quod strictu raro
postmodum fieri in iudicio de omnibus peccatis quodcumque fuer-
int et prius utique non ridebas sed pocius plangeres et
doleres quod nunc locus est flendi locum est patet lucundi postea
gaudebimus qui nunc sua criminata flebimus. **E**nde gregorius

in omelia. pars qvis ita agenda est letitia ut magis amari
tudo sequentis iudicij recedat a memoria. Hinc est qd dñs
dicat eccl. xxviii. Memor esto iudicij mei. etiam tū accepero
tempo ego iusticias iudicabo. sic papham faciat in ps. 2
rohet ultimo. Consurgant et astendunt gentes in Valle Iosa.
phat qz ibi sedebit de iudicem in circuitu eius gentes.

Item Ieremie sedd. ad huc iudicio contendam voluntati aut dñs
de quo gnali iudicio scribit oratione in. audite verbum dñi
filii isti qd iudicium dñs cu hectoribus terre. Hoc autem
iudicium valde est timendum. Unde d^r Ap̄ha a iudicis eius
timui. Item sapie v. Videntes turbabuntur timore horri-
bili. gementes per angustia spiss. Certe dñe in hoc die tur-
babuntur gentes et timebunt qui habitant terras a signis
tuis. nec inerto pauebuntur qd multa horribilia erunt
signa que videbuntur. nam ne scidi^r luc. xxv. Cu vident
filii hominum de clementia in nube cu præte magna et maiesta-
te. cum erunt signa in sole et luna et stellis et in terris
pressura gentium per confusione sonitus mariis et fluctuum
ita qd arrestent homines per timore et expectacionem qd sup-
ueniet universo orbi. O miser homo cogit illius iu-
dicio dei salis et hominis tam horribilem aduentum. nam ignis
in conspectu eius evadet et in circuitu eius tempe-
stas erit valida. Ignis magis an ipm procedet et inflammabit
in circuitu inimicos eius. Unde ab heliceos v. Terribilis
autem et quedam expectatio iudicij et ignis emulacio qd

consumptum est aduersarios eius analictus n^o. Ecce dies veniet
succensa q^{uod} cum in eis et erunt omnes superbi et omnes frumentos ipse-
tum stipula. Item ipsi xlvi. Ecce dominus in igne veniet. vñ
Iohe n^o. Ante faciem eius ignis vorans et post eum omnes
flamna. et igne sicud scribit malachit n^o. Quid stabit ad vnde
dim eum. ipse enim q^{uod} igne conflans et q^{uod} herba fullonii et se-
debet conflans et emundans argentum. Quid sane mensa huc
iudicem et adiungens eius diem tota coede non timebit. vñ
gregorius sup^{er} ezekiel. Quae est mēs hōis eterni iudicis pūc-
am nō formidantis ubi cūcta simul patē ante oculos rede-
unt et omnia que cum dilectione acta sunt ad memoriam
cum paurore reuocantur. Ecce ut scribit p̄ouet xxviii.
Viri mali nō cogitant iudicium qui autē req̄uirunt dñm aliad
ueritatem omnia. Unde benedictus in prosa. Exponest qd̄
multum iudicis vencuri dulciū quē faciat nō occulit
nec illinquit qd̄ multum. Et quis nostrū nō timet qd̄
iudeo apparet. Ignis autē quē ardēbit. peccatores qui delibit
Est autē hoc iudicium spālē metuendum p̄e via. primū
est multiplex accusatio ipso peccatoribus balde grauit̄ p̄for-
ienda. Secundū est strictissima vultucomē mē ruciō de-
omnis singulariū frēndia. Tertium est horribilis penitēcie
exspectatio que a iusto iudice rūcē crudelē est ferenda. qd̄
omnia sumit peccatorū plurimū metuenda. et p̄sequētes eorum
memoria est a peccatis retractua. Quid iudicium timet ē p̄ter
multiplex accusacionem.

Et s^o primum q^e quod iudicium valde et p^{re}c^{ar}itate me-
 tuendū est multiplex accusatio ipsius peccatoribus valde
 grauitate p^{ro}ferenda. Enī multa inveniuntur et inveniuntur
 in scriptura que in die nouissimo peccatores accusabuntur. ¶
 Primum est ap^{er}a costituta q^{uod} peccatum argueret nō in occulto ut
 nūc sed coram omniis nūc apte. Vnde daniel dicit. Iudicium
 sedis et libri aperte sunt. et ostēt q^{uoniam} reuelabuntur. in his
 libris conuenient fūma dicitur et mortis glorie seu confusione sa-
 lucis peccatorum in condemnatione sempitene. Item apocalyp-
 sis. Iudicati sunt mortui et hinc q^{uod} scripta erant in libris. h^{oc}
 est in consciencie peccatorum. Enī ad rōm. 14°. Testimoniū illis red-
 dente conscientia eorum. Nam siquid testimonio bone conscientie
 iusti hominis est gloria. sic testimonio pravae conscientie et accusa-
 tio peccatoris seu condemnatio sine pena. ¶ Secundū q^{uod} actu-
 sat peccatorem sicut dyaboli et spiritus maligni. ipse enim siquid predi-
 tores suggestūt peccatum fecerint et de fide ac omissione peccatum
 rem accusabuntur. siquid socius furio interdum accusat su-
 rem de illo q^{uod} fecerat cum eo ideo apocalypsis. dyabolus
 accusator primū nominatur. Vnde augustinus. astabunt omnes
 ante tribunal Christi et presto eum dyabolus et recitatib^{us} liba-
 confessionis nūc et obicit nobis in faciem quidq^{ue} fecimus
 et in quo peccauimus et quo loco et q^{uod} facere debemus
 dictumus et enī ille adversarius noster. Qui istuc in-
 dicat iudicium esse meum ab culpam qui noluit esse
 tuus per gratiam tuus est per naturā meus per misericordiam

tinus ob passionem meus ob psuasionem tibi inobedient
michi consentiens ate accepit immortalitatis stolam a me
hanc pannosam qua induit est tunicam tuam vestem
dimisit cum mea huc venit. Equisseme iudex iugis
illum esse meum et meum fore condempnandum. Hec aug
Tertium quod peccatores accusabit sunt angeloi et spūs
bti. credibile est enim quod ille qui eis tradidit alias custodi
endas requireret ab eisdem huiusdi custodia rōnem. Et cum
illi non mēcent nec culpam alienā sibi delent impu
tare oportebit eos dicere quod ipsi non sunt in culpa sed peccato
res qui noluerunt eis credere et obedire. sciat non est culpa
medii qui nichil omittit de p̄timentibz ad curiam ipsi
mi si non sanat languidum sibi inobedientem. **Vñ** **Lēmē**
Pi. Curauimus babilonem et non est curata. et verbi
angelorum qui dicent pecamus quod necessarium erat fieri
arta babilone ut curaretur. sed culpa sui sunt quod non
est curata. **Q**uacum accipans peccatum suum crea
ture et si quesieris que dico. quod omnes et singule nam
offenso creatorē totus mundus odio habet offendit. **Vñ**
Job xxvii. Reuelabimur celi signitatem impiorum et terra adver
sus eum consinget. Nam dominus aduocabit celum de
fensum et terram discutē p̄p̄lū suū. **Vñ** **C**reditor p̄p̄ ma
ritam. In illo die nichil est quod illi respondeamus. ubi
celum et terra sol et luna dies et noctes et totius mundus

stabunt aduersus nos in testimonio nostro patrum
 Et scilicet dicit Gregorius si queris quis te accusabit dico tibi
 mundus et creaturæ non solum patres accusabunt
 verum etiam creatorum de ipsis vindicabunt. Unde
 sapientia vestra armabit creaturam ad electionem iniustorum
 et pugnabit cum illo orbis fratrum contumaciam insensatos
 vestrum patres. Item eiusdem vestrum Creatura tibi patrem de-
 scriuens excedens in tormentum aduersus iniustos

Contra accusans patrem sunt miserabiles per-
 sonæ qui iniuriam passæ sunt. ut ille tuus eos accusabis
 qui ipsis iniuriam fecerint. Tunc enim verificabitur
 verbum apostoli in psalmis sic dicentes. Cognoui quod factum
 est iudicium inopis et vindictam pauperum. Haec neque quod
 abyssos intueretur qui sedet super cherubim et seraphim
 qui ambulat super penas ventrum terribilis in consi-
 lio super filios hominum tuus iudicabis causas pauperum
 qui stabunt in magna constancia aduersus eos qui
 se angustiaverunt. tunc vindicabis omnia propter orpha-
 norum et iudeo viduarium. pacia vero pauperem non
 peribit in finem. Accusabunt etiam subditi suos ipsos
 et negligentes platos. Pro Bernardi super canonicam. O cri-
 bilis deus super filios hominum te incipient miseri-
 citate montibus cadere super nos et collibus optire nos. Veni-
 ent ante tribunal Christi et audiet postorū grauis quæla

accusatio dura quoniam vivere stipendio nec diluc
peccatum quibus sit sine duos ceci et mediatores frui
dulenti. **S**eptem accusans peccatum est malitia
seu peccatum. **I**eremie 11°. arguet te malitia tua et adiustio
tua incepit te. Unde peccatum erit ligata ad collum
peccatis. **o**rci. omni. Colligata est iniurias effractum absto-
diuum peccatum eius. **I**tem **m**eu*s* 1°. Convolvunt sunt et ipso-
stet collo meo fidelis ligantes me. et ideo sicut fur
tum ligatum ad collum furis accusati eum ita et
tunc peccatum accusabitur miserium peccatum. **p**roverbio **xv**^o.
Iniquitates sue capiet impunitum et summis peccatis suorum
sumusq*ue* cōstringit hinc et q*uo*d p*ro*p*ri*am dicitur. sumos
peccatorum circumplexi sunt me. quibus i*ps* sumis mali p*er*
dyabolum trahent ad infernum. Tunc enim cadent in recessu-
lo eis patres et captio q*uo*d abstandit apprehendet eos. legi-
de heretico q*uo*d intrans ortum enerat se poniis frigida
ea in aculeis suis. cum autem venient ortulanus tunc her-
eti us dolens frigide impedit ab enere. et sic cum ponitis co-
prehenditur et arrestatur. sic etiam accidit patre diuisio
onato peccatis quibus comprehendetur in die iudicij et accusabitur
ab eisdem. Eni*m* p*ro* Cognoscetur dominus iudicia suens in opib;
manu*s* suar*s* comprehensus est patre de quo dicitur **C**ristos
In p*ro*p*ri*itate cogitationes et opera p*ro*p*ri*itate stabunt ante oculos
nos accusantes nos ante deum dicentes ap*osto*lo. Cogitationibus

in vicem accusantibus. Unde **L**eviādū. Tunc opa mā sūnit
 loquencia dicent ad miseriū p̄tōrem. tu nos egisti opa tua
 sumus non te dēfēmus. tecum crīmū tecū ad iudicium
 p̄gēmus. Nam ut dī eccl̄ p̄dī. scīd̄ iustitia iusti super
 eum erit sic impietas impij erit super eum. Tunc est q̄
 p̄s dicit. Iudice hēc om̄es gentes. auribz papīte om̄es qui
 habitatis orbem. Cui tunclo m die mala. hoc ē in die iū-
 dicij. Que non solum mala est. ymo pessima cui libz p̄tōdi
 ad q̄b r̄ndet sibi ip̄i dicens. Iḡē tunc tunclo q̄ iniquitas
 calcanei mei circumdabit me. **S**eptimū 2. Vlāmū ac-
 cusans p̄tōrem sūnit cornēta sūne instrumēta passio-
 nis xpi ymo dēm̄ ip̄em̄ xpc̄. vñ **J**ēmū. Crux xpi
 cont̄ te loquetur. 2 clau de te conseruent̄. Hinc agnus
 in tractatu de cymbalo sic dicit. fortasse dñs in corpore
 suo cicatrices obseruat ut in iudicio p̄tōribz expītibz
 ret. 2 cōtūcens eos dicit. Ecce hoīem̄ q̄ crucifixist̄. ecce
 deum 2 hoīem̄ in q̄ credē nolūstis. Vide te vulnēa que
 infixist̄. agnoscite latus qd̄ impugnasti. qd̄ xpi dos
 apertum est 2 mirare nolūstis. **T**unc etiam ip̄e xpc̄
 accusans p̄tōrem dicit illud qd̄ **nau**. iii. Habe septim
 Reuelabo p̄fidenda tua in facie tua. 2 ostendam gentibz
 midicātēm̄ tua 2 regni ignominia tuam. Item **o**ze 17
 Reuelabo frusticām̄. em̄s in oculis amatorū eius 2 vñ no
 eruer eum de manu mea. Q̄q̄ depolati 2 q̄q̄ tristes erūt
 in hac die miseri p̄tōres. Tuē em̄ scīd̄ scribit̄ ap̄oc̄. j̄o

Videbit enim omnis oculus / qui enim pupugerunt / plageret
se super se omnis tribus terre. Tunc peccatum videbitur / institerunt
debetibus suis premet / et cibes te. **Quod iudicium timendum est propter**

Aliud quod iudicium redditum timor / reddenda rationem /
sum est strictissima diligentia mea / id de omnibus
singulariter facienda. **Qui** **luc** **viii**. Hoc / id nem diligentia
mea tue. Jam enim non potis diligere. Primum si esses id nem
redditur nullo florenorum coram domino qualiter uiso prudenter
et severo multum terres sollicitari pro bona quantitate fa-
cenda. **Tio** **g** multorum sollicita vigilans et timoratus per
reddenda ratione de quibus / et omissis coram deo et angelis / et
omnibus sanctis eius. quibusque pertinet / et astantibus te natura ope-
redit computare non sollem de maioribus deum etiam de min-
mis **vix** ad ultimum quadrantem. **Qui** **vix** **m**. **Dns** ad iudi-
candum veniet enim senioribus plus sui et principibus eius.
Item **zacharia** **xvii**. Pemebit dominus deus mens omnes per se am-
eo **qui** ad iudicium generale quod erit in publico coram omnibus
et non in occulto et igitur tantum magis est timendum. **Qui** possit
in agone mane iudicium suum datur in lucem et non absto-
detur. **C**ertusque ratio multimoda de cunctis tunc reden-
da primo videlicet de aia a deo nobis data / et commissa. si enim
rex filiam sibi dilectionemque in regno suo disponit facere
reginam alicui suop quibusque subditorum et ille est male
custodierit quos dubitare quoniam rex exigeret ratione de custo-
dia filie sue taliter neglecte. **Q**uidque faciat rex celum

54

de illo cui filiam suam id est aiām sibi spālcer dilectū tridi-
dit in custodiam q̄ intendit ad dignitatē regiam in celis
sublimare si eam male custodierit nōne magna inde eri-
get rōnem. Ideo dicitur Dei mī. Custodi temp̄m et aiām tuā
solliate. Nam scid dicat angustias. Māns est dāpnū in
amissione vniq̄ aiā q̄' mille corpora. Unde bernard in lib.
medicacionē. Tonus iste mādus ad vniq̄ aiā p̄cūm esti-
mare non p̄t et iuḡ dicit ibidem. Cū carnem tuam
p̄ciosis rebus impingnas et adornas q̄' post paucos dies
vermes sunt in sepulchro comedunt et aiāz tuam bonis
operibus nō decoras que deo et angelis eius in iudicio est
p̄tancia. Cū aiāz vilipendis et ei carnem anteponis. Do-
minām ancillā et ancillām dñari magna abusio est.
Item dicit idem. si de conceptu. Hoc dñe filii hominē aiā curā
negligunt curam autem carnis domini desiderio p̄ficunt.
nec em̄ p̄ttare metuit s̄ pumiri. Tūḡ hinc. noli minq̄
digno plus diligē maḡ digno. noli corp̄ extolle et aiām
negligere. noli ancillām extolle et dñām p̄mitte ancil-
laci. Unde crisostom libro de repacēne lapsi. si aiāz
negligimus nec corp̄ saluacē poterimus. nō em̄ aiā
pro corp̄ sed corpus p̄ aiā feci est. Qui ḡ qd̄ p̄mid
est negligit et qd̄ scdm̄ et inferius est extoller et custod̄
vraump̄ corrūpit. Qui deo ordinē seruat et qd̄ p̄mid est
extollit etiā si scdm̄ neglevert p̄ primi salutē saluabit
et scdm̄. Si ḡ volūs aiāz tuam saluare et dona inde dno

reddere rationem ipsam instrue scientijs & virtutibz diuinis
Ende dicit plato in thymico. Ad hoc autem quicquid est corpori ut
feneretur scientis & virtutes si cum magno fene^r venierit be-
nigne recipiet a suo creatore. sicut autem itelegatur ad ifem
Iste vero reddenda erit ratio de corpore meo. pmi siquid
est castrum a deo nobis traditum & commissum. Unde bernardus
Bonum castrum custodit. qui corpus suum custodit. Exiget igit
ratio de custodia huius castri iudicium. si inimici domini hoc e-
tiamis volupaces & via aliqui ibi sint recepti & familia-
res eiusdem & amici id est virtutes & bona opera ab inde
turpis effugati. si dyabolus ibi fuerit receptus & optime ver-
dinus expulsus sic confuso modo quod si fecerimus magna
erit suspicio deuota predicationis & infidelitatis & stabimus
ad reddendum inde rationem. Item corpus nostrum est iumentum
a deo nobis concessum Ut ipso dicamus pro auctore nostro
& utilitate de quo debemus reddere rationem quo ad tria. Et hoc est
xxvii. Cubaria erga & omnis auctoritas. pams disciplina & opus
seruo astringit quod seruus designat nrum corporis. Cui debet pams
ad sustentationem nec erga discipline ad repressionem fasti-
uie & omnis domi opus ad pfectam penitentie. Exiget ergo dominus
pms de hoc suo iumento si sibi pabulum discere ministrerimus
non nimis laute ipsum corporis nutriendo nam
qui secundum suum delicate nutrit postea illum sentiet
contumacem ut & quicquid **xxviii.** Eciam non nimis
modicum ipsi corpori de natura tribuendo quod si fecerimus

55

reputabimur p̄formi corporū p̄emptores. **C**ontra quod sic
loquitur bernardus in ep̄la ad fr̄es de monte dei. sumit
2 alia corporis exercitia in qm̄bz nōcē ē laborare. si autē se
vigilie ieiunia 2 h̄m̄ modi q̄ sp̄uālia nō impediunt sed
adiūnant si cum idone 2 districione fiant. **O**r si ex indis-
cretione vicio sic agant. ut nō deficiat p̄nū vel lan-
guente corpe sp̄uālia impediant qui sic ē coepi suo ab-
stulerit bonis opib⁹ effici. p̄nū affici. proxio exemplū et
honorē deo. facilius est 2 horum omn̄ in deum reus.
Et s̄ ḡregorii xxv oīoralū sic dicit. p̄ abstinentiam carnis
vicia extinguita sunt non caro. s̄z nōcē est ut arte con-
tinuerit qm̄bz teneat qui nō ceterum sed vicia occidat.
Sepe enī dñm in illa hostem insequim̄t eaā ciuem q̄
diligimus trucidamus. **T**ercio exigeret si cuā vnguis dis-
cipline illud correxerimus a rebellione 2 fastiūis ipm̄
cohibendo. **T**ū bernardus sup̄ cantici Iugo discipline inso-
lencia morum est demanda. Item dñs idem in ep̄la. O
q̄ opositū reddit om̄enū corporis statum. nec nō 2 mentis
habitum discipline suū submitit 2 p̄meti sp̄uālia
componit. Vultum ligat oculos castīmos prohibet mo-
derat. Lingua frenat. gulam sedat. itam 2 format in-
cessum. **T**ertio exigeret dñs si ipm̄ corpora laborare feci-
mus in opib⁹ p̄fectorie 2 virtutis. **V**nde angustius
libro. de baptismo p̄nulorū. p̄ce hoc de padysa emissus

adam cont' eden hinc uic ut significaret qd in laboribus
qui sunt delictis concr' erudienda est ratio pcc'. Unde corp'
nostrum reputandum est al laboriosum ad opa peccata
faecunda nobis a deo comeditum. Sicut ergo illud tenere
ociosum cum ignoras qd diu penes te manebit nec im-
pccio penitentie opa ab illo qm dcess' forsitan ipm ip-
uise repetitur. 2 g' crisost dicit. Si mutuo accepte nos
bonum aut equum operis instant' 2 dicis forte cras a
me toller' qre hoc etiam non facias cum corpe qd facis
cum equo aut bono. Sic g' iunctum a xp' tibi concessu
discrete mitras ut sustentet natu' 2 domet' via. sic
vngu discipline corrugas ut maneat in obediencia et
fulgeat castimonia. sic ad laborem instruas ut p'sum
ganc' acta 2 filiat digna patentie opera. Et finaliter pos-
sis dno bonam 2 valentem exinde reddere rationem. Tercio
reddenda erit ratio de proximiis 2 p'mo pac' ex filio
hoc h'c. 1° Regum iii^o. ubi legit' qd hely punitq' est pro
filis suis eo qd non erat illas indigne age 2 nō corri-
punt eos delinq'ntes. 2 g' d' pueb xxiv^o. Erudi filium
tuum. Unde quidam. Si tibi sit natus peccante con-
ge natum. Neue suu' luere poss de iure reatu'. Item
prelatus de suo subdito. Eze xxvii^o. fili' heris specula-
torem dedi te domu' ip'si. audies g' eo ore meo ser-
monem amicabilis eis come. si meditente ad impi'

um impie morte moriens 2 locutus nō fuit ne se aus-
 codiat impius a via sua 2 ipse in iniuriae sua mori-
 tur sanguinem eius de manu tua requiram Item
 Ez. xxviii. Ecce ego ipse sum pastores 2 requiram gre-
 gem de meū de manu eorum. Item dñs seu cepit te-
 remus rōnem etiam reddet 2 suo inferiori 2 subiecto
 hoc paci nū xxv. Sibi p̄ncipes a dñō missi sunt sus-
 pendit in palib⁹ p̄p̄t p̄cē p̄cē p̄p̄lī q̄ formicari fuit pa-
 puli cū filiis moab qui vocabant eos ad sacrifici-
 cia sua ut legiunt ibidem. tales igit̄ sunt p̄ncipes
 2 p̄lati de quibus scribit Iēnī xxv. Gloriate pastores
 2 clamate asperget vos cīmē optimates greg⁹ q̄ q̄p̄lēt
 sunt dies vtrū ut interficiamini 2 cedetis q̄ daga
 p̄iosa. Videant ḡ p̄lati ecclē 2 p̄ncipes uniuersit̄ tre
 qui alios p̄sumit qualic̄ ḡmissimū sili gregē verbo
 p̄ter 2 exemplo regim̄ instruunt 2 defendunt. p̄lati
 nāq; debent p̄plm docē 2 a sup̄mis hēritor̄ insulib⁹
 vulpīnis quoḡ fraudib⁹ sagacit̄ defensare. p̄nci-
 pes vero terre debent peccantes conge sulcidis p̄bi
 Iudicium 2 iusticiam facē. pupilles 2 viduis miseri-
 los q̄ p̄sonas diligēt protegē nec q̄q̄ iusti coacciō-
 nibus seu molestib⁹ aggrauare. sciat enī fore sp̄ciā
 papie v. q̄ iudicium durissimum in his qui p̄sumit fuit

Epigno enim conceditur misericordia potentes autē potē-
ter tormenta patient̄ ad eos ergo plati ecclesie et p̄ncipes
Emperat̄e sime f̄ni sermones mei ut distans sapient̄
et non exadūtis ac subdicos sic instruere regiae et defen-
sare ut durissimū hoc iudicium ubi fortioribus fortior
et maioribus maior iustitiae cruciatio securit in die nouis-
simi Salvatoris expectare ¶ Quarto reddenda erit
ratio de omnibus operibus et quinque unde atq̄ amasi
sic dicit in simbolo qd̄ ad xp̄i aduentum omnes homines
resurget hinc enim corporib⁹ s̄ms redditum de factis p̄p̄is
rationem et hoc est qd̄ apluē iuit n° cor. v. ubi dicit
Omnes manifestari oportet ante tribunal xp̄i ut reci-
piat unusquisque p̄p̄a corporis p̄put gressus sine bonum
sine malum. Enī eccl̄as. Cuncta que sunt adducantur
omnes in iudicium et non solum magna et grāvia p̄cā sed
etiam qm in oculis misericordia modicā et qm nulla. Enī
pūi qd̄ videt passus homines sed de hoc erit ratio red-
denda Job xvi. observasti omnes semitas meas et
vestigia pedum meorum considerasti. Et subdit et festina
Tu quidē gressus meos dimiceras. Item cuiusdom
propositus. oculi eius sup̄ dias horū et omnes gressus eius
considerat scilicet ad retribuendum qd̄ nullis impeditur
Exemplum de angelo manente passus hemite de q

Dicitur in libro pacrum omnis est verbum otiosum et
 sicut scribit ^{quatuor} xij^o. De enim verbo otioso quod locuti fue-
 rint homines reddent in die iudiciorum sanem. Sapientia. Qui lo-
 quuntur iniqua non poterit late, non preterire illum corripotis
 iudicium omnino vide cogitatio vana. et cum dicit sapientia in
 cogitationibus impiorum interrogatio cur, et eisdem ^{ibidem}. Pro cogita-
 tiones nostras scrutabis unde ^{Iesu} clamamus. Ego autem opera eorum
 et cogitationes vestras ut congregem cum gentilibus fidibus ad
 iudicandum pro ut gentes iudicabo, de quo hoc ^{Iesu} in ^m
 In diebus illis congregabimur omnes gentes et reducimur illas
 in Valle Iosephat et dissipabo eum eis ibi super ipsos meos et
 hereditatem meam istud. Omnia ergo opera nostra cogitationes et vana
 fructuissime iudicabimur. Nam ut dicit gregorius super libro quatuor
 xxviii. Omnes capilli vestri nubati sunt sciam de diebus tuis
 consideratis et gressus dimunieratis et nec minimae cogitacio-
 nes autem verba minime issima quam apud uos diluerunt in
 eius iudicio permane et indiscissa. Tunc enim diminuit
 opera nostra tamquam si in frontibus essent septa crux omib[us]
 manifesta. Et tunc ut scilicet eccl[esi]a in fine horis denudi-
 tio operum illius. **Q**uarto est ratio reddenda non po-
 luum de malis omisissis sed etiam de bonis permisssis. En-
 taretur vero. Tunc dicit rex sine qui a sinistra eius erunt
 discedere a me maligni in ignem eternum qui patitur est
 dyabolus et angelis eius. Espurium enim et non dedecisis michi ma-

ducare et certa que sequuntur et sunt una de causis quae di-
 uis epulo non tuerit aque refrigeracionem q[uod] panper
 Lazarus de misericordia mensie nichil potuit obtinere. Item
 non plenum de quissimis et omissis ratio reddet sed etiam de
 ipso p[ro]prio n[on] que mala f[ac]t[um] simo et bona plurima neglec-
 tu. Et xxiij. Tempore dierum et tempore dedit illi dominus ut
 quod salubrem ad eius honorum et propriae salutem temp[er]o
 viteret q[uod] multa in diligentia et in iustitia consumuit
 de quo beatitudine in sermone ad scolares acqueret sic di-
 tens nichil paucius ipse. si heu nichil hodie valens impudens
 transiret dies salutis et nemo recognoscit nemo sibi p[re]ce-
 diem et n[on]q[ue] redierunt causat si sicut non peribit capilla
 de capite sic nec manentia de ipso videlicet de quo non
 cogit. O gratissimum hoc timebat beatus ancillus in medita-
 tionibus suis dicens. O lignum aridum et torile eternis us-
 nibus dignum. Quid enim r[es]idelis in illo die cum exigit
 ate usque adictum scali omne tempore vivendi ubi impo-
 sum qualiter ate fuit expensum. Et igit[ur] dicit super eam
 iij. filii conserva tempore. Q[uod]o[rum] et ultimo reddendu[m]
 erit ratio de omnibus donis a deo receptis ipse enim dominus
 nichil duci de quo non vellet h[ab]ere rationem unde pacis vide
 comodare q[uod] simpliciter duci. Ipse enim requirit rationem
 de omni dato sive sit spirituale sive bona aie nulla ac
 quisita et infusa sive corporale ut sunt fortitudo agili-

tas et pulchritudo. Hunc quale et sine prates dñe et
 honoris de hinc omibz patz exemplarz et gabolice ~~quam~~
 vobz de quinqz talentis et fuc vno de nobili qui tradidit
 scuis sine. et nimisque quibz amibz operis et reddi et com-
 plicatio ficer spalis et g'ficiet scribit Job xxv. Deinde et
 iudicium simple breuer faciendum in quo de omnibus et singulis
 simpliciter posse ratio strictissima exigit. Quare dicitur
Job xxvi. Quid faciam cu suercent ad iudicandum dñs
 et cum quiesceret quod respondere illi. O g' Geloce' benet
 quens et interrogans de omnibz operibus nra nra est.
 dies predicationis et ad esse festinat ipa scilicet qm dñs iudica-
 bit populum sudi. qd ut dñ ad e fratre. Iusta est dies dñi
 sup omes gentes ipse numerus dicit apo. m. Ecce domo cito. et
 ego dñ mari xiiij. Vigilate nestis cu qm dñs benet ser-
 an media nocte an gallicanu an mane ne cu benente re-
 pentu inuenias vos dormientes. Qd aut' vobis dico omnibz
 dico Vigilate. nra si no Vigilantes. Benet ad te rumpit fur
 et nestis qua hora beniam ad te. Item apo' Etin. ccc
 beno cito et meritis mea merita est reddi vniuersi sed m opa
 sua. Et liget sine cu de cor et tanta oportebit te iam
 cito et qm improuise et subito reddi rationem. semper vigilat di-
 ligenter te examina constiut quipz tua fundim expri-
 ma ne cu dñs ad iudicandum benet posso eidem querentes
 respondere et mi oculis eius gratia ac pectori benit miseris

cordicē tueri. Et hoc est quod suadetur ab ~~et~~ ^{et} xxiij^o
vbi dī. ante iudicē interrogā remētē pī et mō consū dei nō
mēs propīacōnē. Q' iudicū ē timēdū pī sūc plāctō

Timū q' finale iudicū reddit formidabile et pa-
uestendim̄ horrībilis cōspectū sētēnā que a nōto iudicē
tūme crudelitē est ferenda. Nec autē sūmā ē terribilis pīlū
propt̄ mā. pīmū et mētūdū sūmā sūc dubitacio. nulli-
enū constat an pro uel cont̄ se feret. Nam dī dī ēt u
Sūmē iusti acī sapientes et opa eozim in manu dei et m
nestis homo vān̄ odio uel donare dignus sit. sī om̄a ī pīlū
perūnt mētata. Leti legit̄ in Sūmē pat̄. q' cū abbas aga-
thōn moriturq; pīrō dies stārt̄ immobil aptis oculis et
fīs emū pulsarent̄ dicentes. Abba Ebi es. Repōdit̄ In cō-
spectū om̄i iudicū assīsto. Et dixerūt frātres. tu nōnes dīcō.
Intima virtutē qua pōmū mādūca dei custodīi sī homo sū
et nestio vñū opa mea accepta fuerūt̄ coram deo. q' alīci
sunt iudicā dei. et alīci homū. et ideo tūmē met̄ qfido nisi
venero ad deum. dīcō erū. gregorij. sepe iustitia mā ad ex-
amen diuine iustiae deducta iustitia est et pīlūm̄ fōrdz
mō consū iudicis q' intēcōne fulḡ opant̄. Endē prōueib
xom̄. Est via que dībet̄ hot̄ iusta nouissima aut̄ eius
dedicunt̄ ad mētūt̄. Et q' iste scīs pī agitatio sīc cor-
dālit̄ aduertebat. Ideo ḡm̄is in mādūca dei custodīdīs dī-
ligentissimus fūc̄ futurū tū iudicū Galde tūmēt et co-

paucis. **Trem** legit ad suu in vitas purum qd quidam penit
 dixit. Tres res timorositudin^{em} qm mta mea egressa e de corp^e
 ultiam qm accusura est p^r des. Tertiam vero qm finali
 sententiam in die nonissimo expectauerit auditum. Ecce
 qualis hoc iudicium multi stetim patet timuerunt prop^r in
 certitudine sive tunc ferende. et vere merito valde est ti-
 mendum. Unde ~~magis~~ Ep. 2 sunt verba saluatoris exulti
 dicent miseri. Domine domine non in nobis tu gemitumus et deo-
 mia ciecumus et bracca multas facimus et te confitebitur
 illis dicens. Attingi novi eos. discedere a me. Si prope et
 fugantes demones et miracula in dei no^re facientes nre re-
 pellent. quis poterit esse securus. quis tam scit hic possit vnde
 qd in hoc iudicio nō habeat tremere et timere. nullus veris-
 sime cu nō sit mudi a sorde sup^r terram etiam nec ipsius
 omnis dei. hinc e qd scribit^r I^s 43 form^r fū sumus nos oes
 ut in iudeo qm panis nesciuate omiuerte iustitiae me^r
 Igit^r de omib^s et opib^s mris in hoc iudicio p^rducendis
 q^rtūcūq^r videant^r bona sive iusta debemus merito fermi-
 dare. **Vn** Job u^r. Verelat omnia opa mea. sic dicit **paul**
 Gas elatim qm de millo p^rco constat sibi fuit. dicit enī
 actum xom. Ego omni^r qstia bona qm sat sive in hodi- apud deu
 em diem. tñ fecit scribi. et v^r de piciatu p^rco noluit
 esse sive meritu sive i^r corii ms. Quasi paucando nichil
 dicit nichil. constans sum. s^r in hoc iustificari nō sum hic

Gregorius auct. Iusti autem omnes quod agunt metuentes
domini causa considerant anque ante iudicem stabunt. Omnes
enim stabimus ante tribunal Christi. scribit apelles vnius ad romanos
Et igitur quod ego misericordius quod dicam ut quod faciam sit
nil preferam ante tantum iudicem. **D**icit enim est illis sente-
tia dura et lamentabilis summo intollerabilis glorioso cui ira
dicet. ~~Ego eras~~ xxviii. Cuius venient filii hominis in misericordia
sua et omnes angeli cum eo. tunc sedebit super sedem maiestatis
tutis sue et congregabuntur ante eum omnes gentes et sepa-
bit eos ab iniuste sicut pastor segregat oves ab eviis et
statuerit quidem omnes a deo suis. eos autem a sinistris
Tunc dicit rex unus qui a deo est cuncti. Venite beneci
patris mei possidente lobis patrum regnum regnum a con-
stitucione mundi. Esurium et debitos michi manducare
et certa quod sequitur. **T**unc dicit et hunc qui a sinistris eius
cuncti. Discedite a me maledicti in igne eterni qui pat-
er dyaboli et angelis eius. Unde quidam iudicis si tecum luc
miser est vox ite venire. Dicit reprobus ite venire proibio
O graciosissimum et dulce Christum aliquem cum dixerit de te
O domini et amans summo intollerabilem mercatum cum dixerit
discedere sine ire. Vere vere. Appa vero ite. Vox est enim
dicta veritate ~~enim~~ sciam. **O** quamquam quod iusto a sinistra
erit ite. cum a deo sis vero dicit ipso largior vita
Iste est gladius quo fecerat pro acutis exiens de ore filii hominis

60

Ut haberet apocalypsius. Certe tunc priuacis rerum vnguis
oris sui: spū subierunt suorum interficiens impium ut
hē ~~isa~~ p̄f. O q̄ tristis est illam vocem tunc audire.
Ende aug⁹ sup̄ Ios⁹. Qm̄ readeunt ad vocem suā xp̄i mo-
rituri qd̄ facient. Hoc vocē iudicatur. Nt̄ signat̄ rugiet
camq̄ les amos 17. les rugiet qm̄ non timebit. Ies
ysa. 8°. Rugiet ei⁹ sit formis. Iēmic p̄p̄s⁹. Dns de eo-
cello rugiet. et de habitaculo suo dabit vocē suam. p̄uenit
soniq̄ dñp̄ ad contemnēre q̄ iudicū dñs cū gentibus.
Certe tunc vox dñi erit in virtute. Vox dñi in magni-
ficencia. Vox dñi confingentis cedros. Nam cū dñs co-
fringet cedros sylam hoc ē similes. et latos eis p̄ales
imicos. qm̄ mox ut hōrificari fuerit et tamq̄ cedri ex-
alenti gradmodū fumis deficiens cū in hoc iudicio humili-
ti fūcti a dñs et qm̄ penitus ad nichil redacti. Hec
enam vox dñi erit sicut tonitruū verbatis tram. Ideo
Ios⁹ xxvii. tremes diabat. Qm̄ potē tonitruū mag-
nitudinis eius intueri. Dñ p̄p̄. Intonuit de celo dñs
et astissimus dedit vocē suam. Item Ios⁹ xxviii. Tona-
bit dñs vox sua mirabilē qm̄ facit magna et isca-
ribilia. sicut ancēlī i meditacionib⁹ suis dicit. Qd̄
dormitas atq̄ tepida et cuorū digna. qm̄ nō oppugnat
qm̄ nō tremit ad tunc tonitruū non dormit si mor-
tuus est. Item verbum dñi erit ad modum fulguris

cheruscantis tenui ~~zacti~~ v^o. Exibit ut fulgur
taculim eius et dñs in tuba canit. Cetera paci dicit ipsa
vobis. In illa die clanget tuba magna. Imit dicit. En-
sistemq^u sup illud ~~quod~~ vixi. Virtutes celorum moue-
bunt. Vere vox magna. Vox tubae tribilis. cui omnia
obedienta elementa que petras frondit insos apit
portas creas frangit. Unicula mortuorum disruptit
et de profundo abissi alias liberatus corporis pnis red-
dit et ad iudicium ire compellit. **H**ec autem omnia
cuius consumantur in ope q^u sagitta rupit in aere di-
cente aplo i cor xvi. In mometo in ictu oculi in no-
nissima tuba. De hac etia tuba dicit Ieron sup quod
Quoniam diem illum considero toto corde contemnendo
sine libido seu aliquid aliud facit ne videt illa horribilis
tuba sonare in auribus meis. **D**urgite vos mortui. Ve-
nit ad iudicium. Hinc diem frequenter debet cogitare quis
tribulatq^u seu oner penitentie aggrauatus et magni-
mnde suspicere in aria subleuamē. **V**nus gregorij homi
diem illi frēs lumi ante oculos videt ponit et qd
modo gravius temet in eis gravitate levitat. Rebellus
etiam hanc die exponest et timere. **N**ā ē dies irae.
Dies magna et amara. Valde. **E**nī populi. Vox diei
dñe amara tribulacionis ibi fortis dies ire dies illa di-
es tribulacionis et angustia dies calamitatis et misericordia

Dies tenebrarum et caliginis. dies nebulae et turbinis. di-
 es cube et clangoris. Item p[ro]p[ter]a xiiij. Etce dies dñi crudel[er]
 veniet indignacionis plenus et ira et furor. Iob lxxij.
 Sol conuertetur in tenebras et luna in sanguinem atque
 veniet dies dñi magnus et horribilis. O genit[us] metuebat
 patris bernardus hunc diem quod dicit nunc recordari mo-
 riturum. Quid post mortem sim frater tunc terror me-
 ventur. Quem apprehendo non serius. Tunc dies me-
 terioris. Dies irae et furoris. Dies lucis et mortis. Di-
 es ultio peccatorum. De hoc enim die sic ait idem p[ro]p[ter]a
 Iudei stabunt ante tribunal xpi ut audiatur vocem
 iudicij qui absconseruerint aures suas ad vocem glorij.
 Quid enim loquitur deus agite inquit prius multa tamen
 dissimilata. quibus continent aures suas et dicunt duri
 est hic sermo. Non sic impudenter non sic. Tunc in nomine
 domini sermo verbum aqueo cum pronuntiati fucit. Ite
 maledicti in ignem eternum. Quid ergo dicentes in die illa
 terribili miseri peccatores peccatoe condemnati cum vide-
 rent seos ad regnum vocari acque semper ad mortis
 supplicia eternalia destinari. Certe sic uide sapientia dicit
 Semetipsum in angustia prius dicent n[on] se petentiam
 agentes. Huius fuit quod aliqui habuimus in desiderio et in
 similitudine impudenter. Nos infestati vitam illorum

estimabamus insamum et finem illorum sine labore
Quoniam ergo opifici sunt inter filios dei et inter eos
sors illorum est. Nos erimus a tua deicitate et
lumen iusticie non illuxit nobis et sol intelligentie
non est artus nobis lassati sumus ad via iniuncturis
et perditionis et ambulamus vias difficiles. Nam autem
domini ignoramus. Quid nobis affuit sapientia aut
quid diuinae iactancie contulisti nobis risuimus
enim omnia illa tamquam umbra et tamquam nubes
et tamquam rarus quod prope fluctuantur agmina at preci-
eris non est destigui membra. Certe hec confessio et
penitentia tunc est nimis ruda penitentia quidem
ad penitentiam sed non querente ad veniam. Nam tunc
non est amplius locus misericordie et venie sed
equicordie et iusticie. Cum prouocat a tremendo iu-
dice. Ite et venite. O quanto haec summa abominationis
est timenda. Unde legitur in vita pacis. Quod quid
satis cum spiritu formidacionis ipm gaudiu[m] temptari et
ravit dominum ut temptator ei visibiliter appareret
quod fons est. cui satis ille ait. Quid tibi proficit quod se
me temptas. Est enim summa facinus. Prosternitur
et cum aliqui in peccato precipitas peccatum tuum aggrauas
et ex sequenti pena sic augmentas. ¶ Respondens

Demon ait. **I**cito mqr̄ vermu ēē qd̄ loquor̄. sc̄o
 enim q̄ ip̄to plures peccare fecero tanto dīe iudicij am-
 plius retardabo illam aut̄ diem s̄p̄ om̄ia reformi-
 do in qua dūr̄ illam senteniam me audiatur ex-
 pecto. **I**te maledicti in ignem eternū. qui patuerē
 dyabolo et angelis eis. **E**t dī fulminacionem illius se-
 renacē fūstrem ad temp̄ valescātē retardare. ideo ni-
 tor hoies tam grauitē temptare. **O** dēns eterne q̄nt
 time demones et miseri pādres timelbit et a Gote
 tontrū tu formidabūt. **I**s. si volueris hāc uita
 non timere et in die illa horribili et magna securus
 ēē semina nūc opa iusticie pietatis et misericordie
O q̄ felix fuī et mulierū lūtūs qui nūc intelligē
 sup egēmū et paup̄em nā in illa dīe mala libera-
 bit eum dñs. **P**uer. **ps.** **B**nficiū aīe sue vīz mi-
 serors fac enā frāt̄s dignos pētentie. nā qui
 nūc semināt in lacrimis et dolore tūc videntes
 bement portantes manipulos suos cū magna
 goulstacione. **S**i multi semināt nūc spinas et ziza-
 ma pūrātes se nūc tristū messuras. **N**ō sic imp̄j
 nō sic. Que em̄ semināuent hō hec et uiceret dīc
 apl̄o ad gal. **v**. **E**t s̄. dīc dñs eze. **v**. arastis in-
 pientem iugulatē messus. **V**n qui semināuit

petri et actus nequitie metet gehennalem penam. Quia
vero virtutes et opa misericordie colligit gloriam sempit-
nam. Nam qui bona gerunt ibunt in vitam eternam
qui vero mala in ignem eternum. opa enim illorum sequuntur
illos. scribit apoc xviij. Nam opa tunc saluabunt et opa con-
demnabunt. Hinc est ad dicitur Job v. Venerabile hora in qua
omnes qui in monasterio sunt audient vocem domini et pro-
cedent qui bona fecerunt in resurrectione. Dicere qui vero
mala in resurrectionem iudicis. Unde apoc xiij dicit Iu-
deus affuturus. Ego sum scrutans renes et corda et dabo
omnibus vestrum secundum opa sua. nam ut dicit albus ca-
pitulo omnis. Quid fecisti mihi tibi. Et ergo scribit Ieremi-
ah. Et sum verba iudicis ad angelos malos de patre
condemnato sic dicens. Redite ei secundum opus
suum. Iuxta omnia que fecit faciat illi. Et igitur si do-
lueris aut impunius bonum tuum fratre et multis fructibus habbi-
cere. semina nunc flagiter in hoc vere punitis fratribus vobis
Idam qui pre seminat pacem et metet et qui semi-
nat in vindictam de fratribus et metet. nam
dicit dominus in prophetia eorum. Quoniam sibi quisque fecit punitis
tunc dico. hoc sibi messis erit dominus de te venire.
Ceterum vero propter quod finita iudicis dicitur terribilitate
desolata est omni dolore plena damnacionem a deo et

angelis 2 ab omnibus factis et una separatio cum peccatis finit 2 demona
 nus rapet In instanti enim 2 fine mortis horribili illa senten-
 tia ab ore Christi proulgata erunt pari demones crudelissimi
 rapientes animos miserorum ducentes eas velociter ad suppli-
 cium sempiternum Hoc etiam patet figurae fere dicitur de
 ministris affueri regis qui erant audissimi 2 prorati ad sus-
 pendendum aman dicitur idem Nec dum de ore
 regis exibit 2 statim operentur faciem eius serui regis Hoc
 dyaboli in die illa erunt patissimi ad statim rapiendum ante
 peccatum Et hoc est quod dicitur in lamentacione Ieremie C 1º
 Omnes preceutores eius apprehendente eam Unde Christus
 de separatione lapsi Logica seruos illos 2 horrendos penas
 ministros qui peccatores precipitant ad supplicia sempiterna Iesu
 Christi de se dicto dicitur Tortores horribiles qui miseri-
 crut pati ut datur sententia te damnatum rapient ad tor-
 menta Tunc miserande miser lamentando dices sustequ-
 ent me siquid leo patens ad pedem 2 siquid carubus leonis
 habitans in albidinis O dolor ineffabilis o pena iudicabilis
 talis amarissime separationis Unde Bernardus medicina
 sua dicit Omnis putas memor cui quis lucius
 que articia Cui separabuntur mali a corporio mortuum 2 a
 visione dei 2 traditi in peccatum demonum ibi cum illis in
 igne eternum ibi ergo erunt sine fine in lucis 2 tormentis pro-
 cul relegari a terra patria paradisi 2 in ghemma misericordie

in pectore quoniam cuspis penam sustineamus. **T**unc illi miseri
patres de omni redempione desperantes epp metemur in
videlicet lucem. nam in visiblitate in superiora terra tridet
in manu gladij et pro Sulpitio erunt. hoc est ipsorum
demonum qui sunt fraudulenti et nequissimi in omnibus
ad nocendum. **D**e hac separacione pena dicit Crisostomus
in libello de separacione lapsi. **P**remulli impiorum putat
sibi sati esse et optabile videri si tantum curare gehenna.
Ego autem multo graviores quam gehenna est dico truci-
atus esse remoueri et abire ab illa gloria. nec prius ita
accusa esse gehennam supplicia ut sit illa de quibus audi-
qd dicit Beatus petrus. **T**orquetur is qui arat a conspectu populi
hoc arde michi pennis omnibus gravius et hoc est solium quod
privat et gehennam. **H**ec ille. **V**nde idem super illud agat
xvi. Excedetur et in ignem mittetur. **I**ntollerabilis
res est gehenna quis nesciat et supplicium horibile non
si nullus quis gehennas ponat michi tale est dictum
quale est ab honore illius glorie propelli et exorsum
eo ipso. Nam sedm angustum. **P**eritola mallet omne
coronatum sustinere quam videre faciem iudicis irati
vix Iacob 17. **A** facie eius concutimur cum mortis sumit celo
sol et luna obtenebrari sumus et stelle retrospurci
splendorum suorum. a facie eius trucidabimur populi. **C**erte
duo autem patores infirmabimur et peribimur a facie eius

Et hoc p̄ dolore nimis cū cum viderint aduersum et quo ad
 ipsos tribulites quicoram te tristissime rite dicente Illud
Jeremie xviii. dorsum et nō faciem ostendam eis in die pedi-
 cionis eorum. Quod quis separatio ḡravus et amara tunc
 diuisio omniplbz peccatis a facie dñi sibi taliter indignant
 et horribiliter dicentis. Amen ameri dico vobis nestio vos
 Unde quidam. Carorum tristis distessus tristior iheris. Corpus
 et anime restissimus a deitate. **C**l̄m p̄ter hec om̄ia
 suppedita et q̄i infinita alia q̄ causa breuitatis obmitit
 tur exergescimini et levare capita vñ ac om̄i timore
 et tremore diem illum p̄cuete. nā scad scribit sophi
 Iuxta est dies dñi magni iuxta et bello nimis. Et ḡ
 diat ira dñi. Jubilate q̄ prope est dies dñi. Vigilate
 itaq̄ q̄ nefatis diem neq̄ horam. Scribi. q̄ xv. Ut
 ad messal clamor fratres ip̄i diligenter p̄t q̄ dies dñi
 scad fuit in nocte ita veniet cū em̄ dixerit pax et paci-
 citas tunc repentinus eis supuenies iterum et scad
 dolor in oculis habentes et nō effugient. **N**os autem fructus
 nū estis in tenibus ut vos dies illa tamq̄ fuit non
 comprehendat om̄es cui filii lucis estis et filii diei. Igau-
 non dominicus scad ar̄ p̄diglemus et solus sicut
 hec vobis sup̄! Item luce vxi. Attendite vobis ne forte
 gravem̄ corda vñ in crupula et ebrietate et curia hinc
 vice et sup̄veniat in vos repentina dies illa tamq̄ la-

queus em̄ sup̄demet m̄ om̄es qui sedent super facie em̄-
ne se terre. Vigilate ict̄p̄ om̄e ip̄e orantes ut digni su-
beamini fugē ista om̄a que vencuta sum̄ et fratre an-
filiū hōis hoc om̄a ibidem. Atā in veritate ibi erit tri-
mor et tremor et i tollerabilis odor. Unde Iosel' m̄ agnus
est dies dñi et terribilis calde: et quis sustinebit eū. Et ipsa
nō. Intrōibunt in speluncas petram et Zagrus terre
a facie formidinis dñi et a glā maiestatis eius cuī sur-
rexit peccātē terram. Tūc em̄ in frenitu concubabit
terram et in furore obstupefaciet genes. sicut scribit
abac nō. Et ego d̄ ysl̄ x̄. Quid fāctis in die visitatio-
nis et calamitatis de longe videntis ad cuius fugientis
auxilium. Certe p̄tōrū tūc nullū erit refugū nullū
solamen seu adiutoriū. Unde antelmo libro de sinistris
dñib⁹. A deo nō erit p̄tā accusatio a sinistris in
fratre demona. subito horrendū chaos inferni. desig-
natio iudicis irati. foris m̄ndū ardens m̄q̄ q̄stā vīcē
ubi insus vīcē saluabit. Hec miser p̄tōr sic dep̄henſ
quo fugiet latere et erit impossibile et apparere tollē-
rable. Item est dea sm̄a eo magis formidabilis et ti-
muenda q̄ nō solum corpus diuidit s̄ et cā ipam̄ au-
condemnat. Vñ legit m̄ x̄. Qd̄ dñs fr̄s quod dñs
erit fatuus et alter sapiens ibat p̄t̄ m̄ eadē dia. Cuī
autē vēnissent ad diuum̄. Ebi erit die dñs d̄

Lectabilis et pulchra. Reliq; vero mabilis et appena. factus
 videns delatibilem dixit sapieni eam p; hanc viam. sapi-
 ens respondit. fr; et si via ista p; q; ire desideras delatibile sit
 tamen ad malum hospitium in fine deducit. Unde Iesu
 Et p; aliam viam p;se amis. nam q;uis ipa est appa et ihabat
 dicit tamen ad hospitium faudabile magie honestatis et que-
 tis. Respondit factus magis volo oculis meis credere q; t;
 de his q; tu no; vides et sic se posuit in via delatibili et ame-
 na. Qd; sapiens considerans qui nolens cu; reclinare ipm
 sequebat p;gentes autem p; ite incedunt statim in latrones
 qui eos ab iniaciem separantes posuerunt in carcenis dui-
 sis. fons est autem de rex illius esse p; papae quodam die omes
 incarceratos coram se edidit ut ipos iudicaret venientes aut
 isti duo intercederent cum se mutuo viderent. Sapiens dixit
 regi. Qd; rex et video valde dolis conq;re de isto fratre
 meo. Nam cu; emus pacem in via et ipse sic factus ego
 vero sapiens nollebat magi credere et iussimus p; qd; am
 viam bonam q; sibi deminui sed fecit me secutu; ut p; via
 malam ibi recedimus in latrones unde reus est moris mee
 factus dixit existro regi. dñe rex ego aduersus fratrem meum
 maiorem habeo causam et rationem coquendi. Nam p; ipse
 sapiens est no; debuiss; tam faciat me secuto fuisse p; via
 q; scuic fore malam qd; si no; fecisset re dissem dixi et se-
 cuti eum fuisse et p;no periculii nullatenq; maturissim
 unde vere reus est moris mee. Huius verbis ex dictis pte

auditis Rego talium protulit smaragdum dicens Tu fatue nobis
isti sapienti aedere et tu sapiens secutus es fatuum iudiciale
Igitur ambo debent iani suspendi et more condempnari
Sic erit in die iudicij et consumacione scilicet cum spiritu acie
de sarcophagus et corpori de sepulchro ad recuperandum iudicium
de quibus omib[us] et omissis Nam corpus factum quod noluit
sequi consilium acie sapientis Et prout sapiens qui secutus est
corpus fatuum igitur dampnabuntur ambo in iudicio extremo
Et hac de causa sua iudicatur dicit gladius quo utitur p[ro]tegat acutus
ut habet ap[osto]l[us] 1[er]o Nam peruerit quoniam ad corpus et animam miseretur
peccatorum. Unde marcus 10[er]o. Illi timete qui per corpus et animam
pedere in gehennam Item dominum sententiam reddit multum
formidabilem et timendum qualitas ipsius iudicis Est
enim perenda a iudice circumspectio summa prudentissima quia
non potest falli nam omnia sibi cognita sunt et nota. Ipse
enim non videt abscondita cordis strictrana corda et tenes
deus. Unde ad hebreos 4[er]o. Omnia nuda et aperta sunt oculi
eius. Deus enim intuetur cor ut habet 1[er]o reges 10[er]o. Unde
et xxviii. Oculi domini multa plus lucidiores sunt sole
circumspiciunt omnes vias hominum et profundum abissi et horum
corda invenientes in absconditis pres. Et sic ut dicit hoc
cuius magna nobis iudicata est beneficendi necessitas cum
agamus omnia ante oculos iudicis aucta clementis. Item
Item xxix. Oculi tui aperi sunt super omnes vias

liorum adam ut redditus vincius; sedm vias suas et sedm
 fructum adiunctionum eius. **Iste** est ideo valde meru-
 endus cui spectabile est omne solidum et apertum omne se-
 cundum. cui obscuria clarent multa respondent mens
 sine doce loquitur et silentium confitetur. **Hec** etiam sua frida
 est a iudice iustissimo qui non potest flecti. Nam iudiciale
 orbem errant in iustitia et ploros in equitate. nullum enim
 veretur potestiam. nec alienus accipit personam. nec aliquo
 numero aut placat. **Vix deuter. v.** deus magnus potens
 et terribilis qui persona non accipit nec numerum. **Certe**
 tunc plus valebit punita consilia quam maxima plena. tunc
 diuinitus nichil praebeat diuiniarum copia. sed soli pietate
 et iusticie proderint opere. **Eze viii.** argenteum eorum
 foras erit et aurum eorum in sterquilinis erit. argen-
 tum erit et aurum non valebit liberare eos in die furoris
 domini. **Cuncte** apparet dolus scilicet mundi fluctus ac dulcitas et
 indignitas omnium diuiniarum. **O** quam dulce et iocundum
 erit et odisse mundum. Et quod triste quod amarum habuisset
 mundum eum. **V** **H**ec etiam sua ferenda est a iu-
 dice qui peccati non corrupte neque mitigat penitentiam. **viii.** non
 acquiesceret cuiuscumque peccati. et ideo ut dicitur **Liberatorius**
Ibi angelus per hoc non intercederet quod iustus ideo anime non
 faciat misericordiam sed reddat vincius secundum sua merita
 vel demerita equa et inflexibile iusticiam. **Vix eze viii.**

Sedū tuā eorum faciū eis & sedū iudicā eorum
iudicabō eos & sc̄ent q̄ ego dñs. Et 5° Job 10°. appauersit
dicebat Verebar om̄ia op̄a mea sc̄ens q̄d nō p̄c̄s deli-
quenti. De q̄n̄s om̄ib; bernardus in prosa. Juste quidē illi
dicabim̄. nec p̄sonā acceptab̄t p̄c̄s nec corūperit sic ne
sc̄ibus flecter̄. Et igit̄ labora diligēt̄ illuc iusticiā defer-
re ubi misericordiam nō potis tueri. Nam de scribit̄
p̄uerb; dñs. Non proderint diuitie in die ultioris s̄ iusti-
cia liberabit̄ tūc a morte. Km̄ si sc̄olares st̄ones si-
as nescientes valde timet̄ de quamque m̄ḡ q̄ forsan
acritate corrigen̄t̄ q̄rū habet̄ tūc tūne miseri p̄ctores de
potrema audīone sūm̄ m̄ḡ & iudic̄s qui nō studie-
rūt̄ in libro iustiae & veritatis. Ecce in hoc contumice
qui nūc malignat̄ q̄ndabim̄ iusti cū pūnient̄ & se-
men impiorū peribit. Econ̄ vero c̄t̄ i mēt̄ia eternū
erūt̄ iusti & ab hac audīt̄one mala nō trahēnt̄. & id
dī c̄t̄ xvij^o. Ante iudicū para tibi iusticiā. Hec enī
sentētia feret̄ a iudice crudel̄ & q̄moto qm̄ nō po-
terit̄ placari. Itā dñs qui nālit̄ m̄t̄ māsuert̄ est
ut agnos c̄t̄ apparebit̄ tamq̄ leo rugēs crudelis &
cāmōto dñ oīe xvij^o. Et p̄n̄t̄ c̄t̄ vella dñm de auāro
gulosis & superbus in die iudicū sic dicentis. Iuxta
pastua sua adūplet̄ sūm̄ & satiat̄ & elevauerit̄
cor sūm̄ & oblit̄ sūc̄ mei et ero c̄s q̄ leona & s̄c̄ad p̄dū

in via affioriorū. Occurrā eis q̄i vīsa rapas carnis et
disrumpam mēdia ictoris eorum et ḡsimū eos q̄i p̄eo.

Item dicit Dñs ad impnū condēnandū illud ex dñ
fūs denit fūs vīsc mūc fūs sup̄te et emicam
fūrem meū in te et iudicatio te iūp̄ta vīas tuas et
ponam cont̄ te om̄es abhomīnacōnes tuas et nō p̄et
ocul⁹ meus sup̄te et nō miserebor. **P** vīas tuas ponam
sup̄te et abhomīnacōnes tue et medio tuū erunt et sc̄er⁹
q̄i ego dñs denit temp⁹ q̄e est dies occisionis. Hinc
de propinquo effundam irā meā sup̄te et q̄plebo fūr-
zen mem̄ i te. **C**ecce dñe siad ignis qui q̄būrit sil-
vam et siad flama q̄būrens mōres iū p̄equeris tūc
illos in tempestate tua et in ira tua turbabis eas. **T**ūc
enī sp̄adestat siad ignis ira tua et in furore tuo obſtu-
pēficies gentes de quo dī. **ya. xxv.** **E**cce nomē dñi
de longiquo demet ardens fūr̄ ei⁹ et grāns ad portū
labia eius repleta sīm̄ indignatione et lingua eius q̄i
ignis deuorans et sp̄us eius q̄i torrens rōndans dīp̄
ad mediu⁹ colli ad p̄dendas gentes ad nichilum. Hinc
furorē p̄uēre **Job** in sp̄u q̄ir̄ dixit. **Q**uis mūsi h̄o
tribuat ut in iferno p̄tregas me et abstandas me donz
p̄t̄seat fūr̄ tuus. **V**ere tanta erit tūc severitas iudi-
cis qđ nec derbis pot̄ copiimi nec mēre cogitari

Quia enim iudicia ab inicio mundi sup humanum genus ha-
bita sunt tamquam stille : sicut illa Peccati furoris dominus qui in hoc
iudicio exerceret. Ecce quod districtus redier ad iudicium qui ini-
tis resurrexit : ita rupit ad celum. Unde gregorius in homelio
super illud iohannes xxvii. Thomas unus exponit qui dicitur dominus
sic autem fratres dicunt utram mores per compunctionem et id qui
initis resurrexit a mortuis quod districtus in iudicio veniet
pudere. Certe in die tremendi examinationis sui cum angelis
et archangelis cum priuatis et publicis apparebit celis ac frustis
ardentibus actis quod clementias in obsequiis sui terroris quos
hunc ergo tanti paucoris iudicem ante oculos vestros ponite hunc
venientium timete ut hunc cum venerat non timidi sit securi
videatis. Emendetur ergo modo ne tunc timeat. Terror eius
ad vestrum bone actionis nos excusat. metus illius vestrum
manum a priuatisque prescat. Certe si aliquis dominum cum suo
adversario causam dictumque in meo iudicio die crastina esset
exhibendus totam factasse noctem compone ducet
quod sibi dici posset quod obiectioribus responderet secundum solli-
cita et estuante mente versaretur ne me iumentus asperg-
beremur metueret ne appareret apud me noxius for-
midaret. Et quod ego aut quid ego nimis post non longe
post futurum post horum verius post deinceps puluis
Si ergo tanta cura premebat iudicium pulueris quod in

tenacione cogitandum est qua formidine prouidendum est
 iudicium tante maiestatis hec omnia idem ubi supra. Ad
 hoc sicut quedam alia dictam suaz aggrauatio. pma
 videatur qd ubi no est praes resistendi. Pap. xij. Dicuci
 luresq; tuus quis resistet. Et ipsa pmi. Quis resistet
 iudicio tuo. Ecce nullus p resistere. Omnes gualicer
 oportet opare ac iudicis suaz sumi deliret noluit cu
 angelus expectare. Ipse enim loquitur p ipsa xlviij ad pat
 rem condempnandum in hac illa. Ne uelabit ignoran
 tia tua et videbit obprobriu tuu observatione capiam et
 no resistet nichil homo. Tn Job x. deus cuius ure re
 sistet nemo p. Nam si fortitudine queritur robustissimus est
 Item qdest xiiij. dñe deus rex operans in dictione tua
 cuncta posita sunt et no est qui possit resistere voluntati tue
 En enim fecisti celum et terram et quidq; celum ambitu coni
 netur. Unde omni tu es nec est qui resistat maiestati
 tue. Iste est magnus dñs fortis et potens cuius magni
 tudinis et potencie no est nisi nos frim. Nullum
 etiam opere magni ipse timebit. Capit. vij. 243. Ver
 bitur dñs magnitudinem eiusq; quam pusillu et magnum
 ipse fecit. Omnes enim subiecti erunt pedibus eius et ti
 mebit ipm et die illa usque in eternum. Nam sciat dñs. ex vij.
 In die iudicii et furoris domini rego lugubris et principis in
 ductur meozore. Item apocal. viij. Reges tunc et principes

et tribuni et diuites et fortis et omnes feruus et liberi abstendunt se in speluncas et in petris monitum et dicent non tibus cadere super nos et abstendite nos a facie sedis nostrae super thronum et ab ira agni qui venit dies magnus ut et ibidem respiciantur flebunt et plangent reges qui cum balione formicati sunt et in delictis vivent cum videant funeris incendi eius longe stantes propter timorem tormentorum. Ecce nunc erit tribulatio magna qualis non fuit ab inicio mundi usque modo sicut dicit dominus Iohannes Aliud est quod dicitur aggrauat sanctorum quod non est ibi locus peccatoribus se occultandi seu latendi. Nam ut dicit beatus auctorius late nunc erit impossibile et appare intollerabile. Et Job xxxviii. Non sunt tenetee et non est umbra mortis ut abstendantur ibi qui operantur iniuriam. Item secundum in sermone Iudei stabunt ante tribunal Christi ut audiatur vocem Iudicij qui obturauerunt aures suas ad vocem consilij ut est superius allegatum. Et hinc huc die time hunc iudicem et dominum omnia iudicaturum cordialiter copiamente ut eo diligenter peracta possit deuotare. Nam ut scribitur eccl. 1. Timor domini expellit peccatum. Et aliud. In timore domini omnis homo declinat a malo. Item aliud est quod non est ibi locus ad alium appellandi nec spatium fugientis propter. Quo ibo a spiritu tuo et quo a facie tua fugiam. si uscendero in celum tu illuc es. si descendero in infernum ad te

69

Vnde dicit dominus de patore amos. **v**o fugiet et non salvabitur
per eos qui fugient. **D**omi descendenterit dominus in infernum inde ma-
nus mea educes eos. Et si ascenderemus dominus in celum inde
tribuam eos. et si abscondiri fuimus in vertice carneli inde
scrutans auferiam eos. Et si relauerit se ab oculis meis
in fundo marii ibi mandabo serpenti et mordebit eos
Et si abiurint in captiuicatem coram inimicis suis ibi
mandabo gladio et occidit eos et ponam oculos meos super
eos in malum et non in bonum. **g. ioh. x.** **D**icit dominus
omnia iudicetur. **P**on enim quoniam de manu mea possit emi-
re. **C**erte siquid plane video ubi nos iuuenit manus
omnipotentis. Vnde auctor de cuius suu aucto. **Q**uid fratres dices
nisiq' tuus es in domino. **Q**uo te conuertes quo cursu
predice verites. **Q**uo verites cursu non tunc es hic neq'
cursu. **D**i miser ascendens celos uel ad inferna tendis
Impact in celis fetus est uel ad inferna telis. si mare
querat rex iste mari dominus. **P**erquisit tunc eis sed ubiq'
repertus habens. **V**ere de ita nullibi patet fugi nec
in morte nec in vita. **O** g. bñ aduertebat hoc ille stus.
eleazarus sic iuueniens dicitur. **A**gnus omnipotentis neq'
iuuenies neq' defunctus effigiam ut heret in anachorite dñi.
Ex dñis gratia paci multipliciter quod prima iudicium erit
obligatio metuendu. et aperte iduam omnes per gratias redde-
dam. **E**t aperte diffinituam suam nunc a iusto iudicem

horribiliter proferendam. quinque & memoria p̄seruet nō
merito gl̄ibz ap̄tio **De ifeno** **anv**

Tercium nonissimum cuius salubris recordatio a
peccatis prohibetur est infernus seu gehenna unde nat
urā anastasis de dō autōmō heremita q̄cū dyabolus
eum temptaret de aliquo peccato ipē penas eternā tēndit
peccato debitas rememorās eide opponebat. & sic tandem
vicit dyabolus & liberabat a temptationibz p̄manēs
immins a peccato. Circa q̄ matiam int̄ cetera sunt tria
spaliter consideranda. Primum est diuersimoda noſatio
penaliū locorum. secundū ē multimoda afflictio sodalium
infernorū. Tertium est varia condicio infernalium
tormentorum quoruī iugis memoria valde p̄seruat
hōiem ne cadat in peccato. Quid diuersimoda ē noſatio

De tribz superiō pointis penaliū locorum & an
noſatio penaliū locorum. Et igit̄ sciendū qd̄ imp̄
est locus igneus ab inferno sic deus Nam aīe reorū
ibidem inferint ad eternit̄ paciendum. Unde
Joh dñs. Qui descendet ad inferos nō ascendet nec
renescetur. Olta in domū sua & sic infernus p̄
quēter appellat gehenna ignis. Vñ dñs **gregorij**
m^o dialogiū Vng quidē gehenna ignis credendi est
sed nō uno mō omnes crucis peccatores. Unusq; enī

40

scium egerit culpa tantum illuc sentiat de pena. Item ysi-
dorius li^o. i. de sumo bono. Ignis gehennae et lucibus mi-
seris ad augmentum pene ut videant unde dolent et no-
luerint ad consolacionem ne videant unde gaudent
Item ibidem. in gehenna duplex est damnatorum pena
quoniam et metum affigit crux et corp^s consumunt flami-
na. Iesus iste est gehennalis ineffabiliter crucifixus peccatores
de quibus sic dicit in ps. Cadent super eos carbones in igne
deinceps eos in misericordia non subsisterent. Item dominus et in
sua consumebat eos et devorabat eos ignis. Quia propter
peccata ysa vo^r Erit ipsa quasi esta ignis. Vnde petrus dicit
Se xxi. Ignis eius cibus. Item Iemi xv. dicit dominus ad
damnatorum. Ignis succensus in fure meo super eos
addebet. Iste ignis taliter inflamatus est et ab inuidi-
cis succensus quod nouo iterando non indigebit modo et
tempore in eternum. Hic est quod dicit Job xxv. Devorabit enim ig-
nis qui non succedit. O ergo dñe vindicta se et dñe
de misericordia peccatorum quodemprimitur vobis ecce dñe. Vindicta
carnis ipsius ignis et vermis. Differt autem ignis ille ge-
hennalis ab isto materiali sapientia in multis prima et acer-
bitate. Est enim acerbior quam infinitum vnde dicit subasti-
amus cui angelus ad aurum stabat quod ignis iste sensi-
bilis ita se habet ad ignem gehennalem sicut ignis et parietes

depictus ad istum sensibilem. **I**deo in duracione nam
iste ignis per extingui ille vero non. **p**ro ultimo ignis cor-
no extinguetur. **I**tem anagni m. paleas autem id est peccatores con-
buret ignis in extingibili. **T**ercio in consuspitione. Nam iste
ignis per omnia consumere quod secundum prophetam omnia consumit na-
teria ignis. Ille vero non per consumere nec corpora nec spiritus quod
consumuntur. **V**nde de peccatore in inferno costrivit dominus Job xxv
luctu que fecerat omnia non tamquam consumetur hic est quod dicit
Crisostomus de reparacione lapsi. Ignis iste qui in punita vita
est consumit cuncta que recipit. Ille vero quos suscepit se
crevit et pene sue temporis integras conservavit propter enim
et in extingibili dicit non soluta quod ipse non extinguit
sed quod nec eos quos suscepit perirent aut extinguit.

Scriptura enim dicit quod et peccatores inducent corruptio-
nem scilicet non ad honorem. **V**ite. **s**ed ad diuturnam
supplicij penam. **p**ro futuram. **H**uius autem pene domini et ignis
missus potentiam nullus vox exponere nullus sermo
poterit explicare. **I**bi quod agemus quid respondemus nichil
erit ibi nisi strider denudatio nisi dilatatus et fluctus et ferre
puma cessancibus undique auxilijs et undique et valentibus
peritis et ignis ille siquid non sit nam consumendi sic nec ille
luminandi. sed est ignis obscurus et flama tenacissima.

Deodice infernum dicit locus inquietus. **V**nde in rebus
natura quidam loco semper est quietus ut superior per
mundi. **Q**uidam quoque quietus quoque turbatus ut per-

41

enīs mediū sic probabile est teriam p̄tem viddis infe-
riorem semp̄ esse turbatam & ideo dicit̄ tātarus. Nam
scdm̄ papiani. tātarus dicit̄ turbatus p̄uenit autē iquies-
cē turbaclō ibi palit̄ ex tribus. p̄mo ex penarū barba-
te. siad temp̄ dicit̄ turbanum quā mittū est at plūnia
grandine nūne uel hinc dicit̄ consimilbz q̄ dñm cē i m̄fno
Enī p̄ plūie sup̄ p̄tōres laqueos ignis sulphur & spūs
petrificans p̄ calicis eam. Dic̄o ex ministroū deputa-
tione Iēm xvj. sc̄nientis dīj. alienis qui nō dālūc dōlis
reputācē die ac nocte. Tercio ex mutuo clamore Iīsa xli
dos clamabit̄ p̄ dolore & p̄ contritione spūs dululabit̄.
Certe tūc cuiuslibz clamanti sic & dululanti respondedit
dñs Ihsus Iēm xxv. Quid clamas sup̄ contritione
tua iſanabilis est dolor tuus ppter multitudinē iiquitat̄
tue ppter diua p̄tā tua fia hoc ibi. Tero infernū dicit̄
q̄patissimus Vnde s̄t auernus q̄ s̄mē vere. i. p̄ancia
nam pene nō sūt ibi in aliq̄ spāmēto sed in sūmo ḡdu
& excessu maximo. sūt enī ibide tenebre ultra modū
excessiue q̄d q̄d xviij. Dñt tenebre opteriores. q̄d
paz exo. v. de tenebris palpabilibus q̄ fuerūt i. expto
ḡtōmaḡ eunt ibi grauiores Vnde Ioh. xxv. Omnes tene-
bre abstundite sunt n̄ oculis eius. Tūc p̄tōr dī
illud p̄s posuerunt me in lacu inferiori i. tenebris

et in umbra mortis. Item collocauit me in obscuris
scid mortuos sculi et auxiliatus est in me spiritus meo
similis et illud lamentacionis Ierim m^o. In tenebris
collocauit me qui mortuos sempiternos. Item e ibi
sumus calor proptere quod dicitur Iob xxviii^m. Calor nimis et est
ratio illius quod non equat sed inclusus est scid calor in
fornace. vñ proptere. Donec eos in cibam ignis in
vultus rui. deus in ira sua conturbabit eos et deus
rabit eos ignis. Item est ibi sumus frigus propter quod Iob
xxviii^m. Que ille dicitur aque nimis quod ceteris aquarum
substantiis sunt frigidiores et hinc signum et stridore de-
rum qui est signum magni frigoris et algoris. Unde
fulgencias in epula. Non sunt principalia in inferno tempe-
stis. Et ideo scribit propter xxix^m. Quod ibi erit fletus et sin-
te denuo. fletus namque in afflictione octorm de calore
nascat. Octidor vero denuo ex frigore causatur. Iob
xxviii. ad nimium calorem inficit ab aquis nimium. vñ
in libello metrical de via et gestis alexandri. Attritus
glacie nimium de frigore non sit ad primum. O supprim-
um miserabile semper et maxime moritur quod curtae torquet
auerum. Quarto infernum sicut locus deplacissimus
hic est quod secundum papiam acheron vocat aliquod sine
et cherouha gaudium qui sine gaudio et hoc quo ad

carenciam omnis boni. Unde queritur cuiusvis 2º poenitie
In inferno concinua est tristitia et meror sine consolacio-
 ne. Non enim habet dampnati retro aliquam consolationem
 a mundo quod non valent eis suffragia. Nec desipit a celo.
 nam ex hoc non pluit super eos aliqua misericordia nec
 sperant gratiam de futuro. **O**cum enim quod nulla erit eis
 redempcio nra. et sic eum tristissimi in desolatione
 sempiterna. et secundum sapientiam dei quod dicitur ad supernum desolatum
 Unde tunc 1º. Dicit alia condannata. posuit me deso-
 latum tota die merore confectionem. Item proponit
 pater desolacionem in scia scolorum. Hec dolor o pena scia
 desolacio plena. Omni tormento super huc homo corde
 memeto **Quod multimoda est afflictio sodalium inferorum.**

Ordine debito secundum membrum nunc sequitur q[ui] sequitur
 exponendum quod est multimoda afflictio sodalium
 inferorum. Tales enim sodales videlicet dyaboli sive
 demones sunt aspectu terribiles efficiuntur cridales ac tortores
 impunitabiles. Primo ergo dico quod dyaboli sive demo-
 nes sunt aspectu multum perterritibiles et procul formis
 horribilibus in ecclesiis depinguntur. Unde legitur quod qui-
 dum Religiosus de nocte cum aliis in dormitorio
 iaceens cepit terribiliter clamare et cum denissent ad
 eum fr[at]res videbant eum fixis oculis ad parietem

in mobiliter respicientem nec ad aliquid respondentem si
mirabili horrore concussum et timore flante autem a prio-
re interrogatus quid in nocte habuisset Respondit se dyn-
bolum vidisse et requisitus anime esset forme Respondit
hanc faciliter non posse describi sed hoc iquit dico si esset fur-
nus ardens ex una pte et figura illius pte ex altera magis
eligerem mtre furnum qd vide illam horribilissimam
demonis figuram Hinc est qd bernardus sup pte Quid hinc
sic impicit Quid putatis frs si aliqui vni ex tam multis
principibus tenebrarum in mediu vni irruere et in tota se-
ritate sua ac tenebris encinctate corporis appare lucet qd
illum posset uel corporis sensus sustine uel cordis et ideo si
ad vritis patrum legitur Quidam senex dicit Credo
qd si aliquis videret demones in ea forma quia dampna
ti eos pnt visum non posset uiue sed statim moreretur
Vnde dicit gregorius de tristone qd atq; confirmaretur et vi-
deret multitudinem demonum sibi astinend cepit alius
clamare Inducias vestras mane et cum haec dicens viceret
se huc et illuc ne videret eos p timore nimis desuetissi-
me conturbatus statim moriebatur Conturbati enim
sunt qui videbant eos et timuerit omnis homo Ecce qd hoc
ribiles erunt in afflictu qui taliter occidunt solo cnu
aspectu Ioh 30 Videntur et venient super eum horribiles

Et hoc est qd^r Sernadus inuit ubi dicit. O aia mea quis
 erit tibi paucor am omnibus omibz quoru tibi pntia cu io.
 cunda tam gratus aspectus cohabitatio tam familiaris
 sola paucor ingredies ignotam regionem cu tibi caterna-
 rim detracia illa monstra detrina occurret. O qd^r ei
 horribilis demonu m formis atakū crudelissimorum
 apparentiu. vñ sap xij. pro eo qd^r erit uces colebant mu-
 tos serpentes z bestias supradictas impisti eis multitu-
 dim mutoru atakū m vndam ut starent q p que
 peccat quis p hec z roquet. Nō eni impossibilis erat om̄i
 potens manus tua que creauit orbem terrarū ex ma-
 teria ibisa mire illis multitudine vrsorum aut au-
 dates leones seu noui gms bestias m plenas aut va-
 porem igneū spirantes aut odorem fumi pfectentes auc-
 horrendas ab oculis scintillas emientes quoru nō
 solum lesura poterit illos contare. sed z aspectus per
 timorem occidē. hec omnia ibidem vñ Job xvi. hostis
 meus terribilis oculis me intrurq est. Item cuiusde
Ultimo. Ptermitatio eius splendor ignis z oculi eius
 ut palpebre dilucidi de ore eius lampades predidit
 siad rede ignis succense de nazibus eius pcedet fu-
 mus siad olle succense atq feruentis. Unde poeta
 refert. Hic ibi serpentes flammas ex ore domentes
 A flami quoru petent aie miserorum. Sed i effa-

sunt crudelis. **Iob** xvi. Collegit furorem suū ī me 2
q̄minans michi īfremuit conc̄ me dentibus suis. Ap-
peruerunt sup̄ me ora sua 2 approbatæ p̄cesserunt
magollam meam 2 faciat̄ sūnt pem̄s meis. **vñ p̄**
apuerūt sup̄ me os suū sicud leo rapiens 2 rugies
Item temptauerūt me subſanauerūt me frendue-
runt sup̄ me dentibz suis. **C**ecī xxi. Dentes illi 2 den-
tes leonis īrefinentes aiās hom̄. hinc dī i' p̄c' d'
Q spabolus tamq̄ leo rugiens circuit q̄rens q̄ de-
uoret. In die cū nouissimo ibitabunt̄ dñaboli ad de-
uorandum p̄tores. **y**sa lvi. Om̄es bestie agri 2 vni-
se bestie silue venire ad deuorandum. **I**tem **I**eni xii
venire congregamini om̄es bestie t̄re spazare ad deu-
orandum. **D**e isto refert exemplū dñis gregorij
in libro dialogorū unde dicit qđ erat quidā theoderic
non re sed tancū noīe monach⁹. Cui nimirū graue
erat si quis p̄ salutē sua aliqđ loquetur nō solum
aut̄ dona nō facē sed etiam non poterat audire.
Hic cū exortum p̄m agitaret quenerūt fr̄es ut ege-
sum illius ate orando p̄tegerent ut repente cepit
eisdem fratribz ibidem existens acclamare necū
magis vocata oratione corude interrup̄t ita dicens
Recedite et ecce diuis simi draconū ad deuorū-
dum qui ppter vitam p̄tinam me nō p̄ deglutire

44

Caput meū iam ore suo absorbit dñe locū ne amplius
me cruciat sⁱ sciat qd' frēus est si ad deuorandum
ip̄i dñus sum qd' p̄ vos moras parat. Tunc frēs ce-
perim⁹ ei dñe. Quid est qd' loqueris signū tibi
scē crucis ip̄ime. Respondet ill⁹ cū magis clā-
moribus dicens. Volo me signare sed nō possum qd'
squamis hui⁹ draconis stimulor⁹ p̄ mor. Cūq; frēs
hoc audirent p̄strati in eti cū lacrimis experim⁹
qd' redempcio ne ill⁹ echemētus exorare. Et ecce
subito cepit eger cū magis clamare dicens. Cr̄ne
ago deo. Ecce dñus qm̄ me ad deuorandum accepit
ordib⁹ dñi expulsus est ⁊ dñi iani recessit. Icf
in. m. dialogo refert idem greg⁹ qdām aliud
exemplum. aut em⁹ qd' m̄ p̄ib⁹ ycome in qdām
monasterio congregacione note dñ accidisse. qd' quidam
erat monach⁹ sc̄is r̄putatis n̄ conspectū homī quād
nō fuerat inuenit apud dñm. nā cū frēs estia-
bant p̄m iurū patenter q̄fuerat dñdere. sic
in agone cōstitut⁹ fecit ad se frēs grātia⁹ quocar⁹
quis n̄p̄ dñvit. Ecce mit ad deuorandum tradidus
sum draconi qm̄ cauda sua genua mea pedes qd'
meos faciat colligant. Caput vero suū m̄m̄ os
meū mictens p̄m meū cibis⁹ optinxit quib⁹

dictis statim coepit. Et sic ut videtsunt serba contemp
nati peccatis que scribuntsem. I^o. Comedit me absorbuit
me siquid draco. H^{ic} est draco magnus et rufus hunc serpem
capita et detraem tamen in capitalibus suis de q^o dⁱ. apocul
xvj. fons est pluia magna in celo michael et angeli eius
pliabant cum dracone et draco pugnauit et angeli eius
et non praeluerunt neque locus eorum iuuenit amplius in
celo et pectus qui draco ille Magnus serpens antiquus
qui vocatur dyabola et satanas qui seducit universum
celum. Et g^o dⁱ ibidem de ebreo et mari q^o descendit dy
abolus ad eos hunc utram magnam facies q^o modicum
tempus habet. Dyabolus zelo nimio bonis invidet q^o co
natur locum eius possidere in celis de quo ipse mis
erabiliter projectus est in penitus et quoniam magis appropin
quat dies ultima tanto ardenter temperat et feruet ipsa
O quanta erit demonum auferentia et malitia de quibus
bernardus sic ait in prosa. O quoniam impij tortores tunc
torquent peccatores et tribiles ultores vindicantur ma
los mores horum autem crudelitas et malitia diuina
simode confortata. primo q^o plures s^t et multi peccatores
q^o multiplicati sunt qui tribulant me multi inslu
gunt aduersum me. Hunc est q^o dicit Job xxv. Obser
vant in gyro tabernaculum meum. Ut in vitis patrum

legit qd' quidam senex dicit demones circumstantes hoies
 si ad apes et ego dicat in ps. Crammederit me si ad apes
 et exaserbit si ad ignis in primis. **D**ico quod fortis simus
 et potentes. qd' apliis inuit ad ephes. **V**b. Vocat eos
 principes et priores et mudi riores et quod tam potentes simus et
 fortes ad nocendum. **I**deo dicitur in ps. Vnde fabebant qui qd'
 rebant aias meam. Item fortis quesierunt aias meam
 Et alibi. Invenerunt i me fortis. de hac eram potencia
dicitur Job xl. Non est prae sapientiam qd' operatur ei qd' frus
 est ut nullum timoret omne sublime videt ipse est rex
 sive omnes filios subdie huiusmodi autem potest et potentia
 maxime exercitabatur in primitore malorum ipsos crudel-
 lissime affligendo. **V**nus est xxviii. Omnes qui addi-
 dictam creati simus et in furore suo confirmaverunt tormenta
 sua et in ipse consumacionis effundent virtutem et fu-
 rorem eius qui fecit illos. **T**unc furor ille sedm' si-
 militudinem serpentis et simus apodus sumus et obdurati-
 tis aures suas. Item psalmus lxxij. Ego creavi fabrum
 sufflantem in ignem prunas et pferentem das in opus
 suum et ego creavi interfectorum ad dissipandum. **P**e
 hoc crudeli interfectore peccate condemnata sic loquitur
Job xvi. Crammederit me lanceis suis. Vulnerauit lit-
 bos meos et non reparat effudit in terra visceria mea co-

Cedic me vulnus sūp vulnus iuruit ī me q̄^u ḡgas.
Tercio sunt demones ī torquendo iſangibiles. Sunt
m̄. Non cessabant ministri regis. succende fornacem vñ
quidam. Unde ibi rector sc̄pensib; hortidiores. deformis
magis sed nō ad verbera pugni pugnāt p̄assim sed semper
ad hoc renouāt. Ad mala feruentes sūt ad penas q̄
recentes. semp̄ tristati semp̄ q̄ ferire pati. Semper
maledictū nec cessant nec requiescat. **H**ic est qd̄ dicit
xviij^m dñ cui libz p̄t̄r̄i. Servies inimico tuo q̄ īmis-
ter dñs tibi ī fame siti ī nuditate ī m̄ om̄ peni-
ria ī augelbit dñs plagiis pessimas ī perpetuas.
O ḡra erit damnatorum pena q̄ sine intermissione
semper erit continua sine pace ī requie ī miseria et
angustia. Unde de peccatis dicit **Ge. vñ**. Angustia
sup̄ueniente requiri patet ī nō erit. Conturbatio
veniet sūp̄ conturbationem. Item apocr̄ xxiij^m
habet requiem die ac nocte qui adrauerit bestiam
ē ymaginē eius. Et p̄t̄r̄ bñ posset dicē q̄d̄ scribit
Iſu. xxvij^m. Non videbo dñm̄ deū in cīa bēueniū
nec aspiram hōiem vlt̄a ī habitatore quietis. sūlī
ē illud **Iēm. xlviij**. Be michi misero quoniam addidit dñs
dolorem dolori meo ī requie nō tuem̄. Certe runc
couerter̄ dolor eius ī caput eius ī vertice spūl̄

iniquitus eius descendit Qd̄ lava est conditio infer
Dicit restat membrū testū nāsum cōmentari
 de hac materia p̄imus declarandū qd̄ est lava cō
 dīo infernaliū tormentorū. sūt enī plures conditio
 nes peccātū fāciles ad agḡuatiōnē pene infernalis
 Prima acerbitas est qd̄ pat̄ qd̄ fletu ex stridore dentū
 ex planctu ex desiderio mortis ex mādūcatōne linguas
 & blasphemia creatoris & ex multis aliis h̄is similibz
 q̄ om̄a ibidem sunt ventura ut pat̄ ex locis variis
 scripturæ. Enī apocal' xvi. Comederunt linguas suas
 p̄ dolore & blasphemauerunt deum aeli p̄ doloribz & dulce
 ribus suis hinc greg⁹ dicit Qd̄ sic suspicari nō ponat
 illuc cruciatū dedir̄ tuem̄. Item Ier⁹. Tanta erit in
 inferno vis doloris qd̄ mens ad aliud dñgi nō ponit
 nisi ad qd̄ vis doloris impellit. Dicit enī nūc p̄tor il^d
 Item dñs. dolor mens smp̄ dolorem. Tanta enī erit
 acerbitas penitū qd̄ p̄tēres sicut quā om̄es appenit
 p̄tra & contempna mortem qd̄ om̄es fugiunt adenti de
 siderio sepius affectabunt apocal. xv. In diebus illis
 querent hostes mortem & nō tuem̄ eam & deside
 rabunt mori & fugiet mors ab eis. Accubitate vnde pene
 infernalis restat dñs Ier⁹. xl. Eli dicit. Ego cibabo
 populū istūm absinthio & ponū dabo eis aquā fells

per hoc amaritudinem designat infernali tormentorum
Consideratio huiusmodi acerbitas fecit quendam iuuenem
delicate nutritum mitem ordinem predicatorum. Quo iesu
so cui quidam sapiens a pueris eius missus persuaderet
egressum antea proficit dicens. Delicate nutritus es
non potes sustinere rigorem ordinis et asperitatem.

Respondit iuuenis magister aperte hoc ordinem intrauit
quod scimus me delicatum et nichil asperitatis posse sustinere
cogamus quod intollerabilis esset michi acerbissima pe-
na inferni et ideo elegi poculus hanc penam ordinis quod
illam sustinere. Nam siquid sepe est Job vi.^o Qui
timet proximam irruet super eum nubes. Hec etiam con-
sideratio mouit quendam periculum hemitam ad mirabili-
lem penitentiam quod fecit de quo narrat bruis grecorum
in quarto dialogorum. Ait enim quod quidam periculus moui-
tus ex regione syberiae ortus prius quam heremus po-
teret molestia corporis interuidente defunctus est
sed protinus corpori restituta inferni simplicita atque
numera flamarum loca se vidisse attestatur. Qui etiam
quosdam homines secundum potentes in eisdem flammis suspe-
sus se vidisse narravit. Qui cum iam deductus esset
ut in illis et ipse mergetur subito angelum christi
habitus apparuisse fecerat qui ipsum in ignem

44

metu prostrabat. Cui etiam dixit. Egredere et qualiter
tibi post hoc suendum sit cautissime atende. ¶ p.
Vocem paulatim recalentibus membris ad eternam
mortis sompno euigilans. cuncta q̄ vita p̄m gesta fu-
erant om̄b̄ narrauit. tuncq; se postmodum uigi-
luis reuensis q̄ ostrovit ut inferni eū sedisse tormenta
etiam si lingua rateret conuersatio acclamaret. ¶ sed
condicio est tormentorum multiplicitas est enim pena-
rum nūs q̄ infinita. Unde dicitur in ps. Circumde-
runt me mala quazī nō est nūs. Et ḡ dicit deus.
xxvii. Congregabo sūp̄ eos mala et sagittas meas con-
gregabo in eis. Vere sicud scribit̄ isa. v. Sagitte eius
acute et om̄es arcus eius conteni. quistas h̄c dñs sagit-
tas in pharetra sua q̄d nōdū adhuc om̄es contake-
bat. que post finale iudicium p̄cedeb̄ inimicent̄. Hęc
sagitte sunt pene varie quib; multipliciter runc mi-
seri torquebuntur. Unde dicitur in ps. Sagitte potentes
acute cum calombus desolantes. Item dicit dñs deus
xxviii. Inebriabo sagittas meas sanguinem et gla-
diis meis deuorabit carnes. pars eas tabit eos
gladius et mitis paucor consumens fame et deuorabit
eos aues mortuū amicissimo. dentes festinat metu

¹¹⁸
in eos cum fuore trahentum super terram ac per serpentem
de hac penitentiis multiplicitate sic dicit gregarius sup
illud ~~quod~~ ^{ad} omni. Carentur in tenebras optime. In inferno
erit frigus insuperabile ignis in extremis vici
mis immortalis fator intollerabilis tenebre palpabiles
flagella redentum horrida visio demonum confusio
potitorum et despacio omnium bonorum. Unde quidam in
fernum est fouca mortifera pena omnibus et miserijs
refusa. Hinc de me pluit super peccatores lacrimas
mei sulphur et spissas pressaciam per calcas cornu. et
notabilitate dicit per quod non solum in deo sed nec etiam in
mille consumibz posset pene integritas percep
tari. Nam quidam de penis hic dico enim est tamquam per
minima omnis destituta respectu magnitudinis istim
te. Et acer hec penitentiis multiplicitas expressius
declaratur. Procedunt enim quod damnati erunt
per omni miseriam et dolore habebunt enim fluctum in
oculis ardorem in dentibus fatorum in nazibus
gemini in vocibus fumorem in auribus vincula
in manibz et pedibus ignis per addorem et membris
suis omnibus. Ecce quod repleta est pena ac per plagiis aut
peccatis in infernum descendenter. Et hinc de dampno

nato datur **xx.** Tenebit enim tribulatio et angustia
 afflabit eum et eiusdem **xx.** Omnis dolor intruit
 in eum. Item d^r **ysa xvi.** Omne cor hostis subestet et
 conteretur rationem et dolorem tenebit qui perirens
 dolerunt. Venientias ad proximum suum stupescies com-
 buste vulnus eod^r unde **Baruch vii.** Migrat pietate faci-
 es eorum a funo. Nam omnes vulnus peccatorum rod-
 gentur in eum ut scribit **ore xviij.** Et dolores perirent
 venient ei ut scribit **ore xviij.** O q̄ multa flagella
 peccoris eum enim potest dicere cum p̄. Circumdecedunt me
 dolores mortis non qualis sed perpetue et perioda inferni
 tuenerunt me. **Nec** dicit. Circumdecedunt me qz
 abysmus scid vestimentū amictus eis nam indu-
 it maledictionem scid vestimentū et intruit scid
 aqua in interiora eius et scid oleum in ossibus eius
 fuit qz ei scid vestimentū quo optinet et scid zona
 qua semper premitur. O quale vestimentū de filio
 peccatum tam multiplicatum sic fortē contextū qd
 peccatis corporibz magis erit conterendum seu etiam de-
 ponendum nā sumculo certitatis erit patet inse-
 parabilis alligatus. O q̄ asperit et mordosum sentierit
 illud regnum tuum. Ip̄m namq; est de quo scribit **wa viii.**
 Experimentū tuū erit vermes. Tam multiplicis

pene consideratio renocuit ipm̄ dñm a morte p̄t ad p̄mis
p̄gandam vnde dixit ad dominū. Quancas ostendisti mōsi
tribulaciones multas & malas & cōfusis diuiscisti me hui
eciam multiplicis pene consideratio mouit qđam hēmī
stād legit in vitas patrum ad asperoram penitentiam
qđ in hermo p̄agebat. **A**quo am̄ queret cui se ita nō
ficeret. **R**espondit. Totus labor vite mee non est ydom
compari ad unū diem rementorum qđ p̄t̄rile i fūo
solo reservant. Item narrat beda in ḡbris anḡlorum
qđ ip̄e constantinū uincis quidam milles defuncti atra
armos dñi octingentes seo qui postmodū dñe restituū
pens territ qđ dederit fugit ad hēmū fecit quoq; al
lulam iuxta qđam fluvium in quo vestigia induit sp̄us
balneabat p̄mitens vestimenta sic ad carneē congelari
postea vero balneū calidissimum intrabat & sic orniū fe
cerat quousq; morefi & cū sup isto avidentib; argueret
Talit respondebat. **D**i vidissens que ego didi eadem uel
maiora mecum facens. **S**an̄ scdm̄ ḡgerū sup Job. **S**up
om̄la compunctione puocat visio pene infernalis. **T**e
nā condicō penam gehennie aggrauat est eternitas. **V**ii
sup m̄. I st̄os videlic̄ peccatores dñs iridebit et erit post
huc occidentes s̄me honore in cotimelia inter mortuos
& perpetuo ~~erit~~ vob̄. **I**bm̄ hi in suppliciū. **I**c̄ ~~uide~~

vñ: Enī dabit ignem et cernet eum ut dra-
 tur et uiuant et sentiant dīsp in sempiternū ad id dī.
Vñd Glāmo. Cernis eorum nō morieris et ignis eorum
 non extinguet. Enī dicit Enī deit. xxvii. Ignis suac-
 sus est in furore meo et ardebit dīsp ad infernum nouissi-
 ma. Hoc est ipectūl sine fine. Vñd xxviii. O quid de-
 uolus potest habere cum igne devorante aut quis
 habitabit eo vobis annō ardorebus sempiternis. Et ei dē
Vñd xxix. Erit terra eius in partem ardente nocte et
 die non extinguetur in sempiternū. Ascenderunt sumus
 eius a glaciōne in gradacionem desolatōrē in pta scōrum
Vñd apoc xx. Diabolus missus ē in stagnum ignis et
 sulphuris ubi et bestia et pseudo cruciabunt nocte et
 die in scōrum et qui nō est iumento in libro vite pōcti
 missus est in stagnum ignis ubi erit umbra mortis
 et nullus ordo sed sempiternus horror inhabitat. sicut
 Job x habet scriptū. Vñd gregorius et moralis sic
 dicit. Horrendo nō sit erit miseris dolor in formidine
 flama cum obscuritate mors sine morte finis sine
 fine defatū sine defatū qz et mors semp. diuit et fi-
 ne semper caput et defatū deficere nesciat. Vñd poe-
 ti refert. Non cernit ad metas mortis miserabilis erit
 Nesciat finis semper qz videri aurum. Tempus secundū sep-

genitus renouando. Hic peccus bleſſens in quaerā epila-
ita dicit. Ibi ut eū suppliciorum modus nec intermis-
so sine finis. nam ibi finis semper incipit mors
non moritur nec defat⁹ deficit ut dampnata hōis
condicio semp in doloris materiali ⁊ mortis eternae pa-
bilium misericordia tecaduerit. Ore di⁹ in p̄. siad oues
in inferno poenitentia sunt mors depastet. Et si morte pastet
m̄p̄ quid poterit illi. Si mors est pastus qualis est
potus. Audi prophetam. Dua coru⁹. Dua fellis ⁊ bocq̄
amarissimus. fel dracōni dñm eorū ⁊ venenū aspidū
insanabile. Ica scib⁹ deut xxix. O quale p̄torū nu-
trimenti vidi mors perpetua tam crudele supplicium
vici et morti q̄r vito sūt mortui. Hinc ē qd' item
dicit libro v⁹ de consideracione ad eugenii papam
horro verem⁹ mordacem ⁊ mortem diuacem. horro in-
dere ⁊ manus mors viuentis ⁊ vite morientis. Tunc
grego exerte immortali morientur m̄p̄. O deus eterni
Quare me posuisti conciū tibi ⁊ fāci sumi michi
uerpi gravis. Cur non tollis p̄tm meū. Ut hoc p̄
petuum possim evadere tormentū. O q̄ felix q̄ beatus
qui p̄torū scindibus neq̄ fuit infect⁹ qui post mu-
di gaudia non abiit ac i vanitates ⁊ iſamias falsas
non respexit. Atque autē miseri errauimus a via q̄

vicitur et lumen iustiae non illuxit. fassati sumus
 in via iniuriarum et perditionis; vias ambulauimus
 difficiles; vias graues et utilles; per diuinum autem domini no-
 bivimus ambulare; vere sciat de ipsa christo. In vacui
 laborauimus sine causa; et vano fortitudine nostrum co-
 sumpsimus. Quid enim nobis profuit superbia quod diuina-
 rum pompa et iactancia quod preciosa corporis indumenta
 quid confessiones et artus. Quid risus et lecie quod
 hec omnia et singula nobis profuerunt in quibus vano
 et utiliter uno potius dampnabilitatem tempus nostrum
 expendimus procul dolor sine finu suscitavit hec omnia
 tamquam fumus seu aura matutina tuisque quod pale fuit
 sed heu heu remansit quod in eternum cruciabit. Tunc dicit
 dominus de quolibet dampnato Illud Job xv. Iuxta multa
 diuinae adiunctiones suorum sic et sustinetur et illud apostolus
 Rom. Ceterum glorificauit se. Et in delictis fuit tantum
 date illi tormenta et luctu quibus eternaliter sine fine
 torqueantur. O quanta est hois dementia pro delictis a me di-
 uinis seu pro aliqua re terrena huiusmodi pretiosa ex-
 porie et a me subire tormenta. Vnde Christus de repacitate
 lapsi sic inquit. dic quanta tpa luxurie quod delitariu[m] maria
 copari quis penitus eternis. Centum si placet annos
 delictis demus. adde et alios centum adde et decies centum
 que erit quod quis ad eternitatem spensatio. Et annus

omne tempus dicet omnis quo deliciae frui videatur et
indulgere libidini quod noctis omnis sompnium ad eternitas
compacionem videatur. Est igitur aliquid qui ut una nos
te delabilem videat sompnium eternas subire eligat pe-
nas et illud per hanc regre uel per illis istud comitare. Et
dicimus ad repositas penas quod dicimus ad hoc quod de
line delud umbra ruseat et delectat fugient pene deo
eternaliter manet. Etiam si equale tempus et idem spacio
um delicias est posse et pene esset aliquis ita stratus et
dementus ut eligenter per uno die deliciam unum die subire
penarum. Cum soleat dolor omnis here et qualibet corporis
tristia in obliuione mire omne primum tempore solutio
nate tristitia hec omnia ~~existat~~ ubi sup. O eternum
nunc finem habiturst corporis et aeternam grande sus-
picio. O mortis perpetue iudiciale tormentum. Quia
referim de te nestio non enim potes eisdem corporum nos
intellaci concipi aut corde comprehendendi posito enim quod
sit omnis lapis de arena coagulatus et apactus tan-
tum sicut insuperficie octauae specie posset con-
tineri et quod post millesies mille annos per diuinam poten-
tiam una arenula a deo lapide tolleretur et deinde
post millesies mille annos adhuc una et sic usque
donec totus lapis in nihilum redigetur. Proutque super
lapide eternitas perducatur et resoluta sic quod disponit

81

torum anime tue a penis liberabuntur. **R**espondeo tibi
et dico quod perpetuas illa dico tue fuerit inchoata nam finit
ad infinitum nulla est auctor. Unde dicit papa Bonifacius
Si enim hoc cognoscere et percirent peccates quodemprati quod
dicto lapide consumpto ab illis intollerabilibus quos susci-
tent inferni cruciatibus deberent eripi et totaliter libe-
rari mirabiliter super hac redemptiois die deberent sperare
anno quoddam sperando congaudeat quo scirent finem
suum tormentorum post inuincibilis anno post comprehendere
hensiles et infinitos fere annos quibus tardissime aduentur.
Illa enim est una maxima omni penitenti pena videlicet desola-
tio et carentia omnis speciei omnis a penis redimi siue liber-
ari. Nam sicut dicit papa Bonifacius pater desolabit in scula scelop
Unde dicit tunc in anno perit finis meus et spes mea adeo
Item queus pater Ieronimus xviii. Quare fons est dolce meus
perpetuus et plaga mea desperabilis. **Q**uid quoque queritur? xix.
sapientis sic respondit mortuo hoie in principio nulla erit
spes ultra. Intelligite hec qui obliuiscamini deum ne in-
fernum aliqui vos impiciant et non sit qui eripiat. Ecce ita
plane video quod in inferno nulla est redemptio aliique pro-
posito. Nam. Intelligis tu verbum sapientis exemplum de lapide su-
perius tibi scriptum. Dic mihi ergo quid de illo sentis quod
indicas quid diffinitus puto veritatem quod ratio non potest
dissentire quam anno ut predicit in rei veritate. Co-

gita ergo varias terrarum prouincias ymaginare regios
singulas ppende flumos et maria mundi mente circu
et totum perambula ascende usq; ad celum et aerum sic ois
nola. **I**ternum q; descendere in abyssum profunditatemq; con
sidera. Et quib; omnib; que celi ambitu continent com
pone lapidem et ymaginare magnitudinem eius q; sitare
qua cordialit intellca. **D**ic michi lumen qd sentis tunc
de lapide ymo potius quid sapis de perpetuis quid de
infinitis peccatorum penit; et morte. estimo qd taliter res
pondebis. **V**ere vere loqui nestio. **A**udiui et turbatus
est venit meus a dote continevit labia mea gra
dem rem intelligo. **V**enit meam propositam video. **V**nde am
mirari no suffici. sed paucore nimio mente contemni.
Stiam certissime timor et tremor venient sup me et
concreverunt me tenuebre multiplicis hororis. **N**aus
enim no metueret quis no expauesteret. qd amicale
cordis penit; non desiceret qui meteteng huc lapide
diligenter numinaret ifinitas peccorum penas memori
maliter revoluendo. pone ergo cum tamq; signaculum
sup cor tuu. **V**alde enim verile esti et pfectum tibi huicmodi
lapidis nq; oblinisci. **Q**uateng si diuina amor te no
corrigit et renocat a malis huicmodi speculum peno
interminabilis saltum te aq; cohibeat a peccatis. **O**gn
ie supplicium miserabile q; fugiendum. **O** stigie eximi

lacrimabile q̄ inueniendum. Et stige conquetur semper
 nūq̄ moriet̄. semper pleket̄ s; nūq̄ animus habet̄. Ex p-
 dictis clare pag qd̄ penarū inveniēt̄ p̄ ifimta sc̄la nūq̄
 finiet̄. m
 siquidē consideratio eternitatis pene inferna-
 lis cōuerit̄ fistone marſliensem. Qui cū eēt ep̄cess̄
 ioculat̄ 2 vanitatis mūdi dedic̄ dñia diuinū caput co-
 gatur de eternitate gehennalis pene 2 dixit in corde
 suo. si tibi proponēt̄ iacere in lecto molli 2 bū strato ita
 qd̄ nulla uictate cogente inde recedes. hoc nō posset̄ sus-
 tineri in eternū iacere in tali lecto delicto. quomodo
 S̄ poteris sustine sempiternā infernalem penam si
 contigeret̄ illam fore passurū. Sac̄ vero consideratio
 ne p̄territ̄ reliqui om̄ia 2 fac̄ ē monach⁹. postea
 ep̄iscop⁹ chosofan⁹ 2 vir ep̄ime sc̄iat̄. Item conside-
 ratio p̄petuitatis pene infernalis ad pugnandum con-
 dyabolum confortat̄ hōiem 2 inducit̄. Quis cū con-
 siderans qd̄ si deuict⁹ fuerit ab eodem ducet̄ ad coruē-
 tum sempiternū nō om̄ib⁹ pugnet̄ ne dimicari. Vir
 narrat̄ egesipp⁹ de cladib⁹ iudeorū qd̄ cū quidā de sc̄nis
 alexandri qui perit magno exterritui videret conc̄
 eum inuulabilem exercitū ad bellandum p̄parat̄ 2 su-
 cibunt sumerent ad confertationē dirū ip̄o i quodā
 solatio qd̄ iocando eis dixit. praudēans nūc hic o viri
 st̄emū nā apud iferos sumis tenaturi. Quo serbo

Sunt omnes aucti ad fugiendum illam cenam q̄ tam vni-
litter pugnauerunt sic qd̄ de amicis suis hostibus honorifi-
ce triumpharū. Item a delibabilibz mundi retrahit et auel-
lit legitur in dictis patrū q̄ sedam senem dixisse. etiam
cum vlt puerum ablactare et a dulcedine lactis auerte
ad māmā ponit synapū uel quāq̄ aliud amarū qd̄
puer lactens gustans et p̄cipiens statim retrahitur a
dulcedine lactis. sic et tu adūge amaritudinē p̄cū
infernī delibabilibz huius mundi et procul dubio renche-
ris ab eisdem. Unde Job 8. Nūq̄ gustare potest quis
qd̄ gustarum afferat mortem amarissimā. hoc ē penam
sempiterne. Ideo dicit p̄sp̄. In p̄m̄ vita delice quales
dulces sunt et tribulaciones amare. Sed quis nō
libenter bibat tribulacionis poculum metuēt ignē
p̄cū gehennē. aut quis nō contempnat dulcedinē
sc̄li iñstantis bonis dñe sempiterne. legi in legenda
bñ ioh̄is eWangeliste. qd̄ quidam diuites ad p̄dicatio-
nem eius conuersi omnia relinquerūt. postea viden-
tes seruos suos in gloriā mādi constitutos permituit eos
sua bona reliquise. Qd̄ bñs Ies̄ p̄sp̄ intelligēt
virgulas in aurā et plācas in gēmas orando gnuittauit
sic q̄ eis omnia restituivit derelicta. postmodū quidā in-
uenis a bñ Ioh̄e resūntary narrauit eis de gloriā q̄
amiserat et de penis infernalibz q̄ eos expectauit
qmbus intelligēt plurimum terrū et ad q̄stnati omnia con-

tempores ad paupertatem pristinam reuersi sumus ac
 mūdum cū suis delictis penitus deliquerimus. Item
 accidiani profugat et repellet unde legem. in dictis pacis
 qđ quidam frater dixit sem. pī minū accidior sic con-
 tinue sedendo in hac cella senex respondit. Rōndū
 vidissi fuit tormenta periculū duritius nū si illa in
 corde tuo posuisses et si cella dyp ad collum esset ver-
 imbus repleta sustineres patienter et nō accidiaris
 Et ḡ cum oporteat patrem uel eternā aut purgatoriū
 acerbissimā sustine penam vel in pītē condigne facē
 pīmaz. quis nō p̄cigit hic sustine et pati potius qđ ibi
 nisi oīno fuit mente alienatus. Unde ysidorus i synod.
 Intende ad quosq; dolores tormentorum qđcūq; sc̄i penas
 qđcūq; dolorum acerbias ^{te} compa hoc totū gehenna et
 leue erit om̄e qđ paties. Item bernard in ep̄la. digili-
 as times et ieiūna manū qđ labore sed hoc leuia
 sūt flamas penas medicari. Recordatio tenetras
 facit non horre solitudinem. si futūde verbis ociosis co-
 gutas disputationem. Non displicebit silentia. fletq; ille
 et stridor dentū pares tibi reddunt et cultura et macta.
 Item augustinus in sermone. ojens humana mundi hu-
 ius illebris et concupiscentis deuicta fugit laborem
 operat voluptatem et dix ad hoc deducit et a se dicit
 vice prioris consuetudinē excludat sed cum incepis
 cogitare fuit iudicij natūratem ac penarū eternaliū.

Ondeletatem voluntarii bellum inducit passionibus;
mota uel per pmiu uel timore supplicij. Uim facit pristinus
desiderius et violenter ipsa se ipsam vincere concedit.
Ideo dicitur abbas in. Ingregatur puerus in osibus meis
et subter me scatens que videbis dñe pueris ut postea
requiescam in die tribulationis. Ecce quod fructuosa et
salubris est medicatio pene infernalis, quae scribitur in p.
Conuertant pueros in infernum hoc est pro medicationes
illuc se transferant viuentes ne postmodum ibi ten-
dant pueris morientes. Et gratias dicitur deo danieli in.
qui intueris abyssos videbis pro continuam et iugem
memoriam interne contemplacionis cornuta infer-
nalia cordialiter intuendo partem ergo sufficienter per-
petua quod multiplex et varia est infernalis pena et quod tan-
tis et perficiunt ipsius memoria. Et igitur. Erat homo
qui cum bona possit habere. Sponte subit penas
infernales que cunctas. Ignibus affuso et abs hinc
nunquam ridetur. **D**e gloria et letitia celesti. et a...
et a...

Sed varia nouissimorum quod valde et proprie debet hominem
a peccatis renahere est gloria celestis. Si homo se re-
frenat ab homicidio uel costrinxi ope criminoso
ne peccat opalia. quod omnes se debent coherere ab omni ac-
tu illicito ne amittant gaudia semperna. Unde augustinus
in libro confessionum. Est gaudium quod non datur impio
sed eis qui te gratis colunt quorum gaudium tu ipse es. Et
ergo scribitur. **C**ontra dñm. Iniquum regnum dei non posside

84

Bunus ymo cū maxima confusione repellentur ab ecclē
scīd goliardi 2 nebulōnes dilissimū indignanter repel-
li solent ab imperatoris curia ne illie sedent cūm re-
gibus 2 p̄ncipib⁹ in tam excellenti 2 sollempni iusta-
dicti enī cassidi sup̄ illud p̄. Expelle eos quā irrata
uerū te dñe. hic disamus qđ tamū om̄isq; a dei-
tate repellit q̄tū eius p̄ca tumultant q̄ticas enī
delicti mensura est repudij. Atq; igit̄ quilib⁹ p̄ca
vitab⁹ 2 tamq; mortiferum referit abhorrib⁹ qm̄ p̄
hec celeste gaudium eternaliter se nouerit amissuum.
De hac autem incomprehensibili gloria ego paup̄ igēmo
qmd loquendo p̄feram. s̄c enī oculi nō vidit nec au-
ris audivit nec in cor hōis ascendit que de⁹ p̄manit
disigenib⁹ se scīd scribit i "glori" n°. De illis quid
tunc reseriam certe q̄i salvatiendo scīd eten nata
disputans de colorib⁹ nō confidens in sensu p̄p̄ sed
multiplici scripturā testimonio paulisper inde dicā
Est igit̄ breuit̄ norandū qđ q̄ius in regno dei sit
valde multa ymo invicibilis eius felicitatem 2 glo-
riam plenissime attestatio. Ip̄nū nū quo ad p̄nō p̄ma-
liter a tribus quendat. p̄mo a summa pulchritudine
sue claritate. sedd a bonorū omnī copiositate. Tercio a
maxima felicitate iugiter durante in eternitate. nā ibi
ē imēsa pulchritudo suae claritas bonorum ifimca copio-
sitas. sumū quoq; gaudium 2 stabilis eternitas de quib⁹

quisus hic per ordinem breuiter diceret. De pulchritudine
Et primis igit regnum et claritate nostra Regni celestis.
dei quendatur a summa pulchritudine suae claritate. Nam
ut scribit sapientia dicitur. Ipm̄ dicit regnum dei sicut est qd p̄
dicit. Quicq̄ dilexerit domum sue. Unde sicut om̄. Sicut
ero si fuimus reliquie semini mei ad videlicatum claritate
ishei lin. parte eius ex sapientia et smarte edificabuntur
et ex sapiente precioso om̄is circuitu mundi eius ex lapide ca-
dido et auro mundo om̄es platee eis stent. Item apoc
xxvij. Ip̄a ciuitas aurum mundum simile dicit mundum sum-
damenta muri ciuitatis om̄i lapide precioso ornata. Et du-
decim portae duodecim margarite sunt p singulis et singulis
porte erat ex singulis margaritis. Et platee ciuitatis
aurum mundum tamq̄ dicit plaudum et templum non videt
in ea. dñe enim deus omnipotens templum illius est et agnus
Et ciuitas non erit sole neq̄ luna sed lucerant in eam
claritas dei illuminabit eam et lucerna eius agnus est et
ambulabunt gentes in luce eius. Item apoc xxvij. Non
ultra non erit et non egrediunt sicut lucerne videlicet sicut
solis quoniam deus illuminabit illos et regnabit in secula seculorum
Cu quo videntur coecos illius ip̄a. Et qd erit ibi amphi-
lus sol ad lucendum per diem nec splendor lumen illuminabit te
sed erit tibi dñe in lucem sempiternam. Ip̄e enim est lucis
lumen sine macula et candor lucis eternae sicut scribit sapientia

Dñs Item splendor glorie ut habeat ad hebreos 1. Nam splendor eius ut lumen erit alacris nra ab hoc splendoro omnes scilicet in regno celorum recipiunt lucem et fulgorem sempiternum quo assidue felices letantur unde Iudead 8. Qui diligenter te sicut sol in orbe suo splendent ita rutilat et gaudet sapientia nra fulgebit nisi et tunc simile in ardore distincent.

Item matthei 20m. Iusti fulgebit sicut sol in regno patris eorum. O quod gloriosum est hoc regnum et quod dulcis tabernacula tua domine virtutis quod magnus decor quod ingens splendor in ciuitate domini quod mira claritas quod summa amaritatem in patria celesti dñs angustinus in labore de fidei. ardentiter sit magis. Tanta est pulchritudo iusticie tanta est iocunditas lucis eternae ut etiam si non fieret mea amplius delicia quod dominus dei hora proprie hoc solum innubiles huius vite dies pleni deliciarum et affluencia bonorum qualium recte et merito despicereantur. Non enim falso aut puto affectu dictum est quoniam melior est dies una in atrio tuis super misericordia. Quare idem augustinus labor de ciuitate dei exclamatione dicit. O celestis urbem domini luminosa ad te suspirat peregrinatio mea et possideat me in te qui fecisti et te et me. Unde bernardus libro 111 super missa est. O quod gloriosum est illud regnum in quo reges congregati conuenient in domino ad laudandum scilicet et glorificandum eum qui super omnes est rex regum et dominus dominorum de cuius splendissima contemplacione fulgebit iusti sicut sol in regno patris eorum. Hinc affectu dicit ad-

impensis me letat etiam vultu tuo vnde Iohannes. Vide
faciem eius in iubilacione hanc faciem omnes inspiciet
qui domino fideliter servierunt in humiliacione cordis in laboribus
plurimis ac opibus virtuosis domini apostoli ultimo. Secundum eum
servient illi et videbunt faciem eius et ideo dicit Ihesus Christus
Regem in dextore suo videbunt oportet prius et quod gratia propter suam
ue quod beatum erit usquam tecum videbitur hunc qui eum dilixerit.
Tunc certe exclamando dicens illud aliae inquit ego autem in
domino gaudebo et confortabo in deo ihesu meo. O quamgaudie
bitur quod gaudia sua replebitur. Quos illustrabit quod
propter sacrificabilem. His scilicet dei splendor propter sue facies de multis

Regnum celeste custine honorum et copia regum celestium
sed et amendatur a bonorum omnium copiositate. Vnde attestatur
Augustinus de amicitia dei. Quod deus per misericordiam diligenterbi se
sponde non astringit caritatem non prehendit desideria et possi-
tus est acquiri per estimari non per. Item Bernardus
operes scorum tam magna est quod non per mensuram tam
misera quod non per nudam tam copiosa quod non per finiri tam
potiosa quod non per non per estimari. De his suphabitudinibus
bonis et diuitiis ipsius regnum celestis ita scribitur. Deuteronomio dicitur
deus tuus introducet te in terram bonam etiam riuos
aquaumque et fontium. In cuius campis et montibus emperent
flumineorum abyssi terram frumenti occidi ac vinearum
in qua ficas et mala granata et olivacea nascantur.

Terciam olei et mellis ubi absq; ullia penuria comedes
 panem tuum et rerum omny habundantia pfrueris. Certe
 hec est tunc ferilis copiosissime lacte flutes ac dulcedi-
 ne mellis. hec est tunc ad qd explorandum missi sunt
 filii domini. sicut scribitur judicet dominus. Qui re-
 deunt ex diuinis tunc videntur opulentius et vobis
 rem nolite negligere nolite cessare et canit et possideamus
 eam nullus enim labor tradetur nobis domus locum in quo
 nullius rei est penuria nam omne quod molestiar ibi defit
 et omne quod delectat ad est. Vnde augustinus. Eterna
 beatitudine consistit in duobz. scilicet in nectaria absentia omnis
 mali et nectaria puritate eius boni. si enim queris quid ibi
 est. alioz non posse responderi nisi quidam boni est ibi est
 et quod mali est ibi nusquam est. et grecus dicit gregorius nichil
 certius quod ibi appetatur. et nichil certius quod fastidiat.
 Ideo quod scribitur apocalypsis. dicitur. Non esurient neque su-
 cent amplius et non caldet super illos sol neque tellus efta
 quem agnus dei qui in medio throni est reget eos et de-
 ducet illos ad fontes vite aquarum. Et ibdem.
 ostendit nichil flumine aquae dicit. qui sine venient quod
 vult accipiat aqua vite gratias. qui autem bibet ex hac
 aqua non sicut iaceat sed fuerit in eo fons ac salientis in
 vitium eternam. Ut habet Iohannes. O quod felix patria

ḡ dñi terra ubi deus erit omnia in omnibus et nullus reī
penuria seu aliquis deficit. Ecce hec pacifica loca est
pasture celestis ubi nichil de eis in quo fideles suos dñs
suauiter reficiet ac perire collocabitur. Unde eze xxviii.
dicit dñs. Inducam eas in riuos suos et pastam eas
montibus isti. in riuo et in auctis sedibz teue. in pas-
tuis Oberimis. pastam eas et in montibz ecclisie
erunt pasture earum ibi requiescent in sebia dñctis
et in pastuis pinguis; pastet super montes isti. Ipse eni
sa pastent in cognitione sume deitatis et illa erit
pastura Oberima sive ingrediantur ad contemplandum
divinitatem sive egrediantur ad considerandum quām
varodiq; iuuenient plenā faciem tam. Ioh v. Ingressu-
tur et egreditur et pasture iuueniet. Item pascunt in
deliciōne et fruicione sume suauitatis et illa erit pa-
stura pinguis. Unde dicitur in p̄f. ad ipse frumenti sui
at te. id est huius frumenti est delicio et suauitatis
causat ex amore dei. hoc ḡ amore siad adipe et pinguis
dñe repletus anima mea pascut etiam in eternitate per-
petue securitatis. et illa erit pasture beatitudinis et uigiliū emi-
nent sed semper durantes et in pulchritudine pecunia
durabiles. Ecce qualis parva et ḡ bona tria. Obi cum ob-
rina pinguis et beatitudinē erit pasture beatitudinē. Bere

87

Hec est terra uiuencie in qua credimus tot et tanta dide
bona domini unde deus in ipso Ne plebimur in bonis domini
tue Et quod sunt illa bona quibus sumus replebunt nisi illa in
comprehensibilis gloria beatitudini Nam ut dicit bernardus in
sermone dedicationis ad ymaginem dei factam rationis
terris omnibus occupatae per repleri omnino non potest caputce
enim dei quidque dei natus est non impletus Hoc ineffabile
gloria non solum impletum deum etiam datus ad sumum iubilium
ablimur Unde item xxvii Inebriabo sacerdotum tuos cum
principia fidei hoc faciet in cena magna fidelibus preparatu
Tunc enim pertinget se et faciet illos discipulos et tu siens mihi
missum eis ferula sue glorie domini mire suauitatis
et leticie ipsius exhibendo tunc dices distumbenabz illud
Canticum VIII. Comedite amici et bibite et iubilatim hunc
hinc scribit ipse xxviii In iubilatim et non a domino Et
unde et iubilabunt omnes Cetera a gaudio multiplicati et
gloria coelesti O deus eternus qui dulciter et plene me fides
tu iubilabunt ab obsecrante domino tue et torrente solup-
tatis tue quem apud te est fons dñe fons indeficies
benedictus et glorie datus hanc dominum detinet sacerdote in hon-
orifico dierum Ipsa est enim dominus domini diuinitus reper-
ta et cuius est dei natus omnis bonus adimplerat Quia propter
scribit ipse xxix oculi cui videbunt hi luci cuiuscumque

opulentam. Huius ciuitatis opulenta seu bonorum
copiositas et maxima habundancia non solum patet ex
potis sed etiam sparser est in iustitudine eius pacis
in qua descendunt magisteri qui heraldici illam etiam
superius exprescam. Unde ipsa lvi. In leticia egredie
misi et in pace deducemini. O gloria ipsius Iherusalem habu-
dantia pacis cuius speciem nunc erit fructus. sicut scribi-
tua re. Item eiusdem xxvij. Sedebit plus meus
in pulchritudine pacis in tabernaculis fiducie et re-
quie opulenta. Et sic dicit de Thal. xxiij. Iherusalem ciuitas
dei beatum omnes qui diligunt te et qui gaudent super pacem
tuam. Haec si uici habet eze xxiij. Inte dixerit sci disti-
nes pacis ibi pax super pacem ibi pax sierna quod esu-
pat oculi sensum necno accedit huius in cessationem
Qui tante pacis volucri esse prius cum scire eternitate
in celis distat nec huius pati hic in terris. Nam
ut scribit in aurora. ad tam placaram regnum pacis
puerum. Nec nisi per penas sapiens hac pace poterit
De marina et scribili leticia regni celestis.

Prosterno regnum dei commendat a maxima fer-
tia iugiter diuinitate in eternitate. Unde gratias
in omelia. Que ligna dicere vel quibus intellectus capere
sufficiat illa superne ciuitatis gloria sunt gaudia angelorum

chorus noster esse ac brassum spiritibus glorie conditoris as-
 sistere. p[ro]pter[em] dei dulcem ternitatem in circumspectum lumen domini
 nullo mortis meriti affici incorruptionis mente letari pe-
 true. Ecce hec est canticus. Vnde bat[er] Ihesum inquit quod ut canticas
 edificare? Q[uia] canticas canticorum in qua sunt canica gaudia et le-
 ticia beatitudinum. Unde ipsa Ultima letamin[us] cu[m] ihesu et exultare
 in ea omnes qui diligitis eum. Gaudete enim ex gaudio domi-
 nis qui fugebatis super eam ut fugatis et repleamini ab
 ebere consolacionis eius et misericordie et deliciis affluentes
 ad omnimoda gloria eius. De tunc huius canticis felicitate
 et gloria sic dicit augustinus in libro de civitate dei. Donata
 erit illa felicitas ubi nullus erit malus. nullus latet ibi
 nullus vacabit dei laudibus qui eum omnia in omnibus. ipsa homini
 Oculus non videt deus abste que preparasti expectantibus
 te que scis donatur es in maxima letitia perpetua posside
 da. Unde eiusdem xxviii. veniet in syon eum laude et leta-
 tia sempiterna super capita eorum. fine est quod per te. Vtique
 dominus dices in malitiorum et sedicis eorum metemur erit ve-
 siad scribit[ur] xxiij. magnus es domine iherenni et in omnia
 scilicet regnum tuum. Unde augustinus de civitate dei. Vacabimus
 et videbimus et amabimus et laudabimus ecce quod erit in
 fine fine fine. Nam quis non alius erit fine nisi per
 uenire ad regnum canticus nullus erit finis verissime regnum
 domini regnum omni gloriam et dominatio tua in omni gu-
 neracione et generationem. Et ideo scribit[ur] xxiij. Unde

Dñs qui exaltauit uirum ut sit regnum eis in ista scola
smp eam. O q̄ gloriosum est hoc regnum in quo nū p̄p̄gri-
dunt omes sū amicis stolis alibi sequunt agnū querens
erant de quo regno seu fuit sed sic dicit bñs augustinus
de conflic. Dici : Viri. Recedit amor p̄m sū nū quo m-
lus ita nascit ut non moriat et sucedit amor p̄m sū
in quo omes ita vniuersitate ut deinceps nō moriant
sibi nulla aduersitas turbat nullus uictus angustiatur
nulla molestia inquietat s̄ p̄m leticia ibi regnat.
hinc est qđ scribit in ps. Iusti epulunt et aplent in co-
spectu dei et delectant in leticia. Item ysc xxviii. gaudiu-
et leticiam obtinebunt et fugiet dolor et gemitus vñ apoc
xvi. abstegit deus oem lacrimā ab oculis eorum et mort-
uera nō erit neq̄ luctu neq̄ clamor neq̄ dolor euc est
qđ p̄ma abierunt. Item ysc xxv. auferet deus oem lau-
mam ab omnī facie et obprobriū p̄li sui auferet de vniuersi-
tate et dicent in die illa. Ecce deus nū- expectamus
eū et saluabit nos iste dñs sustinuimus eū exultabimus
et letabimur in salutem eius. O grā leticia qñ nō solū
in mā s̄ etiam in corpore fui glorificandum. Vñ ysc
lxvii. In cito sua disciplina possidemus. Et pueri vñ
omes domestica eius duplicitz. i. stolis dubiis quae p̄-
fub aie tū possident ut et filij dñs corporis expectant
acceptur. Item qñ nō salutem euc eis gaudiū de formis

operibus p̄pris p̄ eccliam de meritis omnibz : singulariis omnibz
 beatorum. Unde dicit dominus Iesu xxvij. habuisse eos fratres
 confidenter et erunt michi in p̄fim : et ego ero eis in deo et
 tabo eis cor vñm et animam vñm non dividere posse sed in uno
 caritatis. Certe hinc si aia marianis confessoris et virginis
 et aia tue erit vna sequens dicit quod illorum gaudium
 erit erit et tuus. simile est de aia apostoli seu cuiuslibet alterius
 sc̄i. hinc gregorius dicit. Tanta vis caritatis omnes socios
 ut domini quod quod in se non sustinet in alio se gaudeat acce-
 pisse. Certe istud ammirandum et multiplex gaudium in cor
 hominum non ascendit. Et quodque totus ipm gaudium introrabit
 et sic gaudium suum plenum erit. Nam intus et externa subiectus
 et supra summa circumspicere mirabiliter gaudebit. Innius de
 puritate constat corpora de corpore glorificatione subiecta de
 celi et aliud creaturam pulchritudine et inuicione. Imp̄
 de dei visione et circumstantia de angelorum et omnium fratrum io-
 cundia et deliciabili associacione. Certe de nemo potest cogi-
 tare quoniam erit consilium tuum in celis habitare et cum angelis
 regnare et quod benedictus deus. Intia in gaudium domini tui
 Intia tu hoc gaudium nam ipm non potest intrare cor tuum
C de inuenientia gaudiorum celestium. sic magister bernardus
 libro suorum meditationum. Ibi tuum letitia totum consilario
 possidet. Hoc est quod angelis sociati sine villa carmine spuri

Ptate nūperū permanebunt; ibi iocunditas infinita
bātudo sempiterna m̄q̄ sibi semel suscipit semp̄ tenet
ibi requies a laboribus pax ab hostiis amēnitatis de-
nouitate securitas de eternitate dulcedo et suauitas
de dei visione; et qm̄ illis h̄c̄te vehementē nō des-
derat et ppter pacem et ppter amēnitatem et ppter eternita-
tem et ppter dei visionē. Item dicit alibi adhuc tam
bernardus. Tunc ē iocunditas et suauitas illis patrie
celestis qd̄ si nō litteret ibi ēē m̄si p vīni hore spatiū
om̄es dies hui⁹ dñe plen⁹ deliciis merito ḡspne-
rent. Cui compacta om̄es aliud suauitas dolor est
om̄es iocunditas meror om̄e dulce amarū om̄e deco-
rum sedum et om̄e aliud quid̄ delectari posset mo-
lestium. qū dei bonitas ī infinito excedit oem̄ aliani
bonitatem. O bone deus quid miseri est in celo et a te
quid dolui sup̄ terram. Cū h̄c̄ om̄a sit desiderabilis
sup̄ aurū et lapidem p̄iosum multū et dulciora valde
super mel et faū. O quid dicōs de hac patria qd̄
de ih̄sū urbe cani bātā p̄ cui⁹ dños fiducia sc̄ribitur
chob̄ vīm̄. Incessanter iocunde et dulciter canat̄ alleluia. Vī
Ihs̄ s̄. Gaudium et lenitatem dñinet̄ in ea ḡazm̄ actio et
vox laudis. In templo enī eius om̄es dicent glām̄. Et vere
merito vox epulacōnis et salutis resonet in tabernaculis

90

Alam in cūitate dñi ibi sonant uigiles oyma stōrum qui
tribulatiōnē et penitū laborū ḡ et om̄i miseriā penitū
obligi p̄fruunt et iubile celesti. O gr̄ letabundus ḡ suauis
et placare cūt̄ cūmet̄ in delasol qui i ḡamur fleuit et are
de hac cūitate loquit̄ ad huc bernardus in libro medita
tiōni. O cūitas celestis māslo securiū patria totum co
rūnes qd̄ delectat ibi nōcole qm̄et̄ plūs fme murmurē
ḡ gloriosa dñi sūnt de te cūitas dei. Hic dñs letabundus
om̄i habitatio est in te. Ibi pax pietas bonitas lumen
splendor honestas. Ita laus requies amor et concordia
dulcis. Gaudia leticie dulcedo vita p̄femis. De hac autē
p̄fem vita bñ erūt eterni et securiū q̄ mūs ippenū est
amittenda. Dñs p̄su xxvij. Securitas erit dñs in sem
perim. Item eze xxvij. Habitabunt̄ confidēt̄ absq; dī
lo timore et puerib; p̄. Qui me audierit abq; terrore
requiescat et habundancia p̄priet̄ malorū timore sub
lato. Unde augs. Sicutudine om̄i bona celestii p̄fici
securitas eterna q̄ si sola decess̄ om̄ia bona celestia q̄tū
cūq; dulcia vanescunt et vilescent̄ ex timore amittendi
Et yic assurando dicit bñs Ioh xxvij. gaudia vñ
nemo tollerit a dabis. O domus dei cūitas regis mag
ni q̄ inuicibilis q̄ grandia et eternalia sūt cūta tua gau
dia q̄ multe leticie q̄ felices tui nōcole. Vere dñs bñ

Pqui habitant in domo tua dñe nam in sc̄la sc̄lorum laudabunt te. **Q**uis enim ignorat composue mentis q̄ tetus in excelsis te laudat telicō om̄is. **H**unc autē leticie seu celestis glorie p̄petuitas indeficiens ex illo penditur q̄ oīnia quacat. **V**nde ~~ore~~ vñ. Erit q̄i oīnia gl̄ia eius. Oīnia enī indeficiens tam in h̄yeme q̄ estare semper d̄irexit. Et id indefectibilem et eternam istiūs glorie p̄manētū desiḡt q̄ ex diuturnitate nō deficit sed magis inouabit̄ de hac eterna gl̄ia sic dicit crisost̄o libello de reparatione lapsi. **E**rit voluptas que letitia esse cūm xpo cū aīa ad p̄paratiōne nerositatem regressa cum fiducia iam cōspic̄t̄ dñm suum videre. **E**xplorari nō potest illius leticie magnitudo. Non enī solum p̄ h̄is coulcat q̄mb; p̄fruēt̄ t̄ m̄ p̄nti. **D**z mul̄to magis p̄ eo gaudiū qd̄ bonorum suorum sat nullum fūmem futurū. Et qm̄s eut̄ p̄ncip̄s tante glorie sine fine p̄mansure. **C**erte gloria hec est om̄ib; s̄is eius. **N**ā p̄t̄ coultabim̄ in gloria et letabim̄ in cubilib; suis. **V**n qui xpi vestigia fecit fūnit̄ in terris cū ipso regnabunt gl̄ia et honore corona t̄i eternalit̄ in celis. **O**dilec̄ m̄ q̄ in effabiliter nūt̄ gaudebis si ad illa gaudia in eterna gl̄ia fūne rūspatius. **T**unc dñs dñes proclamando illud ysa h̄s. **G**audent gaudebo in dñs et coultabit̄ aīa mea in dñs meo q̄ induit̄ me vestimentis salutis. **D**eūssime sicut scribit̄ Job xxvii. **T**unc sup̄ omnipotentem delictis afflues et eleuabis

ad deum faciem tuam et in dnis tuis splendetis lumen
 de quo habet ~~cō~~ v. Dulce lumen et delibile est dñe sole
 id est xp̄m q̄ cognoscē et iugiter mutueri excellit om̄e gau-
 diū huius mudi. Nec mirū nā eius visio et notitia est sed
 rū gloria et vita sempiterna. Unde Ioh̄ vdm̄. Hec est vita
 eterna dñi cognoscant te solum deum verū et q̄ miseri-
 t̄m p̄p̄m. Qm̄ ad hanc cognitionē puererit ipm̄ deū
 facie ad faciem videbit et cognoscet cum scad est sedm̄
 esse diuinū qd̄ euī gaudiū excellentissimū fons et origo
 om̄i gaudiorū hinc et qd̄ bernardus dicit in sermonē. Re-
 uera illud est deum : simū gaudiū qd̄ nō de creaturā
 sed de creatore conatur. Qd̄ utq̄ fier qn̄ tibi ostendit
 faciem suā. Et s̄ sp̄ha exoptando dicit faciem tuā dñe
 regim̄ am. faciem m̄j̄ ḡt̄osam om̄ibz gaudius et delicia
 plenam. Heu mihi qz̄ isolati mei plorans est qd̄ diu ca-
 rebo tanco bono et usq̄ quo sic subf̄hor a deo salvator
 meo fuerit mihi faciū me pances die ac nocte
 dum dñi mihi cordie ubi est deus tuus qn̄ videbo gla-
 riā dñi qn̄ demā et apparebo ante faciem dei mei q̄
 ferificant me in gaudio cū dulci suo. Vere hec visio q̄
 deus facie ad faciem sic viderit cū telū est : si dicit
 p̄t p̄adys est centū milū padisdrū ubi ex fonte sim-
 pudissimo et ex aqua dñia sic vīta bibit vīta hinc est

quod scribit̄ ysu. lt. Cum videbis ample futuram dei et
afflues delicos et gaudios sempiternos et mirabiles et dilec-
tibus cor tuum. O si domine iste deus nūs qui nō sunt
prode qui tot et tanta gaudia nūs q̄i gratias vult opere
Damice p̄dilecte ista libens audis et ad hec pia gan-
dis. Non tamen ignoras p̄ magnos ista labores. Non
acquiri nec fortunā repiri. Unde gregorii in omelia.
Velut mentem magnitudi p̄niorū si nō derret et
tamen laborum. Id magna eū p̄ma puerū nō p̄
misi p̄ magnos labores. Unde paulo egregiq̄ p̄dicator
dit. Non coronabit̄ nisi qui legittime retinuerit. In
q̄ntaq; eū p̄pam macadem accipies sedū suū laboreū
si pleri q̄ sunt qui nolentes bñ vnde tñ desiderat̄ bene
mori scūt eū qđ p̄fosa est in corpū dñi mors fœtū
eius. Eciam qđ cognoscant̄ qđ cū dedit̄ dilectis suis sop̄nd
ete hēdicas dñi simili et npi scūt qđ bñ moriū qm̄ in
dñi moriū. Nolunt̄ cē p̄ncipes cū eis quib; dñe dicit
D̄os estis qui p̄misistis meū in temptatione meis nō
hant conregnare xpo sed nolunt̄ secum pati. Talis est
baluan ariolus qui considerans casta filiorum isti et
ī telligens eterno beatitudinis reprobationem eis a dñi
scām dicebat. Noruit̄ aut̄ mea morte iusticiū et fuit
nouissima mea. Horū fūstia. sine eorū appetens glorijsit

Et labores abhorrebat quibus gloriam merebantur. O bone
 Volumus tibi omnes conregnare nolimus tamen comparari
 et tecum laborare. Tu elegisti pauperes et miserias nos
 vero voluptates et delicias. Tu quod carni appetitus nos autem
 quod comedimus. Unde Bernardus. Plasticus dei filius cuius arbi-
 trio erat quodcumque velle et eligere tempore dege quod molestus
 est peccatum puerorum et pauperis matris filius quod eis panes
 habet ad sustinendum precepe ad reclamandum et cum tunica
 et tunica multa audito fieri pessimum invenit papa Benedictus
 qui non sufficit elegit quod carni molestia est. Id igitur melius
 id voluntatis id potius eligendum. Et quisquis alium suscit ut
 docuerit ab eo tamquam a seductore cauendum est. Ipse enim
 pater est promissa olim per prophetam. Puerulus sciens repro-
 bare malum et eligere bonum. Hoc igitur voluptas corporis. bonum
 vero afflictio est eiusdem. Siquidem et hanc elegit et
 illam reprobat puer sapiens verbum istud hec oia
 bernardus. O dilectus puer tu ab initio elegisti afflictiones
 corporales et paciendo voluisti inter gloriam tibi quam. Et
 nos in delictis vivendo volumus inter gloriam alienam
 Come quod loqueretur bate Ieronimus sic dicens. Si opus dominum
 et regem cui est nomine super omne nomine oportuerit pati
 et ita inter in gloriam suam quod fiduciam habemus nos in
 trare sine labore gloriam alienam. O quanto summis

2 turdi corde ad credendum dolimus hic guide cum sc̄lo
2 postea regnare cum xp̄o dñs nudus ingredit̄ se cuius
superfluitate vestium auri et gemarū om̄isq; intridit
ille cuius iste capula et luxuria plenus. Ille in cruce
pro isto moriens iste in lecto delicate dormiens. Qd
dñs non fecit fæc̄t hoc seuius. Certe nō nec etiā vider̄
consonū idm. Audi quid loquit̄ poeta. In cruce fudi
nūc dñs seuius ne quiescat. Colle tuā tuisq; ipē suam
gustauit acetū. fuit q; idem nō manet erit reuentia
seuii q; dñi si die suis esse secutor oportet. Tornets
tormenta sequi nō itur ad astri. delictis ideo mortem
q; solue debes. Naturē p̄solue deo moriaris in illo. Nū
pe moras igit̄ impone silenciuā carni. Delicias suspēde
tuas et currat ad armas prompta manus plangat q;
moras dilata voluptas. Nam scad dicit Idm̄ in ep̄la
ad iulianū. difficile ymo impossible est ut et p̄tibz
quis fruatur bonis et futuris de et hie dentrem et ibi
mentem replete ut de delictis ad delicias ridoat et
in doroz sc̄lo primus sit ut in terra et in celo appareat
gloriosus; Item dicit idem sic in alio loco. Impossible
est diuina afflue et xp̄im sequi. Naturā denegat ut con
traria misteriant̄. H̄d possimus deo seuiire et māmonē aut
ego fallor aut ip̄i in fine decipient̄. Qui māsi nō medit̄

tñ diuicié pue rūsiem in egestatem diues epulabatur co-
 ndie hic splendide induit purpura et bisso f̄ mortuus qd̄
 moysi noluit credere postmodum sensit potius in coruicē
Ifrud eaā rūne videt. **S**atis bernardi in colloqno s̄mois
 petri et ih̄i ubi talis magis abrahām ait diuici epulom
 Tu recepisti bona in vita tua et lazari simili mala mīc
 aut̄ hic consolat̄ tu vero cruciariis. **C**und dicemus ad hec
 si talis est finis et tale iudicium ubi extrema gaudiū lucis
 luctus occupat. **H**ūḡ in hoc sc̄lo pfenda sit mala bonis
Cuique nec illa vera bona nec ista mala ēē mā-
 festum est. **V**erū potius sententia salomonis. **G**elius est
 ure ad domū luctū qd̄ ad domū quinij. **C**etim p̄ sic cru-
 ciandi sunt qui in vita sua bona receperunt et haben-
 tibus consolationē p̄ntem. **V**e reposiū est sempiternum
Cuiquā eorum potūt̄ esse finis si scđn multitudinem
 consolationū suarū dolores apprehenderit aut̄ miserorū
Consequens em̄ dedit de bona om̄ia et oem̄ sc̄li huic reci-
 pientes consolationē magis lumen dñm̄ est ve et vniuersi
 inuenient cruciarii de uo et illud equē et eadem abrahā
 p̄na concendi vident. **O**mnes qui ḡtio ducti p̄n̄ vate
 p̄ntis om̄ia bona respuunt et mala eligunt om̄ia bona
 dñi et oem̄ habitoē consolationē. **S**ic om̄ia bernardi ubi sup̄
Renuat igit̄ consolati aū tua in hac sacrinariū valle

Am terrena laboris et miserie. Nam de omnibus qui hic
recepunt consolationem suam. Contempnere tristitia fu-
ge quod delicias et gaudia mundana. Tibi enim adhuc glo-
riari nisi in cruce domini nostri ihesu christi. Unde petrus dile-
sensio super Iesum ad regem anglie ita dicit. putas ne
quod aliquis in punita vita gaudeat et fuit si tu gaudium
delectari dici quod turbat afflictionem et respergit amaritudinem
punita. Num deliciosa es si crucifixus persumus deo sancto et
frui christo punitis mundi delicias capte et nichil omni celestis
glorie diuinas obtine. Dudi quod dicitur sit illi diuina in
evangelio qui cruciatus in flamma et lingue ardente
refrigerium postulabat. fili recedare quod receperisti bona
in vita tua et Lazarus similes mala eo sic consolat tu
vero cruciaris. O quod dissimile primi homo possumus
reputare insanos scismaticos. reges et phariseos apostolos mara-
res. confessores tenas et ac deliciosa virgines qui omnes
pretios diuinitatem et cunctas de luctu huius mundi sepe
et proprio tribulati et mortali opulerunt si gloriam quod ad-
epti sunt in angustia et dolore potuissent i dolorum
tribus et deliciis optinebat ille petrus. Deinde vero quod
dicitur permitti hoc tene quod. Celum non alit standet nisi
quod docuere. Discipuli tenebas mortali ore fide. Et quod
docuerunt illi. Unde sobrie et iuste vitae. habilitatem
et paciam caritatem et constanciam ac virtutes certas tradidit.

virib; retinere. mūdū & q̄ mūdū sūc despide diuicias
 & delicias fugē pñāz age n̄ tribulacionib; & m̄serne
 letari & gaude. Tu quoq; fac suuī & uiues. Estoq; fortis
 ad n̄ om̄ib; laborib; angustis & penis / in p̄vio cū
 est qđ a dñd curios labora fortis siquid bonis m̄les
 ihū xp̄i. & ne cogit me te metipm aliqui sic dicens.
 Q̄uistus & m̄mē est labor mes ego aut sū m̄mō & if̄mo
 valde nec dales n̄ hoc p̄to finalit̄ p̄sonit̄. Audi
 uba j̄m̄ in ep̄la sic dicens. Nullq; labor dur nullū
 tempi longū. Videat debet quo gl̄a eternitat̄ acquirit̄
 Vnde Crispus smp̄ q̄xas. Si quis viam laboriosam
 sustinet̄ sūc desidie ē accusator si cū minaces
 pelagi fluctu nautis si tempestates atq; h̄remes
 agricolis si vulnera cedes q; milib; signuissimi iact
 plage q; pugilibus leues vident̄ & tollerabiles simu
 l̄t̄ pñem qualit̄ ac p̄miciū ḡmodis. custodias cū
 celum pñnt̄ n̄ pñmū nichil ex pñctib; asperitate
 debet sentiri. q̄ ap̄ie labores m̄ngit̄ i bengnum
 venire pñc. Ne aspicias qđ dia est appa sed quo di
 cit nec alia q; data est sed ubi destinit̄. Cetera q; di
 deo qđ dormientibus n̄ p̄uenit regnū celos
 nec oīa ac desdra torpētib; bārudo eternitat̄ in
 gerit ut dicit leo papa in sermone. Sed sic scribit̄

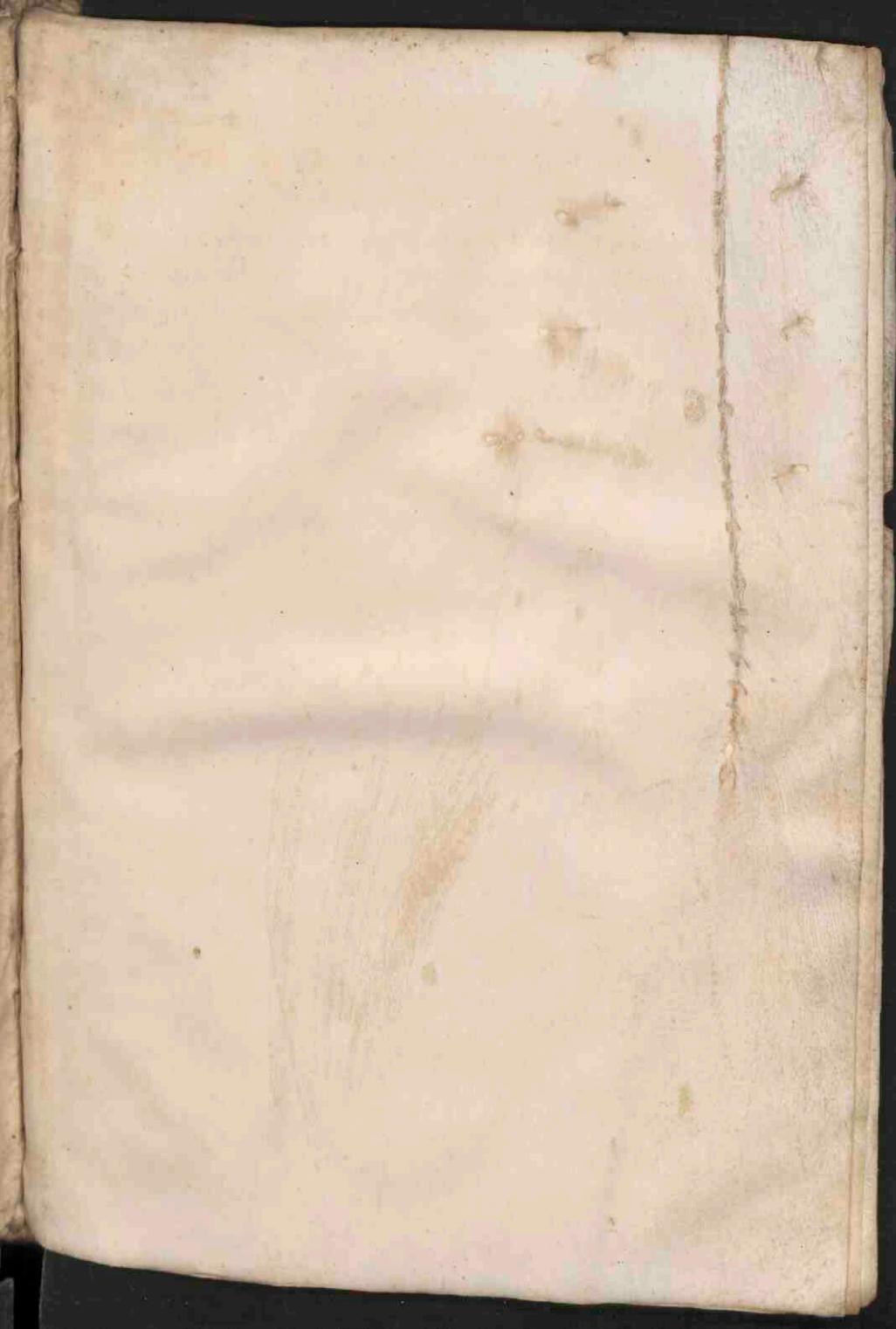
psalmus 39. Regnū celorum in pacē et violenti rapi-
unt illud unde quodam de regno celi non credi-
mentē fidelis. Inspiriens et ebor si in bū tridē debet popo-
ditenti rapiunt illud violenti. scilicet austri se cōstigando
seueri. omnia spernentes et tamen omni fauente. Item
diac alius poeta. Asper erit virtus asper labor asper
amicus. Appa aeterna nō p̄ dīs sup̄ cetera scribi. Ecce nō
pat̄ manifeste q̄ sicut scribit̄ actus xiiii. p̄ multas in-
bulationes oportet nos m̄tere regnū celorum. O q̄ bene
hoc attendebat. Brūs augustinus q̄ eston m̄si torquet
itur ad ast̄ dei. Unde dicit o anima mea. p̄ totidie ope-
teret nos tormenta p̄ferre si patim̄ geliditatem. longo
q̄e tolerare ut xp̄m̄ in sua glā ducere possemus et
scis eme sociari. Non boni tantum q̄ glā principes ha-
bent. Insident q̄ demones partē suas temptatio-
nes frangant corpus ieiunia p̄manit. Testimēta
tulit laboris grauit̄ vigilie exsiccant clamet mihi
iste inquietus me ille ut ille frigus conchit calor
adurat caput doleat pectus ureat infletur sto-
machus. palestat. Utrus infirmet homo tam̄ dosi-
ciat in dolore diti mea et amici mei in geminitib;
ingrediat puredo in ossib; meis et subter me stercor
de regnosciam in die tribulacionis et ascenda ad p̄fum

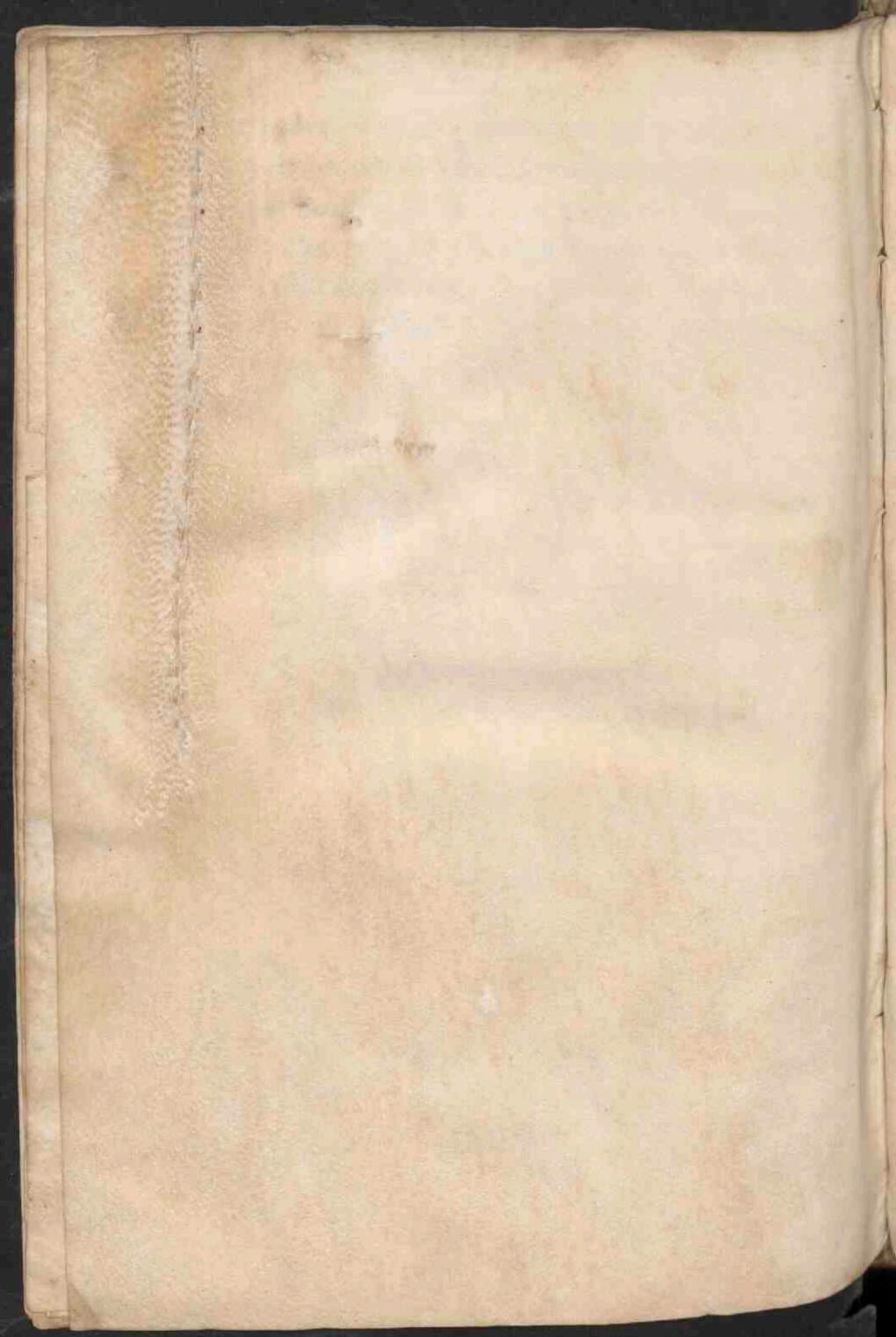
accinctum m̄m. Item p̄petr. blesen faciat membra
 vigilis erit metus ieiunis labore frangant, liquefact
 in lacrimis oculi ymo si totū cibūz medullis corporis
 in fletu effluat. nō sicut tñ condigne passiones huius
 tristis ad futurā gloriam q̄ reuelabit̄ i nubio. O si scire
 homo quid z ip̄e ad z deus est. omnes pati mortes credet̄
 esse nichil. Ecce que z quanta s̄int hilarit̄ p̄ deo susti-
 nenda. libertate ergo sustine z gaudenter paritae. Ex-
 emplum accipe in latronis z maleficiis ad mortem di-
 iudicatis qui gaudent dehinc si p̄ auricula abstin-
 denda possent evadere mortem corporalem. Enī quoq̄ gaude-
 simus z letare nā cū p̄ua peccatoria possis evadere morte-
 mē z acquirere gloriam eternalem. Unde eccl̄ vj. Exignū
 laborabis ecce p̄mē puitas z cito edes de ḡnāomib⁹ illig-
 idē de fructuose glorie qui gaudent ex labore p̄mē. Item
 super m̄. In paucis dēparci ecce laboris exigitas i multis
 q̄ bñ disponer. Ecce magna remuneratio z premium
 q̄ ex mōdī consequunt̄. Bñ bñs effrem sic inquit. Quid
 est labor institutionis nře fr̄s tam z magna est
 repuies p̄m̄ tristis est afflictio. sed retributio eis videlicet
 delictie p̄dys z cōsūstatio z leticia i seculū sc̄t p̄māne-
 bunt. Igit̄ dī sapientia eccl̄ ultimo. Vide oculis ois
 q̄ modū laboratu z tuem̄ nichil iustam requiem

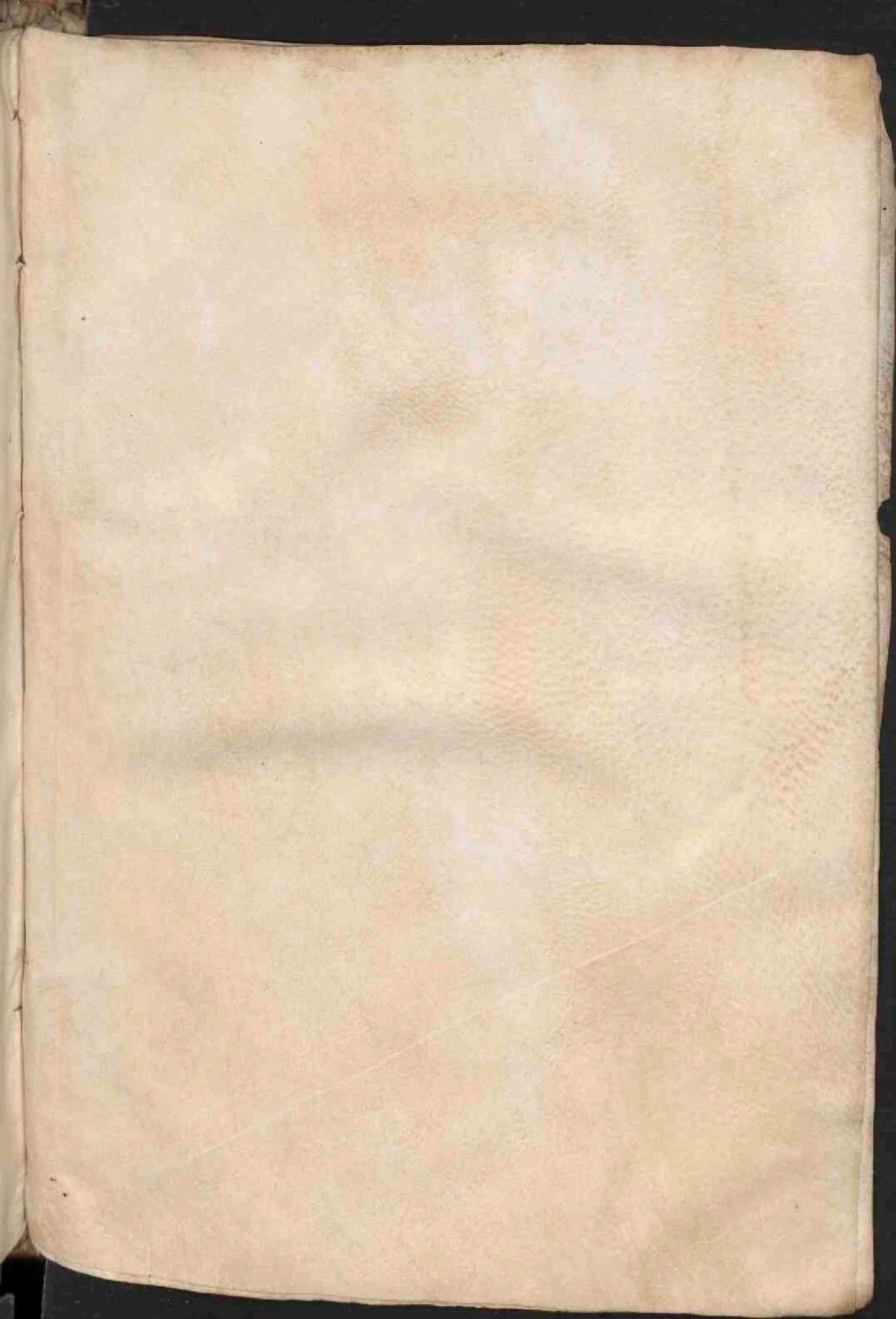
Et sic clare patet quod brevis est labor et prima missa sa-
boris faciat glibenter et voluntarie mortalitatis puer-
ius apud vita perpetua duratura que gratiarum faceret ho-
mocirius pro ipsali vita ad modicum differat. Et iō
finaliter concordando patet aliqualem ex superiori allegatio-
ne. Quod hec nouissima videlicet mors Iudicis gehenna et
gloria omnes qui continent et ingenem eorum habent memoriam
valde et multipliciter reuocant a peccatis. sed pauci ista pederunt
et rarissimi ea cogitant seu considerant. Omnes pueri
domini dilecti et in senectute vel penitentia Iudicis placide inspe-
cum fugere et sic celestem gloriam in defunctis ducendo et
oculus tandem acquirere et eternalem possidere. At sic ipsi
non sic. hoc argumentum non concludit yma fallit et
illudic puerum facie lucide patet per peccatum. Et igitur omnes
seducimus et nisi primus egerit simul peribit et mo-
riemur in peccatis deinceps unde scribitur. Et si primam
non egimus secundum et manus dei et non in manus hominum sed
procedens quis peccat quis peccatum deflet quies subuenit
paupiri quies unius est iesu qui quis comparatur miseris quod
cogitatur de fucis. Nemo peccat. Pauca fere tota gratus
prava est atque pueris quod non dirigit esse suum et bonum
yma peccata ad malum. Omnes terrena sapientia quae suast
querunt non quod ihesu christi misericordia diligenter virtutes fu-

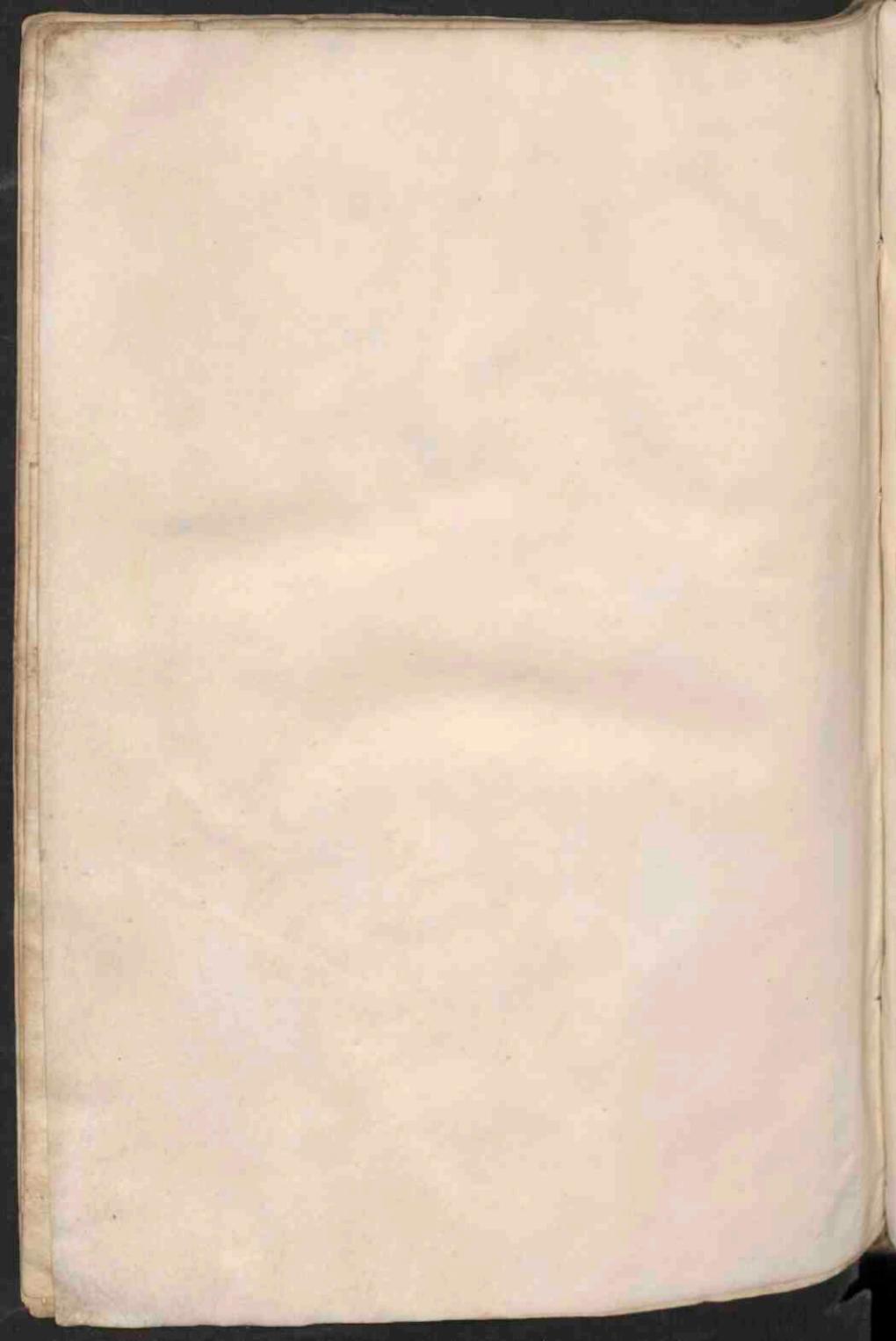
gūcī et sc̄iūdū iūmēta m̄ stercois̄ sic et ip̄i m̄ p̄c̄is̄
 multiplicibz miserabilis compitores sunt. Corrupti
 sume et ab hominibz fū sumi in iūmūtibz suis
 Iam dñs de celo pro seip̄ia sup̄ filios hom̄i ut vide
 at si est intelligens aut requirens deum. Et om̄es
 declinaverit simul deus fū sumi nec ē qui fecit
 bonū. O ip̄o eccliam dñp̄ ad vñm. Ecce utrū implerit
 est temp̄ uim aduentū miserabilis ille. ¶ mūdi
 stat⁹ de quo nūc̄q̄ eñ ita p̄fetat. pern̄ sc̄us de
 terra et r̄uis m̄ hāb̄ non est om̄es et sanguine m̄
 fidant̄. Sur̄ frenū suū denat̄ ad mortē malū manū
 suaz dicit̄ bonū qui optim⁹ est in eis q̄i psalm⁹ et
 qui r̄uis q̄i p̄ma de sepe. Quid plura nolū facere
 intellige sit bñ agere nec actus aperi⁹ ne clare vide
 ant̄ sic exspectauit eos malitia p̄p̄m̄. O fructu m̄
 licia o mala fructu solitaria vita fugē mortē diligē
 pern̄ bonū agē malit̄. Deū p̄ cōteynd̄ et demoni obe-
 dir̄. ¶ Lūne cur ip̄o caput ense secas em̄ sponte cu-
 tisnas demonis m̄curris. cur sua iusta facie. Epunge
 eouige euigila et vide relinq̄ dyabolū fugē demonū
 ne postea cū ip̄is eternalis condempnē. quicq; et
 admittor q̄i homo qui p̄ ceteris est creatura rationabilis et
 nullo q̄i sequit̄ iudicium rōm̄. pern̄ salubris. Affit

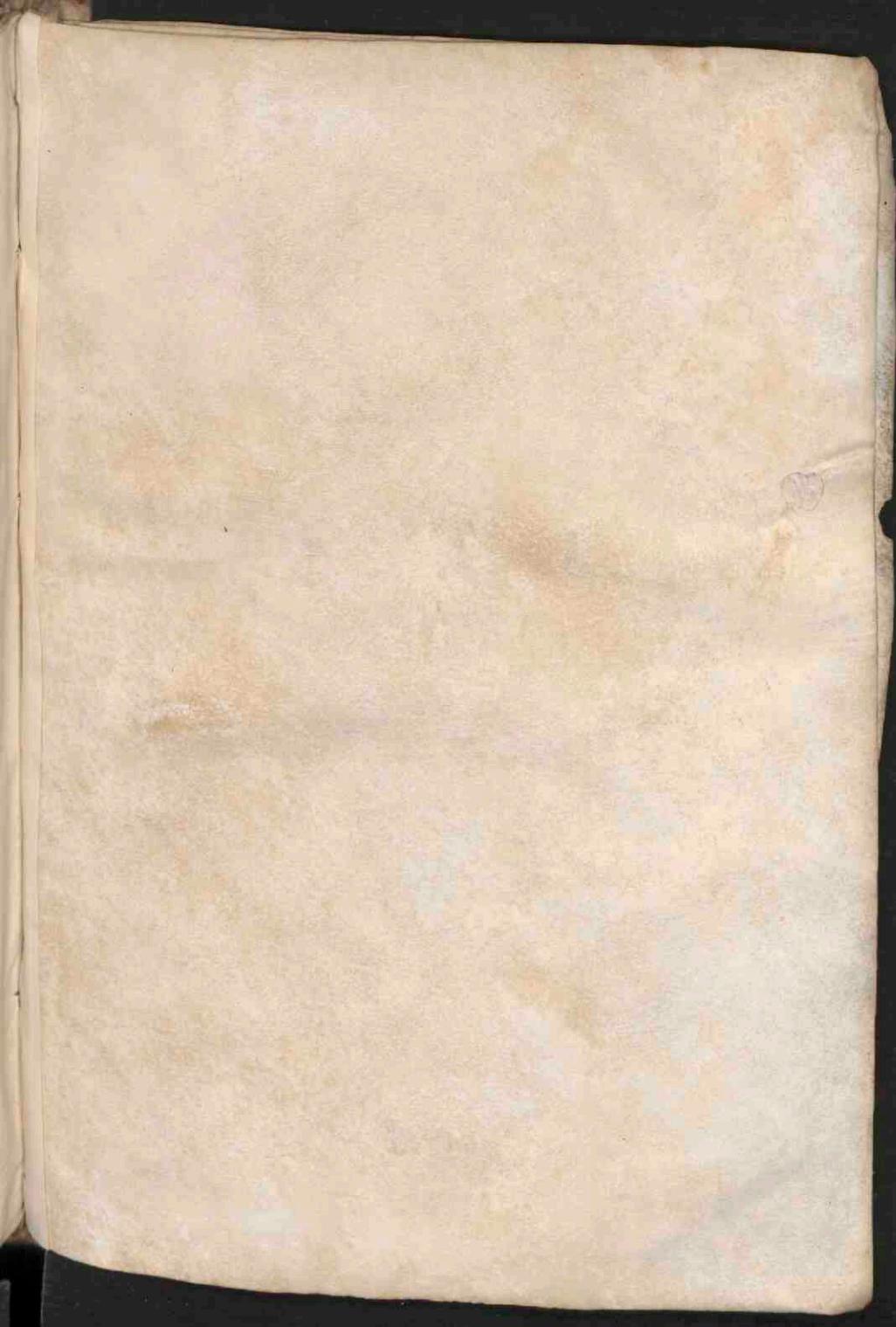
rans novia querens et desiderans mortificia et noctua. O
deus eterni que cum talis dementie que sed tunc festi
ultatis et insane. Cur ait mortem tam prono corde re
quirit. Cur sibi quod tollit viue caput homo. Vere de
gens absit consilio est et sine prudencia. Neq; vitiam
superent et intelligerent ac nouissima prouiderent.

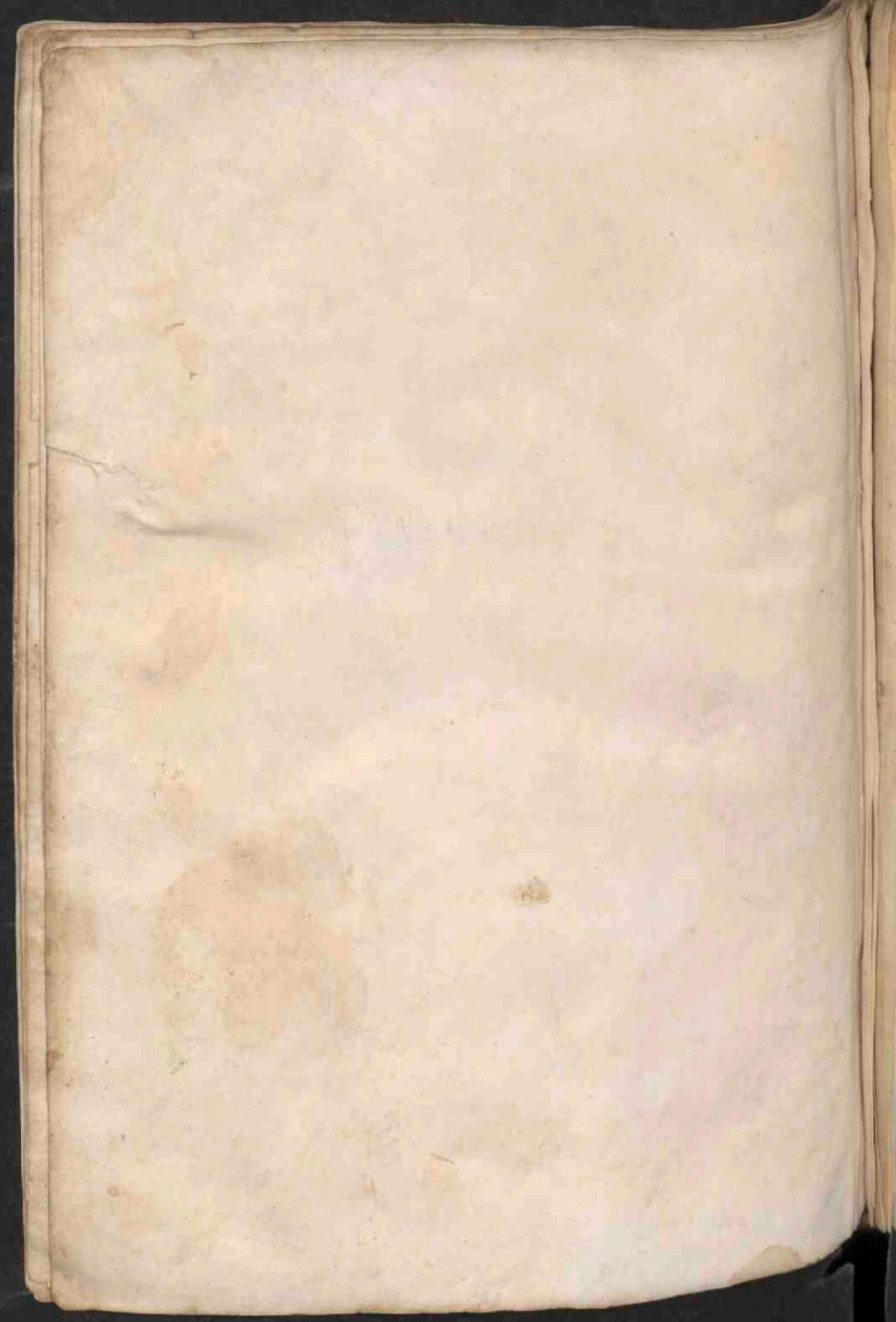

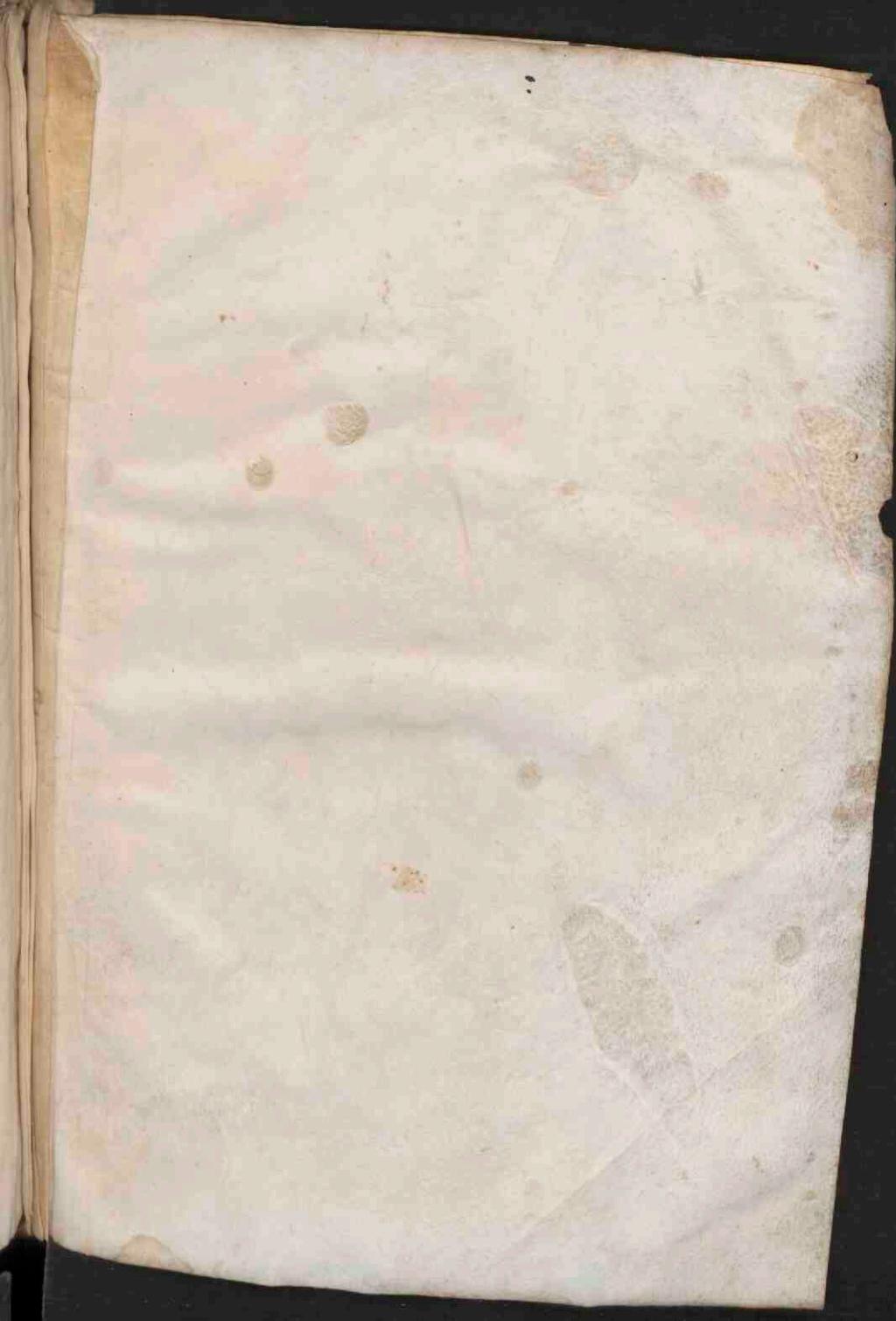

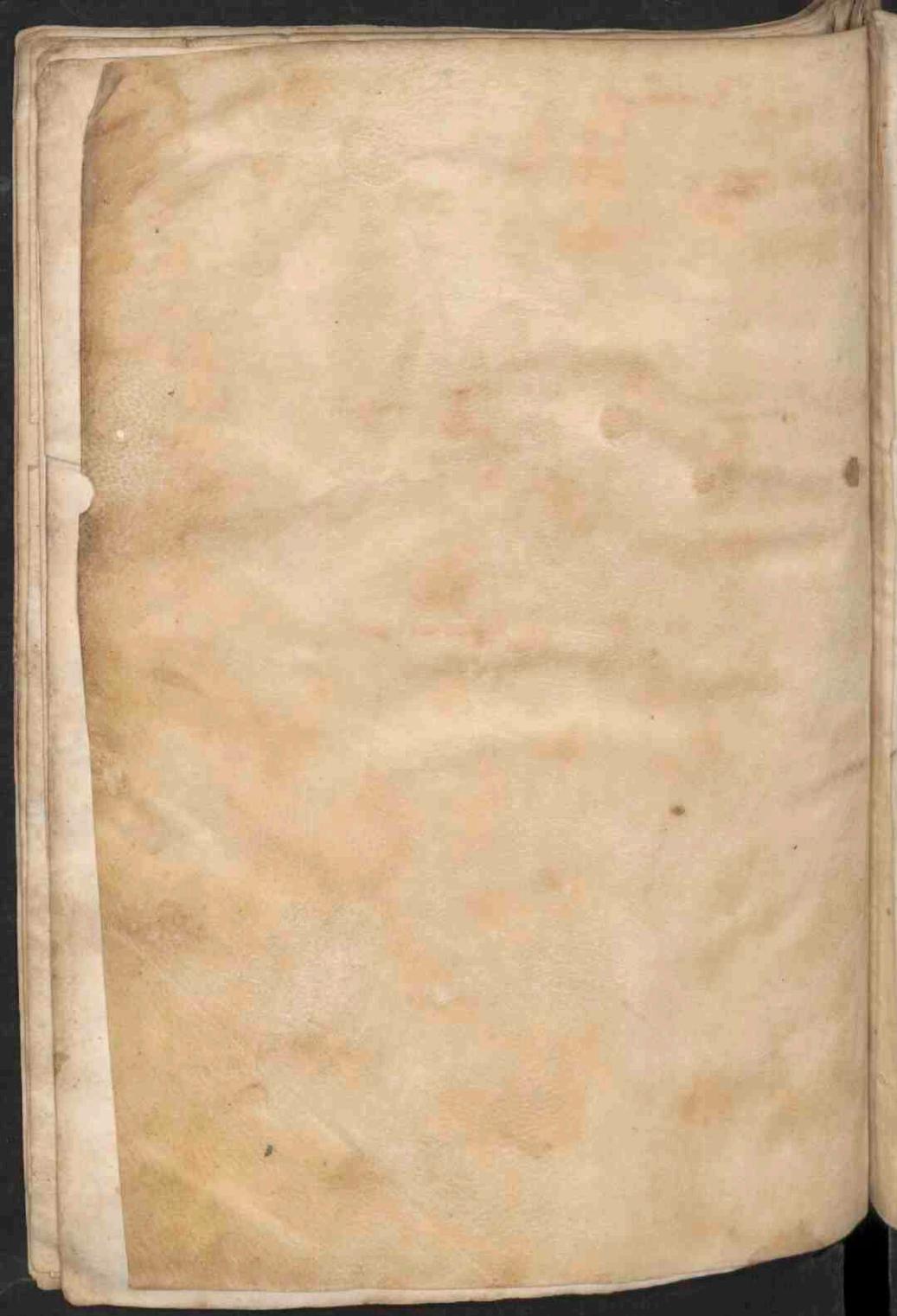

Hic liber prius in scriptorio ordinis certissimum missum

Damo und hej

und Damo und

Alle die gene die dasen knuff sollen sien off
hend

Alle die gene die

Appellatu fides tuam
aut. **H.** Letitior
sem de te e' gaudi et letior
per ihu christum.

Fixa aut. **H.**
cohererat oia n
la hoc confessio tu cor
ta habebit tra

mua et os ministris tu
magis tua et tecum
in ore ducet quebat aperte
meli et fel.

Dicitur tu fides tuam
et tu fidelis ad tu
confessio tuam
nunquam negare
ad mecum deponit
nisi an non caro
spiritu domino datum et
nomen ihu regis maria.
In n. d.
Ostrandis sollemp
tate uirilore. Sa
uid melius qui spiritu

De di dicit ipso etiam noitem
timoniu pectoris molitorum
in carne domini misericordia: qui
ad dilectiones actus prel
atio uenient. Tu. **A.**

Lauda in fonte nomine qui
annuntias patrem in ihu

falem dic cantibus uerba et la
bri tortice hysn are deus nos
que exponit adueniet. Qu
per mortem existim ascende tu
qui evangelizas hominem matu
fratitudine uocata. **Dicca.**

Dicitur tu mons et simplicia
nigra et de diversitate
capit nobis et uita. ut e
am ne me stupri dampnem
ad mecum deponit
nisi an non caro
spiritu domino datum et
nomen ihu regis maria.
In n. d.
Ostrandis sollemp
tate uirilore. Sa
uid melius qui spiritu

Accipit uerba et uentis
me respondebas. Protraue
re amphi uoxes
in campi domini misericordia:
ut ambi uoces
tu in tua portae
sunt subtiliter
in uiritate portantur.

Dicitur tu mons
non sit obi hoc
milia tunc uero corde
respuere. ut uermiente fili
o tuo dno uro

apprenual carnis. **P. D.**
Dicitur tu mons
orfectior manus dñi
et lophitis et genitus debi
ha' dolorare. dicere pusilli
manus osamentum et no
nus osamentum et no
lite timere esse deo ut u
hom' adduct' retribuit
ante et fuisse. **I**

Dicitur tu mons
canger homo de q' i' osman
dot ouas duces aliquem
tum et cito ois tra posseuo
saluant nos. **D.**

Uita q' de
ne' deinde
re amphi uoxes
in campi uoces
tu in tua portae
sunt subtiliter
in uiritate portantur.

Dicitur tu mons
accipit uerba et
tat precos

